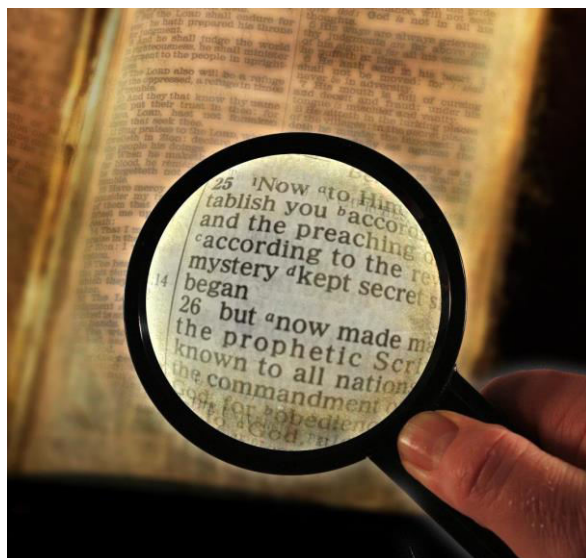

Աստծո պանրի առեղծվածը

Ինչու՞ Աստված ինչ-որ բան ստեղծեց:

Ինչու՞ Աստված ստեղծեց քեզ:

Ըստ Bob Thiel, Ph.D.

Հեղինակային իրավունք © 2020/2021/2022 Նազովրեցի գրքեր -ի կողմից: ISBN 978-1-64106-066-0. Տարբերակ 1.6. Գրքույկը պատրաստվել է Աստծո և իրավահաջորդի շարունակական եկեղեցի, կորպորատիվ միակ: 1036 Վ. Գրանդ պողոտա, Գրովեր Բիչ, Կալիֆորնիա, 93433 ԱՄՆ.

Սուրբ գրային մեջբերումները հիմնականում վերցված են Քիսգ Ջեյմսի Նոր տարբերակը -ից (Թոմաս Նելսոն, Հեղինակային իրավունք © 1997; օգտագործվում է թույլտվությամբ) երբեմն կրճատվում է որպես NKJV, բայց սովորաբար ցուցադրվում է առանց որևէ հապավումների.

Այս փաստաթուղթն ի սկզբանե գրվել է անգլերեն լեզվով և թարգմանվել է մեկի կողմից, ով Աստծո շարունակական եկեղեցու մաս է. Որոշ թարգմանված կետերի վերաբերյալ անորոշության դեպքում խնդրում ենք դիմել բնօրինակ անգլերեն տարբերակին, որը կցված է այստեղ ccog.org

Բովանդակություն

- 1. Աստծո ծրագիրը առեղծված Է շատերի համար**
- 2. Ինչո՞ւ Արարչություն: Ինչո՞ւ մարդիկ: Ինչո՞ւ Սատանան: Ի՞նչ Է ճշմարտությունը: Որո՞նք են հանգստի 7 մեղքի առեղծվածները:**
- 3. Ի՞նչ են սովորեցնում աշխարհի կրոնները:**
- 4. Ինչո՞ւ Է Աստված թույլ տալիս տառապանքը:**
- 5. Ինչո՞ւ Աստված ստեղծեց քեզ:**
- 6. Գոյություն ունի երկարաժամկետ պլան**
- 7. Եզրափակիչ մեկնաբանություններ**

Լրացուցիչ տեղեկություններ

1. Աստծո ծրագիրը առեղծված է շատերի համար

Աստվածաշունչը սովորեցնում է.

¹ Սկզբում Աստված ստեղծեց երկինքն ու երկիրը: (Ծննդոց 1:1, NKJV, եթե այլ բան նշված չէ)

Բայց ինչու?

Ո՞րն է կյանքի իմաստը:

Դարերի ընթացքում մարդիկ մտածում էին, թե արդյո՞ք նպատակ կա մշակված երկրի վրա:

Իսկ եթե կա, ի՞նչ է դա:

Ենթադրելով, որ Աստված կա, ինչու՞՞նա ինչ-որ բան ստեղծեց:

Ինչու՞ Աստված ստեղծեց մարդկանց: Ինչու՞ Աստված ստեղծեց թեզ:

Ձեր կյանքը որևէ նպատակ ունի՞:

Տարբեր մշակույթներ և տարբեր կրոններ ունեն իրենց տեսակետները: Բայց արդյո՞ք դրանք համապատասխանում են Աստվածաշնչին:

Ո՞րն է ճշմարտությունը:

Ճշմարտության մի մասն այն է, որ Աստծո ծրագիրը առեղծված է շատերի համար: Ուշադրություն դարձրե՞ք մի բան, որ Աստվածաշունչն է սովորեցնում այդ մասին.

²⁵ Այժմ նրան, ով կարող է ձեզ հաստատել իմ ավետարանի և Հիսուս Քրիստոսի բարոզչության համաձայն, ըստ **գաղտնիքի հայտնության, որը գաղտնի է պահվել աշխարհի սկզբից ի վեր,** ²⁶ բայց . այժմ բացահայտված է, **յ մարգարեական Գրքերով**՝ որոնք հայտնի են դարձել բոլոր ազգերին, հավիտենական Աստծո պատվիրանի համաձայն, հավատքին հնազանդվելու համար . Ամեն: (Հռոմեացիներ 16:25-27)

Աստվածաշունչը պատմում է այն առեղծվածի մասին, որը գաղտնի է պահվել աշխարհի սկզբից ի վեր, բայց այն բացահայտված է մարգարեական սուրբ գրություններում «ճշմարտության խոսքում» (Բ Տիմոթեոս 2.15; Հակոբոս 1.18):

Աստվածաշունչը վկայակոչում է բազմաթիվ առեղծվածներ, ինչպիսիք են Աստծո արքայության խորհուրդը (Մարկոս 4:11), շնորհի խորհուրդը (Եփեսացիս 3:1-5), հավատքի խորհուրդը (Ա Տիմոթեոս 3:9), առեղծվածը. ամուսնական հարաբերությունների մասին (Եփեսացիս 5:28-33), անօրինականության խորհուրդը (2 Թեսաղոնիկեցիս 2:7), հարության խորհուրդը (Ա Կորնթացիս 15:51-54), Քրիստոսի խորհուրդը (Եփեսացիս 3:4) Հոր խորհուրդը (Կողոսացիս 2:2), Աստծո խորհուրդը (Կողոսացիս 2:2; Հայտնություն 10:7) և Նույնիսկ Մեծ Բաբելոնի առեղծվածը (Հայտնություն 17:5): Այս գիրքը գրված է նրանց համար, ովքեր հետաքրքրված են ճշմարտությամբ, «որպեսզի նրանք ունենան այն բոլոր հարստությունները, որոնք ապահովում է Աստծո խորհուրդը գիտելիքի իրենց հասկացողությունը» (Կողոսացիս 2.2, ՆԵՏ):

Թեև սա կարող է շատերի համար անակնկալ լինել, բայց սինոպտիկ Ավետարանների երեք գրողները բոլորն էլ արձանագրել են, որ Հիսուսը առականերով չէր խոսում, որպեսզի մարդիկ ավելի լավ հասկանան: Նրանք արձանագրեցին, որ Հիսուսն ասաց, որ նա խոսեց առականերով, որպեսզի այս դարաշրջանում շատերի համար անհայտ մա Աստծո Թագավորության խորհուրդները (Մատթեոս 13:11; Մարկոս 4 :11-12; Դուկաս 8:10):

Պողոս Առաքյալը գրել է, որ հավատարիմ սպասավորները «Աստծո խորհուրդների սպասավորներն են» (Ա Կորնթացիս 4:1, տես 13:2), ովքեր պետք է «խոսեն ճշմարտությունը սիրով» (Եփեսացիս 4:15):

Հետաքրքրվա՞՞ծ եք ավելին իմանալու շատ առեղծվածների մասին, որոնց մասին պատմում է Աստվածաշունչը:

Ուզու՞մ ես իմանալ, թե ինչու է Աստված ինչ-որ բան ստեղծել:

Կցանկանա՞ք իմանալ, թե ինչու է Աստված ստեղծել ձեզ:

Այո, շատերն ունեն իրենց սեփական գաղափարները:

Կա՞ որևէ միջոց, որ դուք իսկապես իմանաք:

Նրանք, ովքեր պատրաստ են հավատալ Աստվածաշնչին մարդկային ավանդույթներին, կարող են իմանալ.

Այնուամենայնիվ, քանի որ Աստծո ծրագրի նույնիսկ ամենահիմնական կողմերից շատերը առեղծված են մեծամասնության համար, ինդրում եմ ժամանակ տրամադրեք կարդալու ամբողջ գիրքը և, ինչպես ցանկանում եք, փնտրեք սուրբ գրություններից մի քանիսը, որոնք հենց նոր մեջբերված են (ի տարբերություն ամբողջությամբ մեջբերված) էլ ավելի պարզաբանման համար:

Առեղծվածները կարող են հայտնի դառնալ՝ հասկանալով մարգարեական սուրբ գրությունները նրանց համար, ովքեր հնազանդ են հավատքով:

Սակայն դրանք բոլորին հայտնի չեն դարձել միայն այս դարում նրանց, ովքեր այժմ կոչվում են.

¹¹ ... «Ձեզ տրված է իմանալ Աստծո արքայության խորհուրդը. իսկ դրսում եղողների համար ամեն ինչ առականերով է լինում» (Մարկոս 4.11):

²⁵ Որովհետև ես չեմ ուզում, եղբայրներ՛ր, որ դուք անտեղյակ լինեք այս առեղծվածից, որպեսզի իմաստուն չլինեք ձեր կարծիքով, որ մասամբ կուրություն է տեղի ունեցել Իսրայելի հետ, մինչև որ հեթանոսների լիությունը գա (Հռոմեացիս 11. 25)

⁷ Բայց մենք Աստուծոյ իմաստութիւնը կը խօսինք խորհուրդի մէջ, այն ծածուկ իմաստութիւնը, որ Աստուած սահմանեց դարերէն առաջ մեր փառքին համար (Ա Կորնթացիս 2:7):

«Աստծո արքայության առեղծվածի» և «ավետարանի առեղծվածի» (Եփեսացիս 6.19) մասին ավելի կոնկրետ կարող եք ծանոթանալ նաև մեր անվճար գրքույկին՝ *Աստծո Թագավորության*

Ավետարանը, որը հասանելի է ccog.org կայքում 100 թ. տարբեր լեզուներ . «Յեթանոսների լրիվության» հետ կապված՝ ստուգեք *Փրկության համընդհանուր ԱՌԱՋԱՐԿ անվճար գիրքը, Ապոկատաստաս*. Կարո՞ղ է Աստված փրկել կորածներին գալիք դարում: Հարյուրավոր սուրբ գրություններ բացահայտում են Աստծո փրկության ծրագիրը , որը նաև հասանելի է առցանց www.ccog.org կայքում:

Պողոս առաքյալը գրել է.

⁸ Ինձ, որ ամենափոքրից եմ բոլոր սրբերից, այս շնորհը տրվեց, որ հեթանոսների մեջ բարոզեմ Քրիստոսի անթանախ հարստությունը,⁹ և բոլորին տեսնեմ, թե որն է խորհուրդը, որը դարերի սկիզբը թաքնված է Աստծո մեջ, ով ստեղծեց ամեն ինչ Հիսուս Քրիստոսի միջոցով.¹⁰ որպեսզի այժմ Աստուծոյ բազմապատիկ իմաստութիւնը եկեղեցւոյ միջոցով յայտնի ըլլայ երկնաւոր վայրերու իշխանութիւններուն ու զօրութիւններուն,¹¹ համաձայն այն յաւիտենական նպատակին, որ կատարեց մեր Տերոջ՝ Քրիստոս Յիսուսով,¹² որուն մեջ ունինք համարձակութիւն եւ մուտք գործել վստահությամբ Նրա հանդեպ հավատքի միջոցով: (Եփեսացիս 3:8-12)

²⁵ ... Ես ծառա դարձա Աստծո կողմից տրված տնտեսության համաձայն, որը տրվեց ինձ ձեզ համար, որպեսզի կատարեմ Աստծո խոսքը,²⁶ այն խորհուրդը, որը թաքցված է եղել դարերից և սերունդներից, բայց այժմ բացահայտվել է Նրա սրբերին: ²⁷ Աստուած կամեցաւ անոնց ցոյց տալ, թէ ի՞նչ է հեթանոսներուն մեջ այս խորհուրդի փառքի հարստութիւնը, որ Քրիստոսն է ձեր մեջ՝ փառքի յոյսը: (Կողոսացիս 1:25-27)

Կան բազմաթիվ «հարստություններ», որոնք «անթանախ» են առանց Աստծո խոսքի: Սրանք ըստ Եուրոպայի աստվածաշնչյան առեղծվածներ են, որոնք վաղուց թաքնված են եղել:

2 - ^ո դարում Չմյուռնիայի եպիսկոպոս/հովիվ Պոլիկարպը գրել է «Քրիստոսի գալուստի մարգարեական խորհուրդը» (Polycarp, Fragments from Victor of Capua. Translated by Stephen C. Carlson, 2006; Նրա գալուստի առեղծվածների մասին մանրամասները կարող են լինել. կարելի է գտնել անվճար առցանց գրքում, որը հասանելի է www.ccog.org կայքում, որը վերնագրված է՝ *ապացույց Հիսուսը Մեսիան է*):

Բացի այդ, 2 - ^ո դարում եպիսկոպոսներ/հովիվներ Իգնատիոսը և Մելիտոն գրել են, որ ծառայությունը հասկանում էր սուրբ գրային տարբեր խորհուրդների մասին (օրինակ՝ Իգնատիոսի թուղթը Եփեսացիներին , Մելիտոնի *Նամակը* . *Պատարագ Պատեքի առթիվ*):

Հիսուսը և Առաքյալները բացատրեցին այս խորհուրդներից մի քանիսը Նրանց, ովքեր դարձան վաղ քրիստոնյաներ: Մենք Աստծո *Շարունակական* Եկեղեցում ձգտում ենք դա անել հիմա Նրանց համար, ովքեր ցանկանում են նայել:

Աստծո բնությունը

Աստծո Եության մասին մի փոքր հասկանալը կօգնի մեզ ավելի լավ հասկանալ Նրա ծրագրի խորհուրդները:

Աստվածաշունչն ուսուցանում է «Աստված սեր է» (1 Հովհաննես 4.16), «Աստված Հոգի է» (Հովհաննես 4.24), «Եհովան բարի է» (Նաում 1.7, Համաշխարհային անգլերեն Աստվածաշունչ) ,

ամենագոր (Երեմիա 32) : :17,27), ամենագետ (Եսայիա 46:9-10), և որ Նա հավերժական է (Եսայիա 57:15):

Պողոս առաքյալը գրել է.

⁷ Նրանով մենք ունենք փրկագնումը Նրա արյան միջոցով, մեղքերի թողություն՝ ըստ իր շնորհի հարստության, ⁸ որը Նա առատացրեց մեզ մոտ ողջ իմաստությամբ և խելամտությամբ, ⁹ մեզ հայտնի դարձնելով Իր կամքի խորհուրդը, ըստ Նրա. Նրա բարեհաճությունը, որը Նա նպատակադրեց իր մեջ, ¹⁰ որ ժամանակների լրության տևտեսության ժամանակ Նա կարողանա մեկում հավաքել բոլոր բաները Քրիստոսում, թե՛ երկնքում, թե՛ երկրի վրա՝ Նրա մեջ: (Եփեսացիս 1:7-10)

Ուշադրություն դարձրեք, որ Աստծո կամքը առեղծված է մեծամասնության համար (Նրանց համար, ովքեր այժմ կանչված չեն), ըստ Էության, մինչև ժամանակների լրիվության տևտեսությունը, որը կգա մեծամասնության համար մարգարեացված հարությունից հետո:

Այնուամենայնիվ, Աստված վաղուց շարադրել է Իր ծրագրի կողմերը.

¹¹ Տիրոջ խորհուրդը հավիտյան է, Նրա սրտի ծրագրերը բոլոր սերունդներին: (Սաղմոս 33:11)

¹⁸ գիտենալով, որ դուք փրկագնվեցիք ոչ թե ապականված բաներով, ինչպես արծաթն ու ոսկին, ձեր հայրերից ստացած աննպատակ վարքից, ¹⁹ այլ Քրիստոսի թանկագին արյունով, ինչպես անարատ և անբիծ գառան: ²⁰ Նա իսկապես նախասահմանվել էր աշխարհի հիմնադրումից առաջ, բայց հայտնվեց ձեզ համար այս վերջին ժամանակներում: (1 Պետրոս 1:18-20)

⁸ Բոլոր նրանք, ովքեր բնակվում են երկրի վրա, կերկրպագեն Նրան (գազանին), որի անունները գրված չեն աշխարհի սկզբից ի վեր մորթված Գառան կյանքի գրքում: (Հայտնություն 13:8)

Այն փաստը, որ Աստվածաշունչն ասում է, որ Գառնուկը, որը նշանակում է Հիսուսին (տես Հովհաննես 1:29, 36), ի սկզբանե նախատեսված էր սպանել, ցույց է տալիս, որ Աստված գիտեր, որ մարդիկ մեղանչելու են, և Նա վաղուց ծրագրի ուներ:

Եսայիա մարգարեն ներշնչված էր՝ արձանագրելու Աստծո ծրագրի հավաստիության մասին.

⁸ «Հիշեք սա և ցույց տվեք ձեզ տղամարդիկ. Հիշեք, ով օրինազանցներ: ⁹ Հիշիր նախկին բաները, որովհետև ես Աստված եմ, և ուրիշը չկա. Ես Աստված եմ, և ինձ նման ոչ ոք չկա, ¹⁰ ի սկզբանե հռչակում եմ վերջը, և հնագույն ժամանակներից ի վեր դեռ չկատարված բաները, ասելով՝ գիշատիչ թռչուն արևելքից, Մարդը, ով կատարում է Իմ խորհուրդը, հեռավոր երկրից: Իսկապես, ես դա ասացի. Ես էլ կհասցնեմ. Ես դա նպատակադրել եմ. Ես էլ կանեմ: (Եսայիա 46:8-11)

¹¹ Տիրոջ խորհուրդը հավիտյան է, Նրա սրտի ծրագրերը բոլոր սերունդներին: (Սաղմոս 33:11)

Աստծո ծրագրերը կիրականան:

Չաշվի առեք Նաև հետևյալը.

¹⁶ Որովհետև Աստված այնքան սիրեց աշխարհը, որ տվեց իր միածին Որդուն, որպեսզի ով հավատում է Նրան, չկորչի, այլ ունենա հավիտենական կյանք: ¹⁷ **Որովհետյ Աստված Իր Որդուն աշխարհ ուղարկեց ոչ թե աշխարհը դատապարտելու համար, այլ որպեսզի աշխարհը Նրա միջոցով փրկվի** (Չովի. 3:16-17):

Այժմ, երբ մենք տեսնում ենք Աստծո որոշ հատկանիշներ, օրինակ՝ Նա լավն է, պլանավորող է և սեր է. սա պետք է օգնի մեզ ավելի լավ հասկանալ Նրան և Նրա հիմնական դրդապատճառները, թե ինչու է Նա ինչ-որ բան ստեղծել:

Դուք կարևոր եք: Դուք կարևոր եք: Աստված անձամբ սիրում է ՔեՉ: Եվ անձամբ ձեզ համար ծրագիր ունի:

2. Ինչո՞ւ Արարչություն: Ինչո՞ւ մարդիկ: Ինչո՞ւ Սատանան: Ի՞նչ է ճշմարտությունը: Որո՞նք են հանգստի և մեղքի առեղծվածները:

Ամենամեծ հարցերից մեկը, որ փիլիսոփաներն ունեցել են դարերի ընթացքում՝ «Ինչո՞ւ ենք մենք այստեղ»: Մյուսը՝ «Ինչո՞ւ կա որևէ բան»:

Այս հարցերի հիմնական պատասխանները կարելի է գտնել Աստծո խոսքում՝ Աստվածաշնչում:

Թեև տիեզերքի ծագման վերաբերյալ տարբեր պատկերացումներ կան, շատ գիտնականների, ինչպես նաև կրոնական մարդկանց միջև կա համաձայնություն, որ մարդիկ բոլորն էլ նույն մայրն են ունեցել (չնայած կան վեճեր, թե որքան հեռու է դա տեղի ունենում):

Ծննդոց գիրքը

Աստվածաշնչի առաջին գրքում, որը սովորաբար հայտնի է որպես Ծննդոց, մենք ստանում ենք որոշ գաղափարներ այն մասին, թե ինչու է Աստված ստեղծել որևէ բան:

Բազմիցս Ծննդոց Գիրքը ցույց է տալիս, որ Աստված տեսավ, թե ինչ է արել, լավ է (Ծննդոց 1:4,10,12,18, 21, 25, 31): Եվ ավելի ուշ Եսայիայի Գիրքը տեղեկացնում է մեզ, որ Աստված ստեղծեց երկիրը, որպեսզի բնակվի (Եսայիա 45.18):

Ծննդոցն ուսուցանում է սա՞ կապված Աստծո կողմից մարդկանց ստեղծելու հետ.

²⁶ Այն ժամանակ Աստված ասաց. թող իշխեն ծովի ձկների, երկնքի թռչունների, անասունների, ամբողջ երկրի և երկրի վրա սողացող բոլոր սողունների վրա»:

²⁷ Այսպիսով, Աստված ստեղծեց մարդուն իր պատկերով. Աստծո պատկերով նա ստեղծեց նրան. արու և էգ նա ստեղծեց նրանց: ²⁸ Այն ժամանակ Աստված օրհնեց նրանց, և Աստված ասաց նրանց. «Աճեցե՛ք և շատացե՛ք. լցրե՛ք երկիրը և տիրե՛ք նրան. իշխի՛ր ծովի ձկների, երկնքի թռչունների և երկրի վրա շարժվող բոլոր կենդանիների վրա»:

²⁹ Եվ Աստված ասաց. ձեզ համար դա կերակուր կլինի: ³⁰ Նաև երկրի բոլոր գազաններին, երկնքի բոլոր թռչուններին և երկրի վրա սողացող ամեն ինչին, որի մեջ կյանք կա, ես կերակուր եմ տվել ամեն կանաչ խոտ»: և այդպես էր: (Ծննդոց 1:26-30)

Աստված մարդկանց ստեղծեց Աստծո տեսակից, ոչ թե կենդանական տեսակից: Աստված ըստ եության վերարտադրում է Իրեն (Մադաթիա 2.15): Մենք տեսնում ենք, որ մարդիկ ստեղծվել են Աստծո որոշակի ֆիզիկական պատկերով, որպեսզի իշխեն երկրի վրա գտնվող բաների վրա (տես Եբրայեցիս 2.5-8), իսկ մյուս սուրբ գրությունները ցույց են տալիս, որ աստվածացումը ծրագրի մի մասն է (տես 1 Չովհաննես 3:2):):

Արդյո՞ք մարդիկ և ստեղծագործությունը վատն էին:

Ոչ: Ծննդոց գրքի հաջորդ համարը մեզ ասում է.

³¹ Այն ժամանակ Աստված տեսավ այն ամենը, ինչ նա ստեղծել էր, և իսկապես շատ **լավ էր** : Այսպիսով, երեկո և առավոտ վեցերորդ օրն էր: (Ծննդոց 1:31)

Այսպիսով, ամբողջ վերստեղծումը (Ծննդոց 1:3-2:3) շատ լավն էր, և, ինչպես կթվա, այդպիսին կլինեն Աստծո հրահանգները մարդկանց՝ երկիրը ենթարկելու համար (Ծննդոց 1:28):

Վեցերորդ օրից հետո Աստված հանգստացավ.

¹ Այսպես ավարտվեց երկինքն ու երկիրը և նրանց բոլոր գործերը: ² Եվ յոթերորդ օրը Աստված ավարտեց իր գործը, որ արել էր, և յոթերորդ օրը հանգստացավ իր բոլոր գործերից, որոնք նա արել էր: ³ Այնուհետև Աստված օրհնեց յոթերորդ օրը և սրբացրեց այն, որովհետև այդ օրը նա հանգստացավ իր բոլոր գործերից, որոնք Աստված ստեղծել և ստեղծել էր: (Ծննդոց 2:1-3)

Աստված, ըստ Էուբայան, վեց օրում ֆիզիկական ստեղծագործությունն ստեղծեց, իսկ յոթերորդին՝ ավելի հոգևոր ստեղծագործություն:

Աստված օրհնելով յոթերորդ օրը նաև ցույց է տալիս, որ նա այն համարեց «լավ» (Ելք 20.8-ում նա ասում է, որ «սուրբ պահեք այն»):

Աստված ծրագիր ունի.

Ի՞նչ է մարդը:

Ուշադրություն դարձրեք նաև Ծննդոցից հետևյալին.

¹⁵ Այնուհետև Տեր Աստված վերցրեց այդ մարդուն և դրեց Եդեմի պարտեզում, որ պահի և պահի այն: (Ծննդոց 2:15)

Այգին խնամելու և պահելու պատճառն այն էր, որ այն բարելավվի:

Հին Կտակարանը սովորեցնում է.

⁴ Ի՞նչ է մարդը, որ դու հիշես նրա մասին,
և մարդու որդին, որ այցելես նրան:

⁵ Որովհետև դու նրան հրեշտակներից մի փոքր ցածր ես դարձրել
և փառքով ու պատվով պսակել նրան:

⁶ Դու նրան տիրություն արեցիր քո ձեռքերի գործերի վրա.
Դու ամեն բան դրեցիր նրա ոտքերի տակ,

⁷ Բոլոր ոչխարներին ու եզներին,
նույնիսկ դաշտի գազաններին,

⁸ Երկնքի թռչուններին և
ծովի ձկներին, որոնք անցնում են ծովերի շավիղներով: (Սաղմոս 8:4-8)

Մարդկանց իշխանությունն տրվեց երկրի վրա (Աստծո ձեռքերի գործերի մաս): Նոր Կտակարանը սա ավելի է ընդլայնում.

⁵ Որովհետև հրեշտակներին հնազանդեցրեց գալիք աշխարհը, որի մասին մենք խոսում ենք: ⁶ Բայց մեկը մի տեղ վկայեց ու ասաց . կամ մարդու որդի, որ դու այցելես նրան:

⁷ Դու նրան հրեշտակներից մի փոքր ցածր դրեցիր . Դու նրան փառքով ու պատվով պսակեցիր և նրան դրեցիր թո՛՛ ձեռքի գործերի վրա: ⁸ Դու ամեն ինչ հնազանդեցիր նրա ոտքերի տակ: Որովհետև բոլորին հնազանդեցրեց նրան, չթողնեց ոչինչ: Բայց հիմա մենք դեռ չենք տեսնում, որ ամեն ինչ դրված է նրա տակ:

⁹ Բայց մենք տեսնում ենք Հիսուսին, որը հրեշտակներից մի փոքր ցածր եղավ մահվան չարչարանքների համար՝ պսակված փառքով և պատվով . որ նա Աստծո շնորհով մահ ճաշակի յուրաքանչյուր մարդու համար:

¹⁰ Որովհետև նա եղավ, ում համար է ամեն ինչ, և ում ձեռքով է ամեն ինչ, շատ որդիների փառքի բերելով, որ չարչարանքներով կատարյալ դարձնի նրանց փրկության հրամանատարին:

¹¹ Որովհետև և՛ սրբացնողը , և՛ նրանք, ովքեր սրբագործվում են, բոլորը մեկ են.

¹² Ասելով՝ ես թո՛՛ անունը կհայտնեմ իմ եղբայրներին, եկեղեցու մեջ գովաբանությունն եմ երգելու թեգ:

¹³ Եվ դարձյալ ես իմ հույսը կրնեմ նրա վրա: Եվ կրկին. Ահա ես և այն երեխաները, որոնք Աստված տվել է ինձ:

¹⁴ Ուրեմն քանի որ մանուկները մսից ու արիւնից հաղորդակիցներ են, նա էլ նոյնպես մասնակցեց դրան. որ մահվան միջոցով կործանի նրան, ով մահվան զորություն ուներ, այսինքն՝ սատանային.

¹⁵ Եվ ազատիր նրանց, ովքեր մահվան վախից ստրկության էին ենթարկվել իրենց ողջ կյանքի ընթացքում:

¹⁶ Որովհետև նա իր վրա չվերցրեց հրեշտակների Էությունը. բայց նա իր վրա վերցրեց Աբրահամի սերունդը:

¹⁷ Ուստի ամեն ինչում պետք էր, որ նա նմանվեր իր եղբայրներին, որպեսզի նա կարողանար լինել ողորմած և հավատարիմ քահանայապետ Աստծուն վերաբերող բաներում՝ հաշտություն անելու ժողովրդի մեղքերի համար: (Եբրայեցիս 2:5-17 , KJV)

Այսպիսով, տիեզերքի կառավարումը ծրագրի մի մասն է:

Այնուամենայնիվ, պատճառներից մեկը, որ բոլոր բաները դեռևս չեն գտնվում մարդու վերահսկողության տակ, հետևյալն է.

²³ որովհետև բոլորը մեղանչեցին և զրկվեցին Աստծո փառքից (Հռոմեացիներ 3:23)

Բայց մեզ մեղքից փրկելը ծրագրի մի մասն է (հմմտ. Հռովմայեցիս 3.24-26), ուստի մենք հետագայում կկարողանանք իշխել:

Մարդկանց առեղծվածը՝ համեմատած կենդանիների հետ

Արդյո՞ք մարդիկ պարզապես կենդանիներ են, որոնք առանձնանում են միայն որպես ավելի զարգացած, քան մյուս պրիմատները:

Ոչ

Գիտնականները պայթարել են դրա հետ:

Բայց նրանք, ովքեր ցանկանում էին ընդունել Աստծո խոսքը, կարող էին հասկանալ.

Մարդկանց մեջ մարդու ոգին կա, մինչդեռ կենդանիները, ներառյալ մյուս պրիմատները, չունեն այդ նույն ոգին: Իրականությունը, որ մարդկանց մեջ ոգի կա, ուսուցանվում է Ա՛ Յին, Ա՛ Նոր Կտակարաններում.

⁸ Բայց մարդու մեջ հոգի կա, և Ամենակարողի շունչը նրան հասկացողություն է տալիս: (Յոբ 32:8)

¹¹ Որովհետև ո՞վ գիտի մարդու բաները, բացի մարդու հոգուց, որ նրա մեջ է... (Ա Կորնթացիս 2:11):

Աշխարհիկները չեն ցանկանում խոստովանել, որ մարդու մեջ Աստված տվել է ոգի:

Բայց կա.

Եվ մարդու այդ ոգին տարբերվում է կենդանիների ոգեղեն տեսակից (տես Ժողովող 3:21):

Դեռ 1978թ.-ին Աստծո Յին Համաշխարհային Եկեղեցին հրապարակեց Յերբերտ Վ. Արմսթրոնգի գրքույկը, որը վերնագրված էր այն, *ինչ գիտությունը չի կարող բացահայտել մարդկային մտքի մասին*: Ահա որոշ հատվածներ դրանից.

ԻՆՉՈՒ՞ մեծագույն մտքերը չեն կարողանում լուծել աշխարհի խնդիրները: Գիտնականներն ասել են. «Բավարար գիտելիքների առկայության դեպքում մենք կլուծենք մարդկային բոլոր խնդիրները և կբուժենք մեր բոլոր չարիքները»: 1960 թվականից ի վեր գիտելիքի համաշխարհային ֆոնդը կրկնապատկվել է: Բայց մարդկության չարիքները նույնպես կրկնապատկվել են: ...

Բայց ամենամեծ մարդկային միտքը երբեք չի ըմբռնել այդ աստվածային բացահայտված ԳԻՏԵԼԻՔԸ: Կարծես Աստված՝ մեր Արարիչը, իր ուղերձն ուղարկել է մեզ անկոտրում գաղտնի ծածկագրով:

Եվ ամենամեծ մարդկային միտքը երբեք չի կոտրել այդ գաղտնի ծածկագիրը: Ժամանակակից գիտությունը դա չի կարող հասկանալ: Հոգեբաններն իրենք էլ չեն հասկանում, թե ինչից է բաղկացած մարդկային միտքը: ...

Կենդանիների ուղեղի և մարդու ուղեղի միջև ձևի և կառուցվածքի տարբերություն գործնականում չկա: Փղերի, կետերի և դելֆինների ուղեղն ավելի մեծ է, քան մարդու ուղեղը, իսկ շիմպանզայի ուղեղը մի փոքր փոքր է:

Որակապես մարդկային ուղեղը կարող է շատ փոքր-ինչ գերազանցել, բայց ոչ այնքան, որ հեռակա կարգով հաշվի առնի արտադրանքի տարբերությունը:

Այսպիսով, ի՞նչը կարող է բացատրել հսկայական տարբերությունը: Գիտությունը չի կարող աղետկատ պատասխանել: Որոշ գիտնականներ, ուղեղի հետազոտության ոլորտում, եզրակացնում են, որ, անհրաժեշտության դեպքում, մարդու ուղեղում պետք է լինի որևէ ոչ ֆիզիկական բաղադրիչ, որը գոյություն չունի կենդանիների ուղեղում: Սակայն գիտնականների մեծ մասը չի ընդունի ոչ ֆիզիկական գոյության հնարավորությունը:

Ուրիշ ի՞նչ բացատրություն կա: Իրականում, մարդկային ուղեղի ֆիզիկական գերազանցության շատ աննշան աստիճանից դուրս, գիտությունը բացատրություն չունի՝ նույնիսկ հոգևոր հնարավորությունը զիջելու չցանկանալու պատճառով:

Երբ մարդը հրաժարվում է ընդունել նույնիսկ իր Արարչի գոյությունը, նա իր մտքից փակում է հիմնական ճշմարիտ գիտելիքի, փաստի և ՀԱՍԿԱՑՄԱՆ հսկայական օվկիանոսները: Երբ նա ճշմարտությանը փոխարինում է ԱՌԱԿԸ, նա բոլոր մարդկանցից ԱՄԵՆԱՏԳԵՏ է, թեև իրեն իմաստուն է համարում: ...

ՄԱՐԴԸ ստեղծվել է հողի փոշուց: Իր ժամանակավոր մարդկային կյանքը նա ստանում է օդից՝ ներս ու քթանցքից դուրս եկող: Նրա կյանքը արյան մեջ է (Ծննդ. 9:4, 6): Բայց կյանքի արյունը օքսիդանում է օդ շնչելով, նույնիսկ ինչպես բենզինը մեքենայի կարբյուրատորում: Հետևաբար, շունչը «կյանքի շունչն է», ինչպես որ կյանքը արյան մեջ է:

Ուշադիր նկատեք, որ ՄԱՐԴԸ, ամբողջությամբ կազմված նյութից, կենդանի հոգի դարձավ հենց որ ՇՈՒՐՉԸ նրան տվեց իր ժամանակավոր ֆիզիկական կյանքը: ... ՀՈԳԻՆ կազմված է ֆիզիկական նյութից, ոչ թե Հոգուց:

Ես բացատրեցի, որ մարդու ուղեղը գրեթե նույնական է կենդանիների ուղեղին: Բայց մարդը ստեղծվել է Աստծո տեսքով և ձևով, Աստծո հետ հատուկ հարաբերություն ունենալու համար՝ Աստծո ԸՆՏԱՆԻՔՈՒՄ ծնվելու ներուժ ունենալու համար: Եվ Աստված ՀՈԳԻ է (Հովհ. 4:24): Հնարավորություն ընձեռել կամրջել այդ բացը, կամ կատարել ՄԱՐԴԿՈՒԹՅԱՆ անցումը, որը կազմված է ամբողջությամբ ՆԱՏԵՐԻՑ, Աստծո Թագավորության ՀՈԳԻ Էակների, այնուհետև ամբողջությամբ կազմված լինել Հոգուց, և միևնույն ժամանակ ՄԱՐԴՈՒՆ տալ Աստծո ՄԻՏՔ, Աստված հոգի է դրել յուրաքանչյուր մարդու մեջ:

Հոբ 32.8-ում մենք կարդում ենք. «Մարդու մեջ ոգի կա, և Ամենակարողի ներշնչանքը նրանց հասկացողություն է տալիս»:

Սա մեծ ճՇՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆ է, որը հասկացել են, բայց շատ քչերը:

Ես այս ոգին անվանում եմ ՄԱՐԴՈՒ ոգի, որովհետև այն յուրաքանչյուր մարդու ՄԵՁ Է, թեև դա ՉՈԳԻ ԵՌԻԹՅՈՒՆ Է և ոչ թե Նյութ: Դա ոգեղեն մարդ կամ Էակ ՉԷ: Մարդու ՄԵՁ ՄԱՐԴՈՒ չԷ, այլ հոգևոր Էությունը: Դա հոգի չԷ, ֆիզիկական մարդը հոգի Է: Մարդկային ոգին ինտելեկտի ուժ Է հաղորդում մարդու ուղեղին:

Մարդկային ոգին չի ապահովում մարդու ԿՅԱՆՔ - մարդկային ԿՅԱՆՔԸ ֆիզիկական ԱՐՅԱՆ մեջ Է՝ օքսիդացված կյանքի ՇՈՒՆՉՈՎ:

Դա մարդու ուղեղի այդ ոչ ֆիզիկական բաղադրիչն է, որը գոյություն չունի կենդանիների ուղեղում: Դա այն բաղադրիչն է, որը հնարավոր է դարձնում անցումը մարդկայինից աստվածայինի, առանց Նյութը ոգու փոխելու, հարության ժամանակ: Որ մի փոքր ուշ կբացատրեմ:

Թույլ տվեք հստակեցնել մի քանի Էական կետեր մարդու այս ոգու մասին: Դա հոգևոր Էություն է, ինչպես որ Նյութի մեջ Էություն է օդը, այնպես Էլ ջուրը: Այս մարդկային ոգին չի կարող տեսնել: Ֆիզիկական ՈՒՂԵՂԸ տեսնում է աչքերի միջոցով: Մարդկային ոգին մարդու մեջ չի կարող լսել: Ուղեղը լսում է ականջներով: Այս մարդկային ոգին չի կարող մտածել:

Ուղեղը մտածում է, թեև ոգին տալիս է մտածելու ուժ, մինչդեռ դաժան կենդանիների ուղեղներն առանց այդպիսի ոգու չեն կարող բացառությամբ ամենատարրական ձևի: ...

Ինչպես ոչ մի համր կենդանի չի կարող իմանալ մարդու գիտելիքը, այնպես Էլ մարդը չի կարող իմանալ միայն ուղեղի միջոցով, բացառությամբ մարդու ոգու՝ մարդկային ոգու, որը մարդու մեջ Է: Նոյնպես ալ, նոյնիսկ մարդն ալ չի կրնար գիտնալ – ըմբռնել Աստուծոյ բաները, եթե կամ մինչեւ չստանայ ուրիշ հոգի՝ Աստուծոյ Սուրբ Չոգին:

Այլ կերպ ասած, բոլոր մարդիկ ծնունդից ունեն մի ոգի, որը կոչվում է «մարդու ոգի», որն իրենց մեջ Է: Ուշադիր նկատեք, որ այս ոգին տղամարդը ՉԷ: Դա ինչ-որ բան է ՄԱՐԴՈՒ ՄԵՁ: Մարդը կարող է փոքր մարմար կուլ տալ: Այդ դեպքում դա ինչ-որ բան է մարդու մեջ, բայց դա տղամարդը կամ Նրա որևէ մասնիկը չԷ որպես տղամարդ: Մարդը ստեղծված էր հողի փոշուց՝ մահկանացու: Այս մարդկային ոգին հոգին չԷ: Դա ինչ-որ բան է հոգու մեջ, որն ինքնին ֆիզիկական ՄԱՐԴՆ Է:

Ուշադրություն դարձրեք, այնուհետև, հատված 14. «Բայց բնական մարդը չի ընդունում Աստծո Չոգու բաները, քանի որ դրանք Նրա համար հիմարություն են. ոչ Էլ կարող Է Նրանց ճանաչել, քանի որ Նրանք հոգևորապես ճանաչված են»:

Այսպիսով, ծնունդից Աստված մեզ տալիս է մեկ ոգի, որն ավելի լավ տերմինի բացակայության պատճառով ես անվանում եմ մարդկային ոգի: Այն մեզ ՄՏԹԻ ուժ է տալիս, որը կենդանական ուղեղում չԷ: Այնուամենայնիվ, այդ ՄՏԹԻ ուժը սահմանափակվում է ֆիզիկական տիեզերքի իմացությամբ: ԻՆՉՈՒ Որովհետև գիտելիքը մարդու միտք է մտնում ՄԻԱՅՆ հինգ ֆիզիկական զգայարանների միջոցով:

Բայց ուշադրություն դարձրեք, որ Աստված չէր ավարտել ՄԱՐԴՈՒ ստեղծումը Ադամի և Եվայի ստեղծման ժամանակ: Ֆիզիկական ստեղծագործությունն ավարտվեց: Նրանք ունեին այս «մարդկային» ոգին իրենց ստեղծման ժամանակ: ...

ԻՆՉՊԵՐՍ Է Աստված ծրագրել «կամրջել բացը» ֆիզիկականից մինչև հոգևոր կազմությունը՝ վերարտադրել Իրեն ՖԻԶԻԿԱԿԱՆ ՄԱՐԴԿԱՆՑ, ՈՐ ԲԱՑՎՈՒՄ Է ՖԻԶԻԿԱԿԱՆ ՅԵՏԻՑ:

Նախ՝ Աստված ֆիզիկական ՄԱՐԴՈՒ մեջ դրեց «մարդկային» ոգի: Այնուամենայնիվ, մարդկային ոգին չէ, որ որոշումներ է կայացնում, գալիս է ապաշխարության կամ կերտում բնավորությունը: Ինչպես ես ընդգծել եմ, այս ոգին կյանք չի տալիս, չի կարող տեսնել, լսել, զգալ կամ մտածել: Այն հնարավորություն է տալիս ՖԻԶԻԿԱԿԱՆ ՄԱՐԴՈՒՆ իր ՈՒՂԵՂԻ միջոցով անել այս բաները: Բայց այս ոգին արձանագրում է յուրաքանչյուր միտք, հինգ զգայարանների միջոցով ստացված յուրաքանչյուր գիտելիք և արձանագրում է մարդու կյանքում զարգացած ցանկացած բնավորություն՝ լավ թե վատ:

Մարդկային ՄԱՐԴԸ կազմված է բառացիորեն ԿԱՎԻց: Աստված նման է վարպետ բրուտի, որը կավից անոթ է ձևավորում և ձևավորում: Բայց եթե կավը շատ կոշտ է, այն չի թեքվի իր ուզած ձևի և ձևի մեջ: Եթե այն չափազանց փափուկ է և խոնավ, ապա այն չունի ամրություն «ՄԱՍՆԵԼ» այնտեղ, որտեղ բրուտը թեքում է այն:

Ուշադրություն դարձրեք Եսայիա 64:8 –ում. մենք կավն ենք, իսկ դու՝ մեր բրուտը. և մենք բոլորս թո ձեռքի գործն ենք»:

Այնուամենայնիվ, Աստված մեզանից յուրաքանչյուրին տվել է ԻՐ ՄԻՏԵԸ: Եթե մեկը ՅՐԱՄԱՆՈՒՄ Է Աստծուն կամ Աստծո ճանապարհները ճանաչելուց — հրաժարվում է ապաշխարել սխալի համար և շրջվել դեպի աջը, Աստված չի կարող վերցնել Նրան և ստեղծել աստվածապաշտ կերպար Նրա մեջ: Բայց մարդկային ԿԱՎԸ պետք է ճկուն լինի, պետք է պատրաստակամորեն զիջի: Եթե մարդը կոշտանում է և դիմադրում, նա նման է կավին, որը չափազանց չոր է և թունդ: Խեցեգործը ոչինչ չի կարող անել դրա հետ: Չի տա ու թեքվի: Նաև, եթե նա այնքան զուրկ է կամփից, նպատակից և վճռականությունից, որ նա չի «մնա տեղում», երբ Աստված մասամբ ձևավորում է Նրան այնպիսին, ինչպիսին Աստված է ցանկանում, որ նա լինի՝ չափազանց կամակոր, թույլ, բնավորությունից զուրկ, նա կանի: Երբեք չդիմանալ մինչև վերջ. Նա կպարտվի: ...

Դա պետք է լինի ԱՍՏԾՈՒ արդարությունը, քանի որ ՄԵՐ բոլորը Նրա համար նման են կեղտոտ լաթի: Նա շարունակաբար սերմանում է Իր գիտելիքը, Իր արդարությունը, Իր բնավորությունը մեր մեջ, Եթե մենք ջանասիրաբար փնտրում ենք այն և ցանկանում: ԲԱՅՑ ՄԵՆՔ ՄԵՐ ՇԱՏ ԿԱՐԵՎՈՐ ՄԱՍՆ ՈՒՆԵՆՔ ԴՐԱՆՈՒՄ: ...

Քանի որ մենք ստանում ենք ԱՍՏԾՈՒ ԲՆՈՒՅԹԸ Աստծո Սուրբ Հոգու միջոցով, Աստված ավելի ու ավելի է վերարտադրվում ԻՐԵՆ մեր մեջ:

Ի վերջո, հարության ժամանակ մենք կլինենք Աստծո պես, այնպիսի դիրքում, որտեղ մենք չենք կարող մեղք գործել, քանի որ մենք ինքներս ենք դա դրել և շրջվել ենք մեղքից և պայթարել և պայթարել ենք մեղքի դեմ և հաղթահարել մեղքը:

Աստծո ՆՊԱՏԱԿԸ Կկատարվի:

Այո՛, Աստծո նպատակը կկատարվի:

Ինչո՞ւ Աստված արու յ Էգ ստեղծեց:

Մարդկանց ստեղծման հետ կապված՝ ինչո՞ւ Աստված նրանց արու և Էգ դարձրեց:

Դե, ակնհայտ պատճառ պետք է լինի վերարտադրության հետ, ինչպես Աստված ասաց առաջին տղամարդուն և կնոջը.

²⁸ Աճեցե՛ք և շատացե՛ք. լցրեք երկիրը... (Ծննդոց 1:28):

Աստվածաշունչը տալիս է բավականին կոնկրետ առնչվող պատճառ.

¹⁴ ... Ձեր և ձեր երիտասարդության կնոջ միջև ... Նա ձեր ուղեկիցն է և ձեր կինը՝ ուխտով: ¹⁵ Բայց մի՞թե Նա նրանց մեկ չդարձրեց՝ ունենալով Յոգու մնացորդ: Իսկ ինչու՞ մեկը: Նա աստվածապաշտ սերունդ է փնտրում... (Մաղաքիա 2:14բ-15)

Աստված արուներին և Էգերին ստեղծեց, որպեսզի նրանք լինեն մեկ և ի վերջո աստվածապաշտ սերունդ ծնեն (աստվածացման համար):

Հիսուսն ուսուցանեց.

⁴ Նա պատասխանեց և ասաց նրանց. «Չե՞ք կարդացել, որ Նա, ով սկզբում ստեղծեց դրանք, արու և Էգ ստեղծեց նրանց, ⁵ և ասաց. նրա կինը, և երկուսը մեկ մարմին պիտի լինեն»: ⁶ Այսպիսով, նրանք այլևս երկու չեն, այլ մեկ մարմին. Ուստի այն, ինչ Աստված միացրեց, թող մարդը չբաժանի»: (Մատթեոս 19:4-6)

Պողոս Առաքյալը դրա վերաբերյալ գրել է, որ «Սա մեծ խորհուրդ է, բայց ես խոսում եմ Քրիստոսի և եկեղեցու մասին» (Եփեսացիս 5.32):

Բացի այդ, ճիշտ կերպով մեկ դառնալը Նաև օգնում է մեզ ավելի լավ հասկանալ Հոր և Որդու փոխհարաբերությունները (Հովհաննես 17.20-23):

Ամուսնական հարաբերությունները օգնում են պատկերացնել Հոր և Որդու միջև փոխհարաբերությունները (որոնց երկուսին էլ Աստվածաշունչը նույնացնում է որպես Աստված, օրինակ՝ Կողոսացիներ 2:2, որը առեղծված է շատերի համար), ինչպես Նաև այն, ինչ տեղի կունենա դարձի եկած մարդկանց հետ հարությունից հետո (որը Աստվածաշունչը Նաև առեղծված է անվանում, օրինակ Ա Կորնթացիս 15.51-54):

Պողոս Առաքյալը քննարկեց սերը և տվեց մի քանի հոգևոր դասեր՝ կապված ամուսնական վիճակի հետ.

⁴ ... հորդորեք երիտասարդ կանանց սիրել իրենց ամուսիններին, սիրել իրենց երեխաներին (Տիտոս 2.4):

²² Կանայք, հնազանդվեք ձեր ամուսիններին, ինչպես Տիրոջը: ²³ Որովհետև ամուսինը կնոջ գլուխն է, ինչպես որ Քրիստոսն է եկեղեցու գլուխը. և Նա մարմնի Փրկիչն է: ²⁴ Ուրեմն, ինչպես եկեղեցին հնազանդում է Քրիստոսին, այնպես էլ կանայք թող լինեն իրենց ամուսիններին ամեն ինչում:

²⁵ Ամուսիններ, սիրեցե՛ք ձեր կանանց, ինչպես որ Քրիստոսն էլ սիրեց եկեղեցին և իր անձը տվեց նրա համար, ²⁶ որպեսզի նա սրբացնի և մաքրի նրան խոսքի միջոցով ջրով ողողումով, ²⁷ որպեսզի նա իրեն փառավոր եկեղեցի ներկայացնի, ոչ թե. բիծ կամ կնճիռ կամ նման այլ բան, բայց որ նա սուրբ և անարատ լինի: (Եփեսացիս 5:22-27)

Տղամարդկանց և էգ ստեղծելու մեկ այլ պատճառ էր հնարավոր դարձնել, թեև այս կյանքում ֆիզիկական տարբերություններով, զույգերը փառավորվեին Հիսուսի հետ միասին (Հռոմեացիներ 8:16-17): Միասին աշխատելը (Ծննդոց 1:28; Ժողովող 4:9-12) և նույնիսկ միասին տառապելն այս կյանքում նույնպես կին-տղամարդ զույգերի ծրագրի մի մասն էր (Հռոմեացիներ 8:16-17):

Տեսնե՛ք նաև պատմությունից որոշ դասեր.

³⁰ Հավատով Երիթովի պարիսպները տապալվեցին այն բանից հետո, երբ դրանք շրջապատված էին յոթ օր: ³¹ Հավատով պոռնիկ Ռախաբը չկործանվեց չհավատացողների հետ, երբ խաղաղությամբ ընդունեց լրտեսներին: ³² Եվ էլ ի՞նչ ասեմ. Որովհետև ժամանակ չի լինի, որ պատմեմ Գեդեոնի, Բարակի, Սամսոնի և Հեփթայեի, ինչպես նաև Դավթի, Սամուելի և մարգարեների մասին, ³³ որոնք հավատքով տիրեցին թագավորություններին, արդարություն գործեցին, խոստումներ ստացան, առյուծների բերանն առան, ³⁴ հանգրիս նրանց բռնությունը. կրակ, սրի եզրից պրծավ, թուլությունից զորացան, մարտում քաջացան, փախուստի դիմեցին այլմոլորակայինների բանակներին: ³⁵ Կանայք իրենց մահացածներին հարություն առան: Մյուսները տանջվեցին՝ չընդունելով ազատագրումը, որպեսզի ավելի լավ հարություն ստանան: ³⁶ ^{Իսկ} ուրիշների հետ փորձություն եղան ծաղրելու և խարազանելու, այո, և շղթաների ու բանտարկության: ³⁷ Նրանք քարկոծվեցին, սղվեցին երկու մասի, փորձվեցին, սրով սպանվեցին: Նրանք թափառում էին ոչխարի մորթիներով և այծի մորթով, լինելով ունեզրկված, չարչարված, տանջված, որոնցից ³⁸ աշխարհն արժանի չէր: Նրանք թափառում էին անապատներում ու լեռներում, երկրի որջերում ու քարանձավներում: ³⁹ Եվ այս բոլորը, հավատքի միջոցով բարի վկայություն ձեռք բերելով, չընդունեցին խոստումը, ⁴⁰ Աստված մեզ ավելի լավ բան է նախատեսել, որպեսզի նրանք **կատարյալ չլինեն** մեզանից: (Եբրայեցիս 11:30-40)

Ե՛վ տղամարդիկ, և՛ կանայք հավատք ունեին և ժառանգորդներ էին խոստումների՝ հավասարապես: Եվ և՛ տղամարդիկ, և՛ կանայք պետք է կատարյալ լինեն: Եվ սա մեզ համար ավելի լավ կլինի:

Ի՞նչ նպատակով:

Սեր տալ յուրօրինակ կերպով ողջ հավերժության ընթացքում:

Ինչպես Պողոս առաքյալը գրել է քրիստոնյաներին (և ոչ միայն ամուսնացած զույգերին).

¹² Եվ թող Տերը ձեզ **մեծացնի ՚ առատացնի միմյանց ՚ բոլորի հանդեպ սերը ...** (Ա Թեսաղոնիկեցիս 3:12)

Անկախ նրանից՝ տղամարդիկ, թե կին, մարդիկ նպատակ ունեն սեր տալու: Բոլորի հանդեպ սերն ավելացնելը հավերժությունն ավելի լավը կդարձնի:

Ի՞նչ է պատահել մարդկանց.

Երբ Աստված առաջին անգամ ստեղծեց մարդկանց, Նա օրհնեց նրանց (Ծննդոց 1:28): Նա նաև ասաց, որ այն ամենը, ինչ Նա ստեղծեց (ներառյալ մարդկանց) «շատ լավն էր» (Ծննդոց 1.31):

Ավելին, ուշադրություն դարձրեք, որ Աստվածաշունչը մասնավորապես ուսուցանում է.

²⁹ ... Որ Աստված մարդուն շիտակ ստեղծեց, Բայց նրանք շատ ծրագրեր են փնտրել: (Ժողովող 7:29)

Եղեմի պարտեզում Աստված առաջին ճշմարիտ մարդկանց՝ Ադամին և Եվային (Ծննդոց 3:20) տվեց այն ամենը, ինչ նրանց իսկապես անհրաժեշտ էր:

Նրանք ունեին մաքուր և հաճելի միջավայր, սնունդ և անելիքներ (Ծննդոց 2:8-24): Նրանք հիմնականում ապրում էին ճշմարտությամբ:

Բայց կա նաև անտեսանելի ոգեղեն աշխարհ, որը առեղծված է շատերի համար: Կա մի անտեսանելի թագավորություն, որը ներառում է հրեշտակներ: Աստվածաշունչը ցույց է տալիս, որ Նախքան մարդկանց ստեղծվելը հրեշտակների մեկ երրորդը ապստամբեց և հետևեց մի հակառակորդի, որն այժմ հայտնի է որպես Սատանան (Հայտնություն 12:4):

Ժամանակի ընթացքում Սատանան (հմմտ. Հայտն. 12.9) հայտնվեց որպես օձ: Այնուհետև նա ասաց Եվային, որ Աստված զսպում է նրանց (Ծննդոց 3.1,4-5):

Օձը խաբեց Եվային իր խորամանկությամբ (Բ Կորնթացիս 11:3): Սատանան Եվային ասաց, որ չիավատա Աստծո խոսքին (Ծննդոց 3:2-4): Նա դիմեց Եվայի անձնական ցանկություններին և ունայնությանը, և նա որոշեց չհնազանդվել Աստծուն և փոխարենը լսել Սատանային (Ծննդոց 3.6ա): Նրա ամուսինը՝ Ադամը, այնտեղ էր Եվայի հետ և որոշեց, որ նա պետք է մեղանչի և լինի նրա հետ (Ծննդոց 3.6b):

Սպեկուլյատիվ ներդիր՝ մարդու երկարակեցություն

Ծննդոց Գրքի առաջին հինգ գլուխներից հետո, որտեղ մենք տեսնում ենք, որ որոշ մարդիկ ապրում են ավելի քան 900 տարի:

Ուրեմն ինչո՞ւ Ադամի և Նոյի նման վաղ մարդիկ այդքան երկար ապրեցին:

Հրեա պատմաբան Հովսեփոսը պնդում էր, որ մասամբ դա պայմանավորված է նրանով, որ Աստված նրանց համար «հարմար է» ուտելիքը, ինչպես նաև ժամանակ է տվել նրանց վաղ տեխնոլոգիաները զարգացնելու համար (Հնություններ Գիրք 1, 3:9):

Սակայն, ըստ երևույթին, պատճառն այն էր, որ Աստված Նախկինում թույլ տվեց մարդկանց ավելի երկար ապրել, որպեսզի նրանք կարողանան ավելի լավ տեսնել մեղքի հետևանքները և ապրել Աստծո ճանապարհներից հեռու: Այն ժամանակ, օրինակ, աղտոտման հետևանքները այնքան արագ չէին լինի ակնհայտ, որքան 21^{-րդ} դարում: Ավելին, ավելի երկար կյանք ունենալը նրանց կօգներ ավելի լավ տեսնել սոցիալական և այլ խնդիրները, որոնց մեջ մարդիկ բախվում էին:

Նրանք կտեսնեին, որ մարդիկ աշխարհն ավելի լավը ՉԵՆ դարձնում: Հետևաբար, հարություն առնելուց հետո (Հայտնություն 20:11-12), նրանք ավելի լավ կհասկանային Աստծո ճանապարհով չգնալու սխալները:

Հետագա սերունդները կտեսնեին Մեծ Ձրհեղեղը (դա շատ հասարակությունների պատմական գրառումներում է), ինչպես նաև տեսած լինեին մարդկության ավելի շատ բացասական հետևանքները, որոնք հետևում էին Սատանայի առաջնորդությանը, ի տարբերություն Աստծո իրական ճանապարհով ապրելու:

Աստված որոշեց, որ ավելի լավ է հետագա սերունդների համար ավելի կարճ կյանքով ապրել, ընդհանուր առմամբ, և տառապել ավելի կարճ ժամանակահատվածներով. Աստծո ծրագիրն է նվազագույնի հասցնել տառապանքը (տես Ողբ 3.33):

Սատանայի յ նրա դյերի առեղծվածը

Բայց միայն Եվան չէր, որ խաբվեց: Նոր Կտակարանում ասվում է, որ «այդ հին օձը» կոչվում է «Սատանան և Սատանան, որը խաբում է ամբողջ աշխարհը» (Հայտնություն 12.9):

Հիսուսն ուսուցանեց, որ Սատանան ստախոս էր և ստերի հայրը (հեղինակը) (Հովհաննես 8.44):

Ի սկզբանե Սատանան հայտնի էր որպես Լյուցիֆեր (Եսայիա 14:12), որը նշանակում է «լույս կրող»: Նա «քերովքե» էր (Եզեկիել 28.14): Քերովքեը թեևավոր հրեշտակային էակ է, որի դերը ներառում էր Աստծո ողորմության աթոռին լինելը (Ելք 25:18-20; Եզեկիել 28:14,16):

Լյուցիֆերը ստեղծվել է որպես հիմնականում կատարյալ (տես Եզեկիել 28:15) և գրավիչ էակ (տես Եզեկիել 28:17): Բայց այդ կատարելությունը չտեւեց (Եզեկիել 28:15):

Աստված ստեղծեց Լյուցիֆերին և հրեշտակներին, բայց, ինչ-որ իմաստով, նրանց ստեղծումը ավարտված չէր մինչև նրանց մեջ ձևավորվեց բնավորությունը: Այժմ Աստված չի կարող ակնթարթորեն միացնել կերպարը. եթե Նա դա աներ, հիմնականում Նա կստեղծեր «համակարգչով կառավարվող» ռոբոտի մի տեսակ: Սա ճիշտ է ինչպես հոգևոր Էակների, այնպես էլ մարդկանց համար:

Եթե Աստված անմիջապես ֆիստով ստեղծեր արդար բնավորությունը, ապա ոչ մի կերպար չէր լինի, քանի որ բնավորությունը առանձին Էության, անհատի այն կարողությունն է՝ հասնելու ճշմարտության մասին իր իմացությանը և սեփականը դարձնելու: որոշում և կամք՝ հետևելու ճիշտին, ոչ թե սխալին: Եվ ստեղծված անհատը պետք է կայացնի այդ որոշումը: Այլ կերպ ասած, անհատը, մարդ, թե հրեշտակ, իր ստեղծման մեջ մասնիկ ունի:

Սա առեղծված է շատերի համար, քանի որ քչերն են դա լիովին հասկացել:

Խնդրում եմ, հասկացե՛ք, որ Աստվածաշունչը ցույց է տալիս, որ Եդեմի պարտեզում տեղի ունեցած դեպքից շատ առաջ Սատանան «կատարյալ էր իր ճանապարհներով» (Եզեկիել 28:11-15ա), բայց հետո նա ենթարկվեց հպարտության և անօրենության և զգվեց դեպի երկիր (Եզեկիել 28:15բ-17; Եսայիա 14:12-14): Նա դարձավ Աստծո հակառակորդը (Սատանան նշանակում է հակառակորդ), արդար բնավորությունը ճիշտ ձևավորելու փոխարեն:

Նրա ապստամբությունը պատճառներից մեկն էր, որ Ծննդոց 1:1-ի սկզբնական ստեղծումից հետո քառս եղավ, և երկիրը դարձավ «ամայի» (ISV, GNB) Ծննդոց 1:2-ում: Այսպիսով, Աստված այնուհետև գնաց «երկրի երեսը նորոգելու» (Սաղմոս 104.30), որը ներառում էր այն բաները, որոնք Նա արեց «վերաստեղծման» ժամանակ (Ծննդոց 1:3-31; 2:1-3):

Ինչո՞ւ է դրանցից որևէ մեկը կարևոր:

Դե, նորացումը («վերաստեղծումը»), ցույց է տալիս, որ Աստված կարող է ուղղել այն, ինչ սատանան կարող է ոչնչացնել: Սուրբ գրությունները ցույց են տալիս, որ Աստված ապագայում դա անելու ծրագիր ունի (օր. Գործք 3:19-21; Եսայիա 35:1-2):

Այնուամենայնիվ, մտածեք, որ Աստվածաշունչը սովորեցնում է, որ Լյուցիֆերը «կատարելության կնիքն էր, լի իմաստությամբ և կատարյալ գեղեցկությամբ» (Եզեկիել 28.12):

Որպես հրեշտակային էակ՝ Լյուցիֆերը ֆիզիկական սնվելու կարիք չուներ:

Լյուցիֆերն ուներ ամեն ինչ:

Այնուամենայնիվ, Նա մեղանչեց (ինչպես որոշ այլ հրեշտակներ 2 Պետրոս 2.4-ում) և հրեշտակների մեկ երրորդին իր հետ քաշեց երկիր (Հայտնություն 12:4) (հրեշտակները հետագայում պետք է դատվեն Աստծո ժողովրդի կողմից ըստ 1 Կորնթացիս 6. 3):

Լյուցիֆերը և Նրա ապստամբությունը ցույց տվեցին, որ նույնիսկ այն էակները, ովքեր «ունեին ամեն ինչ», կարող են ապստամբել՝ փորձելով վատթարացնել իրավիճակը: Եվ ավելի ուշ, Նա համոզեց առաջին մարդկանց, ովքեր «ամեն ինչ ունեին» ապստամբել Նաև Աստծո դեմ (Ծննդոց 3:1-6):

Ուստի սա օգնում է ցույց տալ, որ եթե Աստված մարդկանց տներ այն ամենը, ինչ անհրաժեշտ է, որպեսզի աղքատություն չլինի, ապա առանց աստվածապաշտության մարդիկ դեռ խնդիրներ կառաջացնեին իրենց և ուրիշների համար:

Ինչո՞ւ է Աստված թույլ տալիս, որ սատանան խաբի :

Արդյո՞ք Սատանայի ապստամբությունը խափանեց Աստծո ծրագիրը:

Ոչ

Բայց մի՞թե Աստվածաշունչը ցույց չի տալիս, որ Սատանան՝ «օդի զորության իշխանը» (Եփեսացիս 2:2), հաղորդում է իր եսասիրական և անհնազանդ պատգամը: Մի՞թե Սատանան չի «կուրացրել» մարդկության մեծ մասի միտքը՝ որպես «այս դարի աստված» (Բ Կորնթացիս 4.4):

Այո և այո:

Մի՞թե Աստվածաշունչը չի սովորեցնում, որ Բանսարկու Սատանան «խաբում է ամբողջ աշխարհը» (Հայտնություն 12.9):

Այո՛:

Ուրեմն ինչո՞ւ Աստված թույլ տվեց, որ Սատանան և նրա դևերը գան մարդկանց խաբելու և երկրի վրա այլ խնդիրներ առաջացնելու:

Կան մի քանի պատճառ.

Պողոս Առաքյալը մեր ժամանակներն անվանեց «այս չար ժամանակաշրջանը» (Գաղատացիս 1.4), որը ենթադրում է գալիք ավելի լավ դար:

Այնուամենայնիվ, ինչո՞ւ է Սատանային թույլ տրված ունենալ իր զորությունից մեր դարաշրջանում, քանի որ նա նախկինում մերժել էր Աստծուն:

Սատանայի ազդեցությունն օգնում է մեզ դասեր քաղել և հաճախ բնավորություն ձևավորել ավելի արագ, քան եթե այն ներկա չլիներ: Ավելի արագ, այնպես որ մենք կարող ենք հաղթահարել և կառուցել արդար բնավորություն դիմադրելու միջոցով, ինչպես նաև արագ տեսնել սխալ ճանապարհով գնալու պտուղները: Ամեն անգամ, երբ դուք դիմադրում եք մեղքին, դուք հոգեպես ավելի ուժեղ եք դառնում:

Թեև երբեմն դժվար է, այս արագացումը հանգեցնում է ավելի քիչ ընդհանուր տառապանքի:

Քննեք մի քանի բան, որոնք օգնում են դա ցույց տալ:

Դիտարկե՛ք ածխածինը, ինչպես ածուխի կտորը: Այն կարող է համեմատաբար հեշտությամբ բաժանվել, բայց երբ այն գտնվում է ծայրահեղ ճնշման տակ, այն կարող է վերածվել ադամանդի, որը բնական կյութերի մեջ ամենադժվարն է: Այսպիսով, թույլը ուժեղանում է ճնշման միջոցով: Աստվածաշունչն ուսուցանում է, որ քրիստոնյաները, թեև թույլ են աշխարհում (Ա Կորնթացիս 1:26-29), պետք է մաքուր լինեն, ինչպես գտված ոսկին, արծաթը կամ թանկարժեք քարերը՝ ըստ Ա Կորնթացիս 3:12-ի:

Հաջորդը, պատկերացրե՛ք, որ ցանկանում եք հաղթահարել մի ծանր առարկա, որը չեք կարող բարձրացնել: Դուք կարող եք նայել ծանր առարկային, բայց դա չի շարժի այն: Դուք կարող եք օրական քսան րոպե կամ ավելի թեթև ձեռքերը, և դա կարող է ձեր ձեռքերը մի փոքր ավելի ամուր դարձնել, բայց ոչ շատ, կամ գուցե տարիներ և տարիներ կպահանջվեն որևէ փոփոխություն մտցնելու համար:

Կամ դուք կարող եք մարզվել ծանր կշիռներով, որոնք կարող եք հաղթահարել: Դրանք բարձրացնելն ավելի դժվար կլինի, քան պարզապես ձեռքերը բարձրացնելը:

Այնուամենայնիվ, կշիռներ բարձրացնելը ոչ միայն կդարձնի ձեր ձեռքերն ավելի ուժեղ, քան պարզապես դրանք ծալելը, այլև այս տեսակի վարժությունները կդարձնեն ձեր ձեռքերը բավականաչափ ուժեղացնելու ժամանակը, որպեսզի կարողանաք հաղթահարել օբյեկտը:

Հիմա հաշվի առե՛ք, որ.

1962 թ.-ին Վիկտոր և Միլդրեդ Գյորցելները հրապարակեցին 413 «հայտնի և բացառիկ շնորհալի մարդկանց» բացահայտ ուսումնասիրություն, որը կոչվում էր «Պարապոլյան օրրաններ»: Նրանք տարիներ են ծախսել՝ փորձելով հասկանալ, թե ինչն է ստեղծել նման

մեծություն, ինչ ընդհանուր շարանը կարող է անցնել այս բոլոր նշանավոր մարդկանց կյանքում:

Չարմանալիորեն, ամենաակնառու փաստն այն էր, որ գրեթե բոլորը՝ 392-ը, պետք է հաղթահարեին շատ դժվար խոչընդոտներ՝ դառնալու այնպիսին, ինչպիսին որ էին: (Սուրբ բրտինքը, Թիմ Յենզել, 1987, Word Books Publisher, էջ 134)

Ի՞նչ կապ ունեն այս օրինակները, թե ինչու կա սատանա:

Թույլ տալ, որ սատանան փորձի գայթակղել մարդկությանը, ըստ էության, արագացնում է մեր սեփական թերությունները հաղթահարելու և Աստծո օգնությամբ արդար բնավորություն զարգացնելու գործընթացը (Փիլիպպեցիս 4:13; Հակոբոս 4:7): Որի վերջնական արդյունքն այն է, որ մարդիկ կկարողանան հաղթահարել ավելի արագ և հնարավորինս նվազագույն տառապանքով (տես Ողբ 3:33; 1 Peter 4:12-13 ; 3 John 2):

Եվ եթե Աստված կանչում է ձեզ այս դարում, Նա թույլ չի տա, որ գայթակղվեք սատանայով կամ զանազան ցանկություններով, քան դուք կարող եք հաղթահարել (Ա Կորնթացիս 10.13):

Սատանային և տարբեր գայթակղություններին դիմակայելը ձեզ հոգեպես ավելի ուժեղ է դարձնում (Հակոբոս 1:12, 4:7) և կօգնի ձեզ ապագայում օգնել ուրիշներին (հմմտ. Ա Հովհաննես 4:21): Սատանան չի ցանկանում, որ դուք հավատաք Աստծո խոսքի ճշմարտացիությանը:

Ճշմարտության առեղծվածը

Քեմբրիջի *բառարանը* «ճշմարտությունը» սահմանում է հետևյալ կերպ.

Ճշմարտությունը իրական փաստերը իրավիճակի, իրադարձության կամ անձի մասին.

Ճշմարտությունը մի բան է, որն իսկապես ճշգրիտ է: Այնուամենայնիվ, փիլիսոփաները, հասարակ մարդիկ և առաջնորդները վաղուց են մտածում ճշմարտության մասին:

Այսպիսով, եկեք նկատենք, թե ինչպես է *Քեմբրիջի բառարանը* սահմանում «ֆորմալ» ճշմարտությունը.

փաստ կամ սկզբունք, որը ճիշտ է համարվում մարդկանց մեծամասնության կողմից.

Բայց վերը նշվածը, ամենայն հավանականությամբ, միշտ չէ, որ ճիշտ է: Եվ շատերը վաղուց են հասկացել դա: Այնուամենայնիվ, շատերը համարում են «ֆորմալ» ճշմարտության իրականություն և չեն ընդունում բացարձակները, ինչպես իրական ճշմարտությունը: Սակայն անհատական կամ հավաքական համոզմունքներն իրենց մասին հաճախ ճշմարիտ չեն: Աստվածաշունչը զգուշացնում է նրանց դեմ, ովքեր խորհուրդ են տալիս մարդկանց փոխարեն, իսկապես, Աստծուց (Եսայիա 30:1; 65:12բ): Մեղքը գործոն է (տես Եսայի 59:2ա):

Հիսուսի հետ խոսելիս հռոմեական պրեֆեկտ Պոնտացի Պիղատոսը հարցրեց ճշմարտության մասին.

³⁷ Ուստի Պիղատոսը նրան ասաց. «Ուրեմն դու թագավոր՞ ես»:

Հիսուսը պատասխանեց. «Ճիշտ եք ասում, որ ես թագավոր եմ. Այդ պատճառով ես ծնվել եմ, և դրա համար եմ աշխարհ եկել, որպեսզի վկայեմ ճշմարտության մասին: Ամեն ոք, ով ճշմարտությունից է, լսում է Իմ ձայնը»:

³⁸ Պիղատոսը նրան ասաց. «Ի՞նչ է ճշմարտությունը»: Եվ երբ նա այս ասաց, նորից դուրս եկավ հրեաների մոտ և ասաց նրանց. (Հովհաննես 18:37-38)

Պիղատոսը, ըստ երևույթին, լսել էր ճշմարտության մասին բազմաթիվ փաստարկներ և եզրակացրեց, որ ոչ ոք չի կարող ճիշտ սահմանել այն:

Թեև այն ժամանակ Հիսուսը չպատասխանեց Պիղատոսի վերջին հարցին, կարծես Պիղատոսը դուրս եկավ՝ չսպասելով պատասխանի: Բայց Հիսուսն ասաց, որ ճշմարտության մարդիկ կլսեն Իրեն:

Պիղատոսին հանդիպելուց կարճ ժամանակ առաջ Հովհաննեսն արձանագրեց, որ Հիսուսն ասաց, թե որն է ճշմարտությունը.

¹⁷ Սրբի՛ր նրանց քո ճշմարտությամբ: Ձեր խոսքը ճշմարտություն է: (Հովհաննես 17:17)

Աստվածաշունչը նույնպես սովորեցնում է, որ Աստված չի կարող ստել (Եբրայեցիս 6:18, Տիտոս 1:2):

Հետևաբար, կարելի է եզրակացնել, որ այն, ինչ Աստված ասում է, ճշմարտություն է:

Այժմ սա կհամարվի որպես շրջանաձև պատճառաբանություն, հատկապես նրանց համար, ովքեր ընդունում են Աստվածաշունչը որպես ճշմարիտ: Այնուամենայնիվ, երբ ապացուցեք, որ կա Աստված և որ Նրա խոսքը ճշմարիտ է (և մենք ունենք գրքեր, օրինակ՝ *Արդյո՞ք Աստծո գոյությունը տրամաբանական է և ապացույցը, որ Հիսուսը Մեսիան է*, որոնք դա անում են), ապա տրամաբանական է եզրակացնել, որ Աստծո խոսքը. ճշմարիտը գնահատելու չափանիշ է:

Սուտը մի բան է, որը հակադրվում է ճշմարտությանը: Հետևաբար, ինչ-որ բան հակասության մեջ է Աստծո բնօրինակ ներշնչված խոսքի հետ ճշմարիտ չէ, անկախ նրանից, թե քանի մարդ պնդում է, որ հավատում է դրան:

Շատերը կարծում են, որ պետք է «թողնեն իրենց խղճին առաջնորդվի»: Բայց առանց Աստծո Հոգու, մարմնական միտքը չի կարող զանազանել ճշմարտությունը, ինչպես որ պետք է (Ա Կորնթացիս 2:14), քանի որ սիրտը կարող է հուսահատորեն չար լինել (Երեմիա 17:9):

Նկատի առեք նաև, որ Հիսուսն ասաց.

⁴ ... «Գրված է. «Մարդը միայն հացով չի ապրի, այլ ամեն խոսքով, որ դուրս է գալիս Աստծո բերանից» (Մատթեոս 4.4):

Մարդիկ հաց են արտադրում Աստծո ստեղծած բաներից: Բայց ապրելու իրական ճանապարհը Աստծո խոսքին հետևելն է:

Պողոս առաքյալը գրել է.

¹³ Դրա համար էլ մենք անդադար շնորհակալություն ենք հայտնում Աստծուն, որովհետև երբ ընդունեցիք Աստծո խոսքը, որը լսեցիք մեզանից, ընդունեցիք այն ոչ թե որպես մարդկանց խոսք, այլ ինչպես որ ճշմարտության մեջ է, Աստծո խոսք, որը նույնպես արդյունավետ կերպով. աշխատում է ձեր մեջ, ովքեր հավատում են: ¹⁴ Որովհետև դուք, եղբայրներ, ընդօրինակեցիք Աստուծոյ եկեղեցիները, որոնք Յրեաստանի մեջ են՝ Քրիստոս Յիսուսով: (Ա Թեսաղոնիկեցիս 2:13-14ա):

⁷ ... ճշմարտության խոսքը, (Բ Կորնթացիս 6:7)

¹³ Նրան էլ վստահեցիք, երբ լսեցիք ճշմարտության խոսքը՝ ձեր փրկության ավետարանը. (Եփեսացիս 1:13)

⁵ ... այն հույսը, որը դրված է ձեզ համար երկնքում, որի մասին նախկինում լսել էիք ավետարանի ճշմարտության խոսքում, (Կողոսացիս 1.5)

Ճշմարտությունը առեղծված է շատերի համար, քանի որ շատերը լիովին չեն վստահում Աստծո ճշմարտ խոսքին (տես Կողոսացիս 1:5,-6,25 -27 ; 1 Թեսաղոնիկեցիս 2:13) և չեն հասկանում ավետարանի բարի լուրը. փրկության: Շատերը վստահում են այլ մարդկանց, ովքեր իրենք էլ խաբվել են Սատանայի կողմից (Հայտնություն 12:9): Հիսուսն ասաց.

⁸ «Այս մարդիկ իրենց բերանով են մոտենում ինձ և իրենց շուրթերով են ինձ պատվում, բայց նրանց սիրտը հեռու է ինձանից: ⁹ Եվ իզուր են նրանք երկրպագում Ինձ՝ ուսուցանելով որպես վարդապետություն մարդկանց պատվիրանները: (Մատթեոս 15:8-9)

Ուրիշ մարդկանց վրա ավելի շատ վստահելը, քան Աստծո խոսքը, հանգեցնում է սին երկրպագության և մարդկանց հեռացնում ճշմարտությունից:

Այնուամենայնիվ, ճշմարտությունը կարելի է իմանալ.

Հովհաննես առաքյալը գրել է.

³¹ Այն ժամանակ Հիսուսն ասաց իրեն հավատացող հրեաներին. ³² Եվ դուք կճանաչեք ճշմարտությունը, և ճշմարտությունը ձեզ կազատի»: (Հովհաննես 8:31-32)

⁴⁶ ... Եվ եթե ես ասում եմ ճշմարտությունը, ինչո՞ւ չեք հավատում Ինձ: ⁴⁷ Նա, ով Աստծուց է, լսում է Աստծու խոսքերը. ուստի դուք չեք լսում, քանի որ Աստծուց չեք: (Հովհաննես 8:46-47)

³⁷ ... Ես աշխարհ եմ եկել, որպեսզի վկայություն տամ ճշմարտության մասին: Ամեն ոք, ով ճշմարտությունից է, լսում է Իմ ձայնը (Հովհաննես 18:37):

⁶ Եթե ասենք, որ հաղորդակցություն ունենք նրա հետ և քայլենք խավարի մեջ, մենք ստում ենք և չենք անում ճշմարտությունը: ⁷ Բայց եթե լույսի մեջ քայլենք, ինչպես Նա է լույսի մեջ, հաղորդություն ունենք միմյանց հետ, և Նրա Որդու Հիսուս Քրիստոսի արյունը մաքրում է մեզ ամեն մեղքից: (1 Հովհաննես 1: 6-7)

⁴Նա, ով ասում է՝ «Ես ճանաչում եմ Նրան», և չի պահում Նրա պատվիրանները, ստախոս է, և ճշմարտությունը Նրա մեջ չէ: ⁵ Բայց ով պահում է Նրա խոսքը, իսկապես Աստծո սերը կատարյալ է Նրա մեջ: Սրանով մենք գիտենք, որ Նրա մեջ ենք: ⁶ Նա, ով ասում է, որ բնակվում է Նրա մեջ, նա նույնպես պարտավոր է քայլել այնպես, ինչպես Նա գնաց: (1 Հովհաննես 2:4-6)

¹⁸ Որդեակներս, եկեք չսիրենք խոսքով կամ լեզվով, այլ գործով և ճշմարտությամբ: ¹⁹ Եվ սրանով մենք գիտենք, որ մենք ճշմարտությունից ենք, և կհաստատենք մեր սրտերը Նրա առջև: (1 Հովհաննես 3:18-19)

³ Որովհետև ես շատ ուրախացա, երբ եղբայրները եկան և վկայեցին այն ճշմարտության մասին, որ ձեր մեջ է, ինչպես դուք եք գնում ճշմարտության մեջ: ⁴ Ես ավելի մեծ ուրախություն չունեմ, քան լսել, որ իմ երեխաները քայլում են ճշմարտությամբ: (3 Հովհաննես 3-4)

Չնայած այն ամենին, ինչ ասում է Աստվածաշունչը, ճշմարտությունը Աստծո խոսք լինելու և Աստծուն հնազանդողների կողմից ավելի լավ հասկանալու միջև կապը առեղծված է շատերի համար:

Ձեր նաև գրել է հետևյալը.

3 ... Արդար և ճշմարիտ են քո ճանապարհները, ով սրբերի Թագավոր: (Հայտնություն 15:3)

Աստծո ճանապարհներով քայլելը օգնում է մեզ ավելի լավ հասկանալ ճշմարտությունը, երբ ապրում ենք ճշմարտությամբ:

Որպես քրիստոնյաներ՝ սրբացած Աստծո խոսքով (Հովհաննես 17:17), մենք պետք է «ճիշտ կերպով բաժանենք ճշմարտության խոսքը» (Բ Տիմոթեոս 2:15), մինչդեռ խուսափենք «աշխարհիկ և դատարկ խոսակցություններից, քանի որ դա կբերի հետագա անաստվածություն » (Բ Տիմոթեոս 2:16, ՆԱՍԲ): Ուստի մենք խուսափում ենք փոխզիջումներից աշխարհի կրոնների հետ:

Բայց ի՞նչ, եթե գիտությունը հակասում է Աստվածաշնչին, ինչպես պնդում են շատ փորձագետներ:

Դե, «Թող Աստված ճշմարիտ լինի, բայց ամեն մարդ ստախոս» (Հռոմեացիներ 3.4): Հավատացեք Աստծո խոսքին.

Նույնիսկ Նոր Կտակարանի ժամանակներում կային մարդիկ, ովքեր սխալն անվանում էին «գիտություն»: Ծանուցում.

²⁰ Ո՛վ Տիմոթեոս, պահիր այն, ինչ հավատարիմ է քո վստահությանը, խուսափելով սրբապիղծ և ունայն բամբասանքներից և կեղծ գիտության հակադրություններից.

²¹ Որոնք ումանք դաւանողներ մոլորուեցան հաւատքին մեջ. (1 Տիմոթեոս 6:20-21, KJV)

Այսպիսով, եղել են նրանք, ովքեր պնդում են Քրիստոսին, ովքեր մոլորության են ենթարկվել ինտելեկտուալ առաջնորդների կողմից, ովքեր հակառակվել են ճշմարտությանը:

Հովհաննես Առաքյալը ներշնչված է գրել.

²⁶ Այս բաները գրեցի ձեզ նրանց համար, ովքեր փորձում են խաբել ձեզ. (1 Հովհաննես 2:26)

Տարբեր գիտնականներ խաբուսիկ են եղել և/կամ կարծում են, որ իրենք փաստեր են ունեցել, որոնք չեն համաձայնվում Աստծո խոսքի հետ: Մի ընկեք նրանց ապատեղեկատվության վրա:

Կա Աստված (մանրամասների համար տե՛ս անվճար գիրքը առցանց ccog.org կայքում, որը վերնագրված է *Արդյո՞ք Աստծո գոյությունը տրամաբանական է*) և Նրա խոսքի վրա կարելի է վստահել ճշմարտությունը: Աստվածաշունչը նախազգուշացնում է, որ «[c] ursed է այն մարդը, ով ապավինում է մարդուն» (Երեմիա 17.5):

Պողոս առաքյալը Տիմոթեոսին գրեց հետևյալը ոմանց մասին, ովքեր էին.

⁷ միշտ սովորում է և երբեք չի կարողանում հասնել ճշմարտության իմացությանը: ⁸ Ինչպես Յաննեսն ու Յամբրեյը ընդդիմացան Մովսեսին, այնպես էլ սրանք են դիմադրում ճշմարտությանը. ⁹ բայց **նրանք այսպե՛ս չեն առաջադիմի, որովհետյ նրանց հիմարությունը բոլորին կհայտնվի** (Բ Տիմոթեոս 3:7-9):

Շատերը պնդում են, որ երբևէ սովորում են և հետաքրքրված են ճշմարտությամբ, սակայն շատերը դիմադրում են իրական ճշմարտությանը:

Ճշմարտությունը մարգարեացվել է, որ վերջին ժամանակներում ավելի քիչ ապրանք է լինելու.

¹² Այո, և բոլոր նրանք, ովքեր ցանկանում են աստվածավախ ապրել Քրիստոս Հիսուսում, հալածանքների են ենթարկվելու: ¹³ Բայց չար մարդիկ ու խաբեբաներն ավելի ու ավելի են վատանալու՝ խաբելով ու խաբվելով: ¹⁴ Բայց դուք պետք է շարունակեք այն բաները, որոնք դուք սովորել և վստահ եք, իմանալով, թե ումից եք դրանք սովորել (Բ Տիմոթեոս 3:12-14):

Եթե դուք բավականաչափ կունենաք «ճշմարտության սերը» (2 Թեսաղոնիկեցիս 2.10) և գործեք ըստ դրա, դուք կարող եք գերծ մնալ գալիք հսկայական խաբեությունից (Բ Թեսաղոնիկեցիս 2:7-12) և գերծ մնալ դրանից. սարսափելի «փորձության ժամ», որը գալիս է ողջ երկրի վրա (Հայտնություն 3:7-10):

Հանգստի առեղծվածը

Թեև հանգիստը առեղծված չէր թվում, շատերի համար այդպես է պարզվել:

Աստվածաշունչը ցույց է տալիս, որ Աստված օրհնեց յոթերորդ օրը (Ծննդոց 2:2-3): Աստվածաշունչը չի սովորեցնում, որ Աստված օրհնել է մարդկանց ընտրությամբ որևէ այլ օր: Մարդիկ պետք է «Աստծուն հնազանդվեն, քան մարդկանց» (Գործք 5.29):

Աստված մարդկանց համար ամենշաբաթյա ֆիզիկական ընդմիջում է ապահովել: Եվ Նա Նախատեսում է, որպեսզի մարդիկ կարողանան պահպանել այն (տես Ելք 16:5; Ղևտացոց 25:18-22):

Շատերը զարմանում են՝ գիտակցելով, որ երկարաժամկետ հեռանկարում իրենք կարող են ավելին անել՝ յոթի փոխարեն վեց օր աշխատելով: Բայց դա ճիշտ է:

Եվ քանի որ մարդիկ չեն հասկանում սուրբ գրությունները, սա առեղծված է շատերի համար:

Աստված ներշնչեց Եզեկիել մարգարեին գրել.

²⁶ Նրա քահանաները խախտեցին իմ օրենքը և պղծեցին իմ սուրբ բաները. նրանք չեն տարբերել սուրբն ու անսուրբը, և չեն ճանաչել անմաքուրի և մաքուրի տարբերությունը. և նրանք թաքցրին իրենց աչքերը իմ շաբաթներից, այնպես որ ես պղծվեմ նրանց մեջ: (Եզեկիել 22:26)

Շատ կրոնական առաջնորդներ խախտում են Աստծո օրենքը և թաքցնում են իրենց աչքերը՝ կապված շաբաթ օրերի հետ: *Իմ Շաբաթները* հղում է շաբաթական Շաբաթին, ինչպես նաև ամենամյա Շաբաթներին, որոնք նաև հայտնի են որպես Աստծո սուրբ օրեր: Շաբաթները ֆիզիկական հանգստի/վերականգնման և հոգևոր երիտասարդացման ժամանակ են:

Շաբաթվա յոթօրյա պատկերները, որոնք ճիշտ այնպես, ինչպես Աստված մարդկանց տվեց վեց օր՝ իրենց գործն անելու և յոթերորդ օրը հանգստանալու համար, որ Աստված մարդկությանը տվեց վեց «մեկ հազար տարվա օր» (տես Սաղմոս 90.4; Բ Պետրոս 3.8): անել մարդկության գործը, բայց հետո ապրել հազարամյա թագավորության «յոթերորդ հազարամյակում» (տես Հայտնություն 20.4-6):

6000/7000 տարվա ծրագիրը լավ համընկնում է Նոր Կտակարանի ուսմունքների հետ «վերջին օրերում» լինելու մասին (Գործք Առաքելոց 2.14-17), որը սկսվել է ոչ ուշ, քան այն ժամանակ, երբ Հիսուսն ավարտում էր իր երկրային ծառայությունը (Եբրայեցիս 1.1-2): Վեց հազար տարվա վերջին երկու օրերը կլինեն այդ տեսակի շաբաթվա վերջին օրերը:

Հրեական ավանդույթը սովորեցնում է, որ 6000 տարվա այս գաղափարն առաջին անգամ ուսուցանվել է Եղիա մարգարեի դպրոցում (Բաբելոնյան Թալմուդ. Սինեդրին 97ա):

Երկրորդ դարի վերջին և երրորդ դարի սկզբին, հունահռոմեական սրբերն ու եպիսկոպոսները, ինչպես Իրենեոսը (Irenaeus. Adversus) haereses , Գիրք V, Գլուխ 28:2-3; 29:2) և Հիպոլիտոսը (Hippolytus. On the Hexaëmeron , or Six Days' Work) նույնպես հասկացան և ուսուցանեցին 6000-7000 տարիները, ինչպես նաև հայտնեցին, որ շաբաթական շաբաթը պատկերում է հազարամյա հանգիստը (հազար տարվա յոթերորդը):

Բայց Կոնստանտին կայսեր 4 - րդ դարի վերեփից հետո շատ ուրիշներ դադարեցին դա սովորեցնել: Ավելի շատ վաղ հավատալիքների մասին կարելի է գտնել անվճար գրքում, որը հասանելի է առցանց ccog.org կայքում, որը վերնագրված է *Բնօրինակ կաթոլիկ եկեղեցու համոզմունքները* :

Չնայած հունահռոմեական կաթոլիկներին այլևս պաշտոնապես չեն սովորեցնում 6000 տարվա վարդապետությունը, Աստված թույլ է տվել, որ սատանան և մարդկությունը այս 6000 տարվա ընթացքում ընտրեն սխալ ճանապարհը, որպեսզի նվազագույնի հասցնեն ընդհանուր

տառապանքը և դառնան բոլոր մարդկանց կատարելության հասնելու գործընթացի մաս: ով կլսի Նրան՝ կա՛մ այս դարում, կա՛մ գալիք դարում:

Ինչու՞ 6000 տարի:

Թվում է, թե Աստված եկել է այն եզրակացության, որ սա բավական ժամանակ է մարդկանց համար փորձելու կյանքի տարբեր ուղիներ, որոնք իրենց կարծիքով լավագույնն են, և Ադամն ու Եվան այդ հնարավորությունն ունեցել են մի քանի սերունդներ: Այսպիսով, հազարավոր տարիներ մարդիկ ավելի ուշ կկարողանան տեսնել, որ Առակաց 14:12 և 16:25 համարներում « Կա մի ճանապարհ, որը ճիշտ է թվում մարդուն, բայց դրա վերջը մահվան ճանապարհն է» արտահայտությունները. ճիշտ.

Աստված գիտեր, որ այս աշխարհն այնքան կվատանա այդ 6000 տարիների վերջում, որ «եթե այդ օրերը չկրճատվեին, ոչ մի մարմին չէր փրկվի» (Մատթեոս 24.22):

6000 տարի հետո Դիսուսը կվերադառնա, սրբերը հարություն կառնեն, կյանքը մոլորակի վրա կփրկվի, և Աստծո Թագավորության հազարամյա բաժինը կհաստատվի (տես Դայտնություն 20.4-6):

Եվ սա կարծես առեղծված է եղել շատերի համար:

Ուշադրություն դարձրեք մի բան, որ Եսայիան ներշնչված էր գրել.

¹¹ Որովհետև նա կակազող շորթերով և այլ լեզվով կխոսի այս ժողովրդի հետ, ¹² Ում նա ասաց. «Սա է այն հանգիստը, որով կարող ես հանգստացնել հոգևածներին», և «Սա է թարմությունը». Սակայն Նրանք չէին լսում: (Եսայիա 28:11-12)

Աստված հանգստություն է խոստանում, բայց «կակազող շորթունքների և այլ լեզվի» պատճառով՝ սխալ ուսմունքների և թարգմանության խնդիրների պատճառով, շատերը չեն ընդունում թարմացնող հանգիստը, որն Աստված տվել է ամեն շաբաթվա համար:

Եբրայեցիների Նոր Կտակարանի գրքում երկու տարբեր հունարեն բառեր են օգտագործվում և հաճախ անգլերեն թարգմանվում որպես «հանգիստ»: Անգլերեն տառադարձված դրանք *կատապաուսիս* են եւ *սաբատիզմոս* . Քանի որ շատ թարգմանիչներ այդ երկու բառերն էլ սխալմամբ թարգմանել են նույնը, շատերը շփոթվել են: Sabbatismos- ն օգտագործվում է Եբրայեցի 4:9-ում, մինչդեռ katapausis- ն օգտագործվում է այնպիսի վայրերում, ինչպիսիք են Եբրայեցի 4:3-ը:

Ապագա «հանգստի» պատճառով (katapausis)՝ Աստծո Թագավորությունը, հոգևոր Իսրայելը պետք է մտնի (Եբրայեցի 4.3), Նրանց համար մնում է շաբաթօրյակ ՝ Շաբաթի տոնը հիմա (Եբրայեցի 4.9):): Սա նշանակում է, որ քրիստոնյաները կմտնեն Աստծո Թագավորության ապագա «հանգիստը», նույնիսկ երբ Նրանք այժմ պահում են շաբաթական շաբաթօրյա հանգիստը, որն անհամբեր սպասում է դրան: Այս դարաշրջանում Աստծո ժողովուրդը պետք է ջանասիրաբար հանգստանա նույն օրը, ինչ Աստված (Եբրայեցի 4.9-11ա), «որ որևէ մեկը չընկնի անհնազանդության նույն օրինակով» (Եբրայեցի 4:11բ):

Աստծո Շաբաթների հետ կապված սխալ թարգմանությունների և կրոնական ուսուցիչների «աչքերը թաքցնելու» պատճառով աստվածաշնչյան հանգիստը դեռ շատերի համար առեղծված է:

Մեղքի առեղծվածը

Շատերը կարծես շփոթված են, թե ինչ է մեղքը:

Շատերն այնպես են վարվում, կարծես կարող են դա սահմանել:

Այնուամենայնիվ, Աստված է, և ոչ թե մարդիկ, ով սահմանում է մեղքը:

Ի՞նչ է մեղքը:

Ահա թե ինչպես է Աստվածաշունչը սահմանում այն.

⁴ Ով մեղք է գործում, նույնպես անօրենություն է գործում, և մեղքն անօրինություն է: (1 Չովհաննես 3:4, NKJV)

⁴ Ով որ մեղք է գործում , անօրենություն էլ է գործում. իսկ մեղքը անօրենութիւն է: (1 Չովհաննես 3:4, DRB)

⁴ Ամեն ոք, ով մեղանչում է, խախտում է օրենքը, և իրականում մեղքն անօրինություն է: (1 Չովհաննես 3:4, EOB Նոր Կտակարան)

⁴ Ով որ մեղք է գործում , օրենքն էլ է խախտում , քանի որ մեղքը օրենքի խախտում է: (1 Չովհաննես 3:4, KJV)

Ի՞նչ օրենք:

Աստծո օրենքը, որը գտնվում է Նրա խոսքում (տես Սաղմոս 119.11), և որը ներառում է Տասը պատվիրանները (հմմտ. Ա Չովհաննես 2.3-4; Սաղմոս 119.172; տես նաև անվճար գիրքը, որը հասանելի է առցանց [www. ccog.org](http://www.ccog.org), վերնագրված՝ *Տասը պատվիրանները. Decalogue, Christianity and the Beast*):

Չնայած ոչ ոքի չի ստիպել մեղք գործել, Աստվածաշունչը սովորեցնում է, որ բոլորն էլ մեղք են գործել (Չոռմեացիներ 3.23):

Ինչո՞ւ են մարդիկ մեղք գործում:

Դե, նույն պատճառով, որ Եվան և Ադամը մեղանչեցին: Նրանք խաբվեցին սատանայից և/կամ նրանց ցանկություններից:

Սատանան խաբել է ողջ աշխարհը (Հայտնություն 12:9): Նա օգտագործել է ամեն չար միտք, որ կարող էր ազդել և խաբել ողջ մարդկության վրա: Սատանան հեռարձակել է իր փիլիսոփայությունը ամենուր (տես Եփեսացիս 2:2)՝ դիմելով ունայնության, ցանկության և ազահուության՝ մեզ վրա ազդելու համար:

Ուշադրություն դարձրեք հետևյալ հանգուցյալ ավետարանիչ Լերոյ Նեֆից.

Մեզանից յուրաքանչյուրը վաղ տարիքից լարվել է այս խաբեբայական ոմբակոծությանը: Սատանան օգտագործել է այս մեթոդը՝ սխալ մտքեր մտցնելու համար, և նա օգտագործում է միջավայրն ու հանգամանքները՝ ազդելու մեզ վրա, որպեսզի սխալ որոշումներ կայացնենք ճիշտ այնպես, ինչպես Ադամն ու Եվան:

Երբ մենք ծնվեցինք, մենք ատելություն կամ թշնամանք չունեինք Աստծո կամ Նրա կատարյալ ճանապարհի դեմ: Մենք նույնիսկ չգիտեինք, որ Աստված գոյություն ունի, կամ որ Նա ուներ մեզ ապրելու ճիշտ ճանապարհ: Բայց ժամանակին մենք ևս զարգացրեցինք նույն վերաբերմունքը, ինչ Սատանան՝ եսասիրության, ազահության և ցանկության և մեր սեփական ճանապարհը ցանկանալու նկատմամբ:

Երբ մենք փոքր երեխա էինք, մենք կարող էինք նմանվել նրանց, ում մասին խոսեց Քրիստոսը (Մատթեոս 18.3, 4): Նրանք խոնարհ էին և ուսուցանվող՝ դեռևս լիովին խաբված չէին Սատանայի և նրա հասարակության կողմից: ...

Մարդկային բոլոր դժբախտությունները, դժբախտությունները, ցավն ու թշվառությունը մեղքի ուղղակի հետևանք են՝ Աստծո հոգևոր և ֆիզիկական օրենքների խախտում: Երջանկությունը և լի առատ կյանքը Աստծո Օրենքին հնազանդվելու ավտոմատ արդյունքն են: (Neff L. All About Sin. Tomorrow's World Magazine. Ապրիլ 1972)

Եվ մինչ Չիսուսը մահացավ մեր բոլոր մեղքերի համար, մեղքն ունի գին: Եվ երկարաժամկետ ծախսն այն է, որ դա բացասաբար է անդրադառնում մեղավորի և ավելի շատ լավություն անելու նրա ներուժի վրա: Այսպիսով, արեք Մի կարծեք, որ հիմա մեղանչելը լավ է ձեզ (կամ ուրիշների համար), բայց հուսով ենք, որ բոլորը դասեր կբաղեն իրենց մեղքերից (տես Բ Պետրոս 2.18-20), կխոստովանեն դրանք (Ա Չովհաննես 1.9) և կզղջան դրանցից (հմմտ. Բ Պետրոս 2.18-20): տես Գործք 2:37-38):

Անպատշաճ ուսմունքների և ավանդույթների պատճառով շատերը չեն ճանաչում մեղքն այս դարում:

Պողոս առաքյալը գրել է.

⁷ Որովհետև անօրենության խորհուրդն արդեն գործում է. միայն մեկն է, որ այժմ զսպում է այն, մինչև որ միջից դուրս գա: ⁸ Եվ այն ժամանակ կհայտնվի անօրենը, որին Տեր Չիսուսը կսպառնի իր բերանի շնչով և կվերացնի իր գալստյան հայտնվելով, ⁹ որի գալուստը ըստ սատանայի գործողության է, ամեն զորությամբ և նշաններով, և կեղծիքի հրաշքներով, ¹⁰ և ամբարշտության ամեն մի խաբեությամբ կորստյանների համար, որի դիմաց նրանք չստացան ճշմարտության սերը, որպեսզի փրկվեն: ¹¹ Եվ դրա համար Աստված նրանց մոլորության գործ կուղարկի, որպեսզի նրանք հավատան սուտին, ¹² որպեսզի դատվեն բոլոր նրանք, ովքեր չեն հավատում ճշմարտությանը, բայց անարդարության մեջ են ուրախանում: (2 Թեսաղոնիկեցի 2:7-12, Բերիական բառացի Աստվածաշունչ)

«Անօրինության առեղծվածը» («անօրենության առեղծվածը» DRB) այն է, որ շատերին չեն սովորեցրել մեղքի մասին այդ ճշմարտությունը և/կամ նրանց սովորեցրել են տրամաբանել Աստծո օրենքների շուրջ, ինչպես Չիսուսի ժամանակների փարիսեցիները, փոխարենը ընդունում

են ոչ պատշաճ ավանդույթները: (տես Մատթեոս 15.1-9): Նրանք, ովքեր չունեն բավարար սեր ճշմարտության հանդեպ, դաժանաբար կխաբվեն, քանի որ մենք մոտենում ենք այս դարաշրջանի ավարտին:

Աստվածաշունչն ուսուցանում է. «Մի՛ խաբվեք, իմ սիրելի եղբայրներ» (Չակոբոս 1.16):

Այնուամենայնիվ, մենք՝ մարդիկս, հակված ենք խաբելու ինքներս մեզ (հատկապես Սատանայի ազդեցությամբ) և չենք գիտակցում մեր շեղվելու հակումների չափը:

Չակոբոս առաքյալը գայթակղության և մեղքի մասին բացատրեց հետևյալը.

¹² Երանի այն մարդուն, ով համբերում է փորձությանը. քանի որ երբ նա հավանության արժանանա, նա կստանա կյանքի պսակը, որը Տերը խոստացել է Իրեն սիրողներին: ¹³ Թող ոչ ոք չասի, երբ գայթակղվում է. քանզի Աստված չի կարող գայթակղվել չարից, ոչ էլ Ինքն է գայթակղում որևէ մեկին: ¹⁴ Բայց իւրաքանչիւրը գայթակղում է, երբ տարւում է իր ցանկութիւններից ու հրապուրում: ¹⁵ Այնուհետև ցանկությունը, երբ հղիանում է, մեղք է ծնում. իսկ մեղքը, երբ հասունանում է, մահ է ծնում: (Չակոբոս 1:12-15)

Որպեսզի դիմադրեք գայթակղությանը, ձեր մտքից դուրս հանեք սխալ միտքը, որը մտնում է դրա մեջ, ձեր միտքը ցրեք լավ մտքերով (Փիլիպպեցիս 4:8) և դիմեք Աստծուն:

Ի՞նչ ավելի լավ մտքեր կան, քան Աստծո և Նրա Խոսքի մասին մտքերը: Եթե դուք պատշաճ կերպով դիմադրեք Սատանային, Աստվածաշունչն ասում է, որ նա կփախչի (Չակոբոս 4:7):

Ընդդիմանալը ձեզ հոգեպես ավելի ուժեղ է դարձնում, մինչդեռ մեղքին տրվելը՝ ավելի թույլ:

Մեղքն օգնում է ցույց տալ նրանց համար, ովքեր ցանկանում են հավատալ, որ մենք Աստծո և Նրա ուղիների կարիքն ունենք:

Աստված հասկացավ Սատանայի խաբեության, ինչպես նաև մարդկային ցանկությունների ազդեցության մասին, և մշակեց փրկության ծրագիր, որը հաշվի է առնում դա (այս մասին ավելի շատ մանրամասների համար տե՛ս անվճար առցանց գիրքը. *Փրկության համընդհանուր առաջարկ: Apokatastasis. Can God փրկել կորածներին գալիք դարում Չարյուրավոր սուրբ գրություններ բացահայտում են Աստծո փրկության ծրագիրը*):

3. Ի՞նչ են սովորեցնում աշխարհի կրոնները:

Տարբեր հավատքներ ունեն իրենց համոզմունքները այն մասին, թե որն է արարման նպատակը: Այսպիսով, եկեք դիտենք արևելյան և արևմտյան տարբեր կրոններին վերաբերող որոշ հայտարարություններ:

Բայց նախ եկեք դիտարկենք արթեստներին: Արթեստները չեն հավատում, որ մարդիկ որևէ նպատակ ունեն, բացի միզուցե հաճույքից կամ անձնական կատարման որևէ ձևից:

Կան ոմանք (որոնք կարող են իրենց արթեստ համարել կամ չհամարել), ովքեր կարծում են, որ ավելի լավ կլիներ, եթե ավելի քիչ մարդիկ լինեին.

Անտիևատալիզմը համոզմունք է, որ մարդու կյանքը օբյեկտիվորեն անարժեք է և անիմաստ: Ինչպես բացատրում է The Guardian-ը, հակաևատալիստները պնդում են, որ մարդու վերարտադրությունը չարդարացված վնաս է հասցնում մարդկային հասարակությանը (որը սկզբից չպետք է գոյություն ունենար այս մտածելակերպով) և մոլորակին: Ավելին, ծնողները մեղավոր են բարոյական հանցագործության մեջ՝ գոյություն պարտադրելով երեխաներին, ովքեր չեն համաձայնել իրենց գոյությանը: ...

հակաձննդաբերականները հաճախ պնդում են, որ իրենց հավատը մարդկային կյանքի անարժեքության նկատմամբ դրդված է մարդկային կյանքի հանդեպ կարեկցանքով...

հակաևատալիստները ցանկանում են պաշտպանել մարդկությանը վնասից՝ ապահովելով դրա ոչնչացումը... (Ուոլշ Մ. Աճող «Հակաձննդաբերական» շարժումը կոչ է անում մարդկության վերացմանը... Daily Wire, 15 նոյեմբերի, 2019 թ.)

Հիմնականում հակաձննդաբանները կարծում են, որ մարդիկ ավելի շատ վնաս են պատճառում, քան լավը, կյանքը դժվար է, և այդ պատճառով մարդիկ չպետք է ավելի շատ մարդ բերեն աշխարհ, քանի որ դա կավելացնի ընդհանուր տառապանքն ու ցավը:

Բայց նրանք սխալվում են մարդկային արժեքների հարցում:

Մարդիկ արժեք ունեն: Եվ քանի դեռ կան տառապանքներ, մարդիկ ստեղծված են նպաստելու և օգնելու համար: Կյանքի իմաստ կա.

Հիմա տեսնենք, թե ինչ է ասում հինդուիզմը մարդկության նպատակի մասին:

Հաղորդվում է, որ կան մեկ միլիարդից մի փոքր ավելի հինդուներ: Ահա այդ հավատքի համոզմունքների մասին տեղեկություններ.

Ըստ հինդուիզմի՝ կյանքի իմաստը (նպատակը) քառակի է՝ հասնել Դհարմա, Արտիա , Կամա և Մոկշա: Առաջինը՝ դհարմա, նշանակում է գործել առաքինի և արդարացիորեն: ... Կյանքի երկրորդ իմաստը ըստ հինդուիզմի Artha- ն է , որը վերաբերում է սեփական կյանքում հարստության և բարգավաճման ձգտմանը: ... Հինդուի կյանքի երրորդ նպատակը Կամա փնտրելն է: Պարզ բառերով, Կաման կարող է սահմանվել որպես կյանքից հաճույք ստանալը: Հինդուիզմի համաձայն կյանքի չորրորդ և վերջին իմաստը Մոկշան է՝ լուսավորությունը: Կյանքի ամենադժվար իմաստին հասնելու համար Մոկշային

կարող է անհատից պահանջվել ընդամենը մեկ կյանք (հազվադեպ) կամ մի քանիսը: Այնուամենայնիվ, այն համարվում է կյանքի ամենակարևոր իմաստը և առաջարկում է այնպիսի պարզևներ, ինչպիսիք են վերամարմնավորումից ազատվելը, ինքնախրացումը, լուսավորությունը կամ Աստծո հետ միությունը: (Սիվակումար Ա. Կյանքի իմաստը ըստ հինդուիզմի, հոկտեմբերի 12, 2014 թ.)

Այսպիսով, ըստ եուբյան, հինդուիզմը սովորեցնում է ձգտել արդար ապրել, փնտրել բարգավաճում, վայելել կյանքը և հասնել լուսավորության, որը, ըստ հինդուիզմի, որը ես լսել եմ, ներառում է նաև աստվածացում: Թեև այդ հինդու համոզմունքները կարող են համահունչ լինել Աստվածաշնչին, նրանք չեն բացատրում, թե ինչու պետք է առաջին հերթին կյանք լինի:

Հաղորդվում է, որ բուդդիստները մի փոքր ավելի են, քան կես միլիարդը: Բուդդայականությունը տարբեր տեսակետ ունի, քան հինդուիզմը.

Բուդդայականությունը հերքում է, որ գոյություն ունի կյանքի որևէ մշտական և բացարձակ նշանակություն, և կյանքը նկարագրում է որպես անբավարար (ս. դուխա) և դատարկ (ս. սունյատա): Այնուամենայնիվ, Բուդդան ընդունեց, որ գոյություն ունի կյանքի հարաբերական նշանակություն, և կյանքի այս հարաբերական և պայմանավորված բնույթի միջոցով է, որ մենք կարող ենք հասնել և գիտակցել համընդհանուր ճշմարտությունը: Ըստ Բուդդայի դիսկուրսների՝ մեր կյանքը և աշխարհը ոչ այլ ինչ են, քան վերելք և անկում ապրող երևույթներ: Դա ձևավորման և այլասերման գործընթաց է: (Ի՞նչ է կյանքի նշանակությունը: Buddhnet.net, վերցված է 03/21/19)

Մինչ հինդուիզմը շատ աստվածներ ունի, բուդդիզմը չունի: Եվ եթե Աստված չկա, ապա բուդդիստները (ինչպես մյուս աթեիստները) իրավացի են, որ կյանքը բացարձակ նշանակություն չունի:

Բայց եթե կա աստվածային Հոգի Էակ, և այո, տրամաբանական է եզրակացնել, որ կա (դա ապացուցող տեղեկություն ունենալու համար տե՛ս նաև մեր անվճար գրքույկը առցանց ccog.org կայքում, *Արդյո՞ք Աստծո գոյությունը տրամաբանական է*): ավելի հասկանալի է, որ աստվածային Արարիչը իրական և նշանակալի նպատակ ուներ:

Այժմ և՛ բուդդիզմը, և՛ հինդուիզմը սովորեցնում են մի գաղափար, որը կոչվում է Կարմա: Ահա որոշ տեղեկություններ բուդդայական աղբյուրից.

Կարման բարոյական պատճառականության օրենքն է: Կարմայի տեսությունը բուդդիզմի հիմնարար ուսմունք է: ... Այս աշխարհում մարդուն ոչինչ չի պատահում, ինչին նա ինչ-ինչ պատճառներով կամ այլ պատճառներով արժանի չէ: ... Պալի Կարմա տերմինը բառացիորեն նշանակում է գործողություն կամ անել: Ցանկացած տեսակի դիտավորյալ գործողություն, լինի դա մտավոր, բանավոր կամ ֆիզիկական, համարվում է կարմա: Այն ընդգրկում է այն ամենը, ինչ ներառված է «միտք, խոսք և գործ» արտահայտության մեջ: Ընդհանուր առմամբ, բոլոր լավ և վատ գործողությունները կազմում են կարմա: Իր վերջնական իմաստով Կարմա նշանակում է ողջ բարոյական և անբարոյական կամք: (Sayadaw M. The Theory of Karma. Buddhnet.net, վերցված է 07/22/19)

Թեև Աստվածաշունչը չի օգտագործում «Կարմա» տերմինը, այն սովորեցնում է, որ մարդ կհնձի այն, ինչ ցանում է (Գաղատացիս 6:7-8): Սակայն, ի տարբերություն բուդդիզմի, Աստվածաշունչն

ուսուցանում է, որ Աստված ուղղորդում է բաները (Առակաց 16:9) , այնպես որ, ի վերջո, դա լավ կստացվի նրանց համար, ովքեր ընդունում են Նրա կամքը (տես Հռոմեացիներ 8:28): Եվ խաղաղության աճին վերջ չի լինի (Եսայի 9:7):

Այժմ, սակայն, պետք է նշել, որ հինդուիզմը և բուդդիզմը ցանկանում են, որ աշխարհն ավելի լավ տեղ լինի: Բայց նրանք չեն հասկանում, թե ինչպես է Աստվածաշունչը սովորեցնում, որ դա տեղի կունենա:

Ի տարբերություն բուդդիստների, մուսուլմանները հավատում են աստվածային Արարչին, ով նպատակ ունի մարդկանց համար: Հաղորդվում է, որ մահմեդականների թիվը կազմում է 1,8 միլիարդ: Ահա մի իսլամական տեսակետ՝ կապված այն մասին, թե ինչու է Աստված մարդկանց ստեղծել.

Մեր մարմինը, մեր հոգին, Աստծուն երկրպագելու մեր նախատրամադրվածությունը և մեր լույսը ուղղակիորեն Աստծուց ուղարկված պարզևներ են՝ ծառայելու որպես մարդկային կատարելության հասնելու կարևորագույն միջոցներ: Այդ կատարելությունը կայանում է նրանում, որ զարգացնենք ոգու այն կողմերը, որոնք գերազանցում են նրա կենդանացող հատկությունները, ակտուալացնելով մեր հակվածությունը երկրպագելու և կատարելագործել մեր լույսը: Երբ դա տեղի է ունենում, մարդը գեղեցիկ արարած է և որպես այդպիսին՝ աստվածային սիրո տեղին առարկա, քանի որ ինչպես մեր մարզարեն է նշել . «Իսկապես, Աստված գեղեցիկ է և սիրում է գեղեցկությունը»: (Shakir A. The Human in the Qur'an. Journal of the Zaytuna College, հունիսի 5, 2018)

Այժմ, մինչ Հիսուսը նաև նշեց, որ կատարելությունը պետք է լինի նպատակը (Մատթեոս 5:48), վերը նշվածը իրականում չի բացատրում, թե ինչու է Աստված ստեղծել մարդկանց: Այնուամենայնիվ, հետևյալ իսլամական աղբյուրը պատճառաբանում է.

Աստված մարդուն ստեղծել է, որ իրեն ծառայի, այսինքն՝ մարդիկ պետք է հավատան Միակ Աստծուն և բարիք գործեն: Սա մարդկային կյանքի առարկան է: Աստված ասում է. «Ես մարդկանց չեմ ստեղծել միայն այն բանի համար, որ նրանք ինձ ծառայեն»: (Քամիները, որոնք ցրվում են, 51:56) (Ո՞րն է մարդու կյանքի նպատակը իսլամում: Սինգապուրի մահմեդական կրոնափոխների ասոցիացիան, մուտք գործել է 03/21/19)

Թեև մարդիկ պետք է բարություն անեն , վերը նշված մնացած մասի մեծ մասը նման է բողոքական որոշ տեսակետներին, թե ինչու է Աստված ստեղծել մարդկանց, որոնք մենք կանդրադառնանք հաջորդիվ:

Որոշ բողոքական հայացքներ

Կան տարբեր տեսակետներ այն մասին, թե ինչու Աստված ստեղծեց մարդկանց արդեն նշված կրոնների շրջանակներում:

Եվ նույնը վերաբերում է բողոքականներին:

Հաղորդվում է, որ կան ավելի քան 800 միլիոն բողոքականներ, և նրանք բաժանված են բազմաթիվ դավանանքների, նախարարությունների և աղանդների կողմից (նշում. Աստծո *շարունակական* եկեղեցին բողոքական ՉԷ. մանրամասները, թե ինչու են գտնվում մեր անվճար

առցանց գրքերում. *The Continuing History of the Աստծո եկեղեցի և փրկության հույս. ինչպես է Աստծո շարունակական եկեղեցին տարբերվում բողոքականությունից*):

Այնուամենայնիվ, չնայած բողոքականների բազմազանությանը, թվում է, թե ընդհանուր համաձայնություններ կան, թե ինչու Աստված ինչ-որ բան ստեղծեց:

Ուշադրություն դարձրեք բողոքականներից մեկին, թե ինչու է Աստված ստեղծել մարդկանց.

Ինչու՞ Աստված ստեղծեց մարդկանց:

Նա դա արեց՝ իրեն փառք տալու համար: Աստված մեզ ստեղծել է, որպեսզի ապրենք և վայելենք հարաբերությունները, ինչպես ինքն է արել: Յիսուսն ասաց. «Այս ասացի ձեզ, որպեսզի իմ ուրախությունը ձեր մեջ լինի, և ձեր ուրախությունը կատարյալ լինի» (Հովհաննես 15.11): ...

Աստծուն փառք բերելը, այսինքն՝ մեծացնելը, բարձրացնելը, փառաբանելը, պատվով խորհելը, իրականում մեր կյանքի նպատակն է: (Bell S. Josh McDowell Ministry. տեղադրվել է 2016 թվականի ապրիլի 11-ին)

Մենք CCOG-ում չենք համաձայնվի: Աստված մեզ չի ստեղծել, որովհետև Նա էգոյից առաջնորդվող ինչ-որ հոգևոր էակ է, որը մարդկանց կարիք ուներ, որ փառք տան Իրեն: Ոչ էլ Աստծուն փառք տալը մարդկային կյանքի նպատակն է: Բայց ճիշտ է, որ Աստված ցանկանում էր մեծացնել ուրախությունը:

Ահա ևս մեկ, փոքր-ինչ նման բողոքական արձագանք.

Ինչու՞ Աստված ստեղծեց առաջին հերթին: Արդյո՞ք Նա ձանձրանում էր: Արդյո՞ք Նա միայնակ էր: Ինչու՞ Աստված մարդ արարելու դժվարությունների միջով անցավ:

Աստվածաշունչն ասում է մեզ, որ Աստծո վերջնական նպատակը տիեզերքի համար Իր փառքը բացահայտելն է: Աստվածաշունչն ասում է մեզ, որ Աստծո վերջնական նպատակը մարդկության համար Իր սերը բացահայտելն է: (Արդյոք Աստված ձանձրանում էր: Ամեն ինչ Աստծո մասին նախարարությունների մասին, մուտք՝ 03/21/19)

Դե, սա մի փոքր ավելի մոտ է, քանի որ սերը դրա մի մասն է, բայց նորից ենթատեքստն այն է, որ Աստված ամեն ինչ ստեղծել է Իր եսը շոյելու Իր կարիքի պատճառով: Աստված ունայն չէ և դրա կարիքը չունի:

Ահա ևս երկու բողոքականների տեսակետները.

Ինչու՞ Աստված ստեղծեց աշխարհը:

Կարճ պատասխանը, որը ինչու է ամբողջ Աստվածաշնչում, ինչպես որոտում, սա է. *Աստված ստեղծեց աշխարհն իր փառքի համար* : (Piper J. Սեպտեմբեր 22, 2012. <https://www.desiringgod.org/messages/why-did-god-create-the-world> մուտք գործել է 01/16/19)

Ինչու՞ Աստված ստեղծեց:

Աստված չի ստեղծել Իր ներսում ինչ-որ սահմանափակման պատճառով: Փոխարենը, Նա ստեղծեց ամեն ինչ ոչնչից, որպեսզի ցուցադրի Իր փառքը՝ ի ուրախություն Իր արարած Եակների, և որ նրանք կարողանան հայտարարել Իր մեծությունը: (Lawson J. Ligonier Ministries, 3 հուլիսի, 2017 թ.)

Եվս երկուսը պնդում են, որ Աստված բաներ է ստեղծել Իր անձնական փառքի համար:

Այսպիսով, այդ բողոքական (ներառյալ բապտիստական) աղբյուրները կարծես համաձայն են: Բայց մենք CCOG-ում չենք հավատում, որ նրանք իսկապես հասկանում են Աստծո ծրագրի խորհուրդը:

Հռոմեական կաթոլիկ եկեղեցու 7 Եհովայի վկաների տեսակետները

Ինչ վերաբերում է հռոմեական կաթոլիկներին:

Կաթոլիկ եկեղեցու կաթողիկոսությունը ուսուցանում է.

293 Սուրբ Գիրքը և Ավանդույթը երբեք չեն դադարում ուսուցանել և տոնել այս հիմնարար ճշմարտությունը. «Աշխարհը ստեղծվել է Աստծո փառքի համար»: ¹³⁴ Սուրբ Բոնավենտուրան բացատրում է, որ Աստված ստեղծեց ամեն ինչ «ոչ թե իր փառքը մեծացնելու, այլ այն ցույց տալու և հաղորդելու համար», ¹³⁵ քանի որ Աստված արարելու այլ պատճառ չունի, քան իր սերն ու բարությունը. սիրո բանալին բացեց նրա ձեռքը»: ¹³⁶ Վատիկանի Առաջին Ժողովը բացատրում է.

Այս մեկը, ճշմարիտ Աստված, իր բարությամբ և «ամենակարող զորությամբ», ոչ թե իր երանությունը մեծացնելու և ոչ էլ իր կատարելությանը հասնելու համար, այլ որպեսզի դրսևորի այդ կատարելությունը այն բարիքների միջոցով, որոնք Նա շնորհում է արարածներին՝ խորհուրդների բացարձակ ազատությամբ: «և սկզբից ոչնչից արարածների երկու կարգերը՝ հոգևորը և մարմնավորը: . . « ¹³⁷

294 Աստծո փառքը կայանում է նրա բարության այս դրսևորման և հաղորդման գիտակցումից, որի համար ստեղծվել է աշխարհը: Աստված մեզ դարձրեց «իր որդիները լինել Զիսուս Քրիստոսի միջոցով, ըստ իր կամքի Նպատակի, *ի գովաբանությունն նրա փառավոր շնորհի* », ¹³⁸ որովհետև «Աստծո փառքը մարդն է լիովին կենդանի. Ավելին, մարդու կյանքը Աստծո տեսիլքն է. եթե Աստծո հայտնությունը արարչագործության միջոցով արդեն իսկ կյանք է ստացել երկրի վրա բնակվող բոլոր Եակների համար, որքան ավելի շատ Հոր Խոսքի դրսևորումը կյանք կստանա նրանց համար, ովքեր տեսնում են Աստծուն»: ¹³⁹ Ստեղծման վերջնական Նպատակն այն է, որ Աստված, «ով ստեղծողն է ամեն ինչի, կարող է վերջապես դառնալ «ամեն ինչ ամեն ինչում», դրանով իսկ միաժամանակ ապահովելով իր փառքը և մեր երանությունը:

Այժմ, սիրո հիշատակման պատճառով, վերը նշվածը ավելի մոտ է, քան որոշ այլ աղբյուրներ, թեև բավականաչափ ամբողջական չէ, քանի որ բաց է թողնում կարևոր պատճառ:

Հանգուցյալ կարդինալ Ջոն Հենրի Նյումանը մոտեցավ, երբ գրեց հետևյալը.

Ես ստեղծված եմ մի բան անելու կամ լինելու մի բան, որի համար ուրիշ ոչ ոք ստեղծված չէ: Ես տեղ ունեմ Աստծո խորհուրդներում, Աստծո աշխարհում, որը ոչ ոք չունի... Եթե, իրոք, ձախողվեմ, Նա կարող է ուրիշին մեծացնել, ինչպես կարող էր քարերը դարձնել Աբրահամի զավակներ: Այնուամենայնիվ, ես իմ մասնակցությունն ունեմ այս մեծ գործի մեջ... Նա ինձ գուր չի ստեղծել: (Newman JH. Meditations and Devotions of the Late Cardinal Newman. Longmans, Green, 1903, p. 301)

Վերը նշվածը հիմնականում ճիշտ է, թեև դեռ ամբողջական չէ: Որոշ բողոքականներ Նաև գիտակցում են, որ Աստված գործ կունենա Իր սրբերի համար հավերժության ընթացքում, բայց նրանք հակված են անորոշ լինել, թե ինչ աշխատանք կամ ինչու:

Այժմ, ահա թե ինչ են սովորեցնում Եհովայի վկաները Աստվածաշնչի առցանց ուսմունքների 2.3 դասում` « Ինչու՞ Աստված ստեղծեց մարդկանց » վերնագրով : :

Եհովան ստեղծել է մարդկանց, որպեսզի **հավիտյան վայելեն կյանքը երկրի վրա և ճանաչեն** նրան որպես իրենց սիրող Ջայր: (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#78> հասանելի է 01/16/19)

... ինչու է երկիրը գոյություն ունի: ... Այն ստեղծվել է մարդկանց համար գեղեցիկ տուն լինելու համար (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#85> մուտք է գործել 01/16/19):

1. Աստված ստեղծեց երկիրը մարդկանց համար մշտական բնակավայր լինելու համար
2. Աստված մարդկանց ստեղծել է, որպեսզի **հավիտյան ապրեն** իր սիրառատ ղեկավարության ներքո: Նա կիրականացնի այդ նպատակը (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#131>)

Թեև ճիշտ է, որ Աստված ստեղծեց երկիրը մարդկանց համար տուն լինելու համար, և որ Աստված նրանց, ովքեր պատշաճ կերպով կզոջան և կընդունեն Ջիսուսին հավերժական կյանք կտա, դա իսկապես չի բացատրում, թե ԻՆՉՈՒ Աստված ստեղծեց մարդկանց առաջին հերթին:

The Beatific Vision

Ոմանք կարծում են, որ հավերժությունը հիմնականում կանցկացվի` նայելով Աստծո դեմքին: Սա հայտնի է որպես «Beatific Vision»:

Թեև Աստվածաշունչն ուսուցանում է, որ մենք կարող ենք հավերժ տեսնել Աստծո դեմքը (Սաղմոս 41.12), ոմանց կողմից ուսուցանվում է Գեղեցիկ տեսիլը որպես արարչության քրիստոնեական պարզ և նպատակ:

Ահա թե ինչպես է այն նկարագրում *New World Encyclopedia- ն*.

The **Beatific Vision-** ը կաթոլիկ աստվածաբանության մեջ տերմին է, որը նկարագրում է Աստծո անմիջական ընկալումը, որը վայելում են նրանք, ովքեր գտնվում են երկնքում, տալով գերագույն երջանկություն կամ օրհնություն: Այս տեսակետի համաձայն,

մարդկանց կենդանի ըմբռնումը Աստծո մասին անպայմանորեն անուղղակի է (միջնորդված), միևնույն ժամանակ տեսիլք ուղղակի (անմիջական): ...

Թոմաս Աբելինացին բացատրեց Գեղեցկության տեսիլքը որպես ֆիզիկական մահից հետո մարդկային գոյության վերջնական նպատակ: Աբելինացիների՝ Աստծուն երկնքում տեսնելու մասին ձևակերպումը զուգահեռում է Պլատոնի նկարագրությանը, որ բարին տեսնելու է Ձևերի աշխարհում, ինչը հնարավոր չէ, երբ դեռ ֆիզիկական մարմնում է: ...

Պլատոնի փիլիսոփայությունը ակնարկում է Գեղեցիկ տեսիլքի հայեցակարգը բարանձավի այլաբանության մեջ, որը հայտնվում է Հանրապետության 7-րդ գրքում (514a-520a)՝ խոսելով Սոկրատեսի կերպարի միջոցով.

Իմ կարծիքն այն է, որ գիտելիքի աշխարհում բարու գաղափարը (Բարի) հայտնվում է ամենավերջում և երևում է միայն ջանք գործադրելով. և, երբ երևում է, նաև ենթադրվում է, որ նա է բոլոր գեղեցիկ և ճիշտ բաների համընդհանուր հեղինակը, լույսի ծնողը և լույսի տիրակալն այս տեսանելի աշխարհում, և բանականության և ճշմարտության անմիջական աղբյուրը մտավորականի մեջ (517b ,c) .

Պլատոնի համար բարին, կարծես, համապատասխանում է Աստծուն քրիստոնեական աստվածաբանության մեջ: ...

Սուրբ Կիպրիանոս Կարթագենացին (երրորդ դար) փրկված Աստծուն երկնքի Արքայությունում տեսնելու մասին գրել է.

Որքան մեծ կլինի ձեր փառքն ու երջանկությունը՝ թույլ տալով տեսնել Աստծուն, պատիվ ստանալ՝ կիսելով փրկության ուրախությունը և հավերժական լույսը ձեր Տիրոջ և Աստծո հետ Քրիստոսի հետ... ուրախանալ անմահության ուրախությամբ երկնքի Արքայությունում արդարների հետ: և Աստծո ընկերները: ...

Տասներեքերորդ դարում փիլիսոփա-աստվածաբան Թոմաս Աբելինացին, հետևելով իր ուսուցիչ Ալբերտոս Մագնուսին, նկարագրեց մարդկային կյանքի վերջնական նպատակը, որը բաղկացած է Աստծո Էության ինտելեկտուալ Գեղեցիկ Տեսիլքից մահից հետո: Ըստ Աբելինասի՝ Գեղեցկության տեսիլքը գերազանցում է և՛ հավատքին, և՛ բանականությանը: ...

Հինդուիստական և բուդդայական միտքը վաղուց խոսում է սամադիի փորձառության մասին, որի ժամանակ հոգին միանում է աստվածայինին, երբ դեռ մարմնում է: Իսլամի միստիկական ավանդույթը խոսում է բառացիորեն Աստծո աչքերով տեսնելու մասին. «Երբ ես սիրում եմ նրան, ես նրա լսողությունն եմ, որով նա լսում է. և նրա տեսողությունը, որով նա տեսնում է. նրա ձեռքը, որով նա հարվածում է. և նրա ոտքը, որով նա քայլում է» (Ան-Նավավիի հադիս 38):

Ձորջ Ֆոքսը և մյուս վաղ քվակերները հավատում էին, որ Աստծո անմիջական փորձառությունը հասանելի է բոլոր մարդկանց՝ առանց միջնորդության: (Beatific Vision. New World Encyclopedia, 2013. http://www.newworldencyclopedia.org/entry/Beatific_Vision մուտք գործել է 04/16/19)

Ծանոթագրություն. Աստվածաշունչը պարզ է, որ Աստված կիջնի երկիր (Հայտնություն 21:1-3), հետևաբար սուրբ գրությունը հերքում է երկնքում երանելի տեսիլքի տեսակետը:

Lutheran Journal of Ethics- ի խմբագիրը գրել է.

Բայց մարդկային արարածի համար Աստծո նպատակի վերջնական նպատակը փայլում է սրբացման էսխատոլոգիական ըմբռնման միջոցով, որտեղ մեզ խոստացվում է սրբության և Աստծո հետ հավերժական լիակատար հաղորդակցության երանելի տեսիլք: (Santos C. Editor's Introduction. Lutherans and Sanctification. © սեպտեմբեր/հոկտեմբեր 2017. Journal of Lutheran Ethics, Volume 17, Issue 5)

Բազմաթիվ բողոքականներ, ովքեր հավատում են Beatific Vision-ին, հակված են այն տեսակետին, որ այս տեսիլքը հոգևոր, այլ ոչ թե ֆիզիկական տեսարան է (օրինակ՝ Ortlund G. Ինչու ենք մենք սխալ ընկալում Beatific Vision-ը. Առաջին բապտիստական եկեղեցի Ojai, սեպտեմբերի 26, 2018):

Նրանք, ովքեր ընդունում են Beatific Vision-ի տարբերակները որպես վերջնական նպատակ, հակված են կարծել, որ Աստծուն տեսնելը կլցնի իրենց Իր կամ իրենց երջանկությամբ:

Ահա այդ տեսիլքի հակառակ տեսակետը Աստծո Եկեղեցու երբեմնի գրողի կողմից.

Եթե հավերժությունն անցկացվի՝ երանությամբ նայելով Աստծո երեսին, կամ մեր բոլոր ցանկություններն անմիջապես կատարվեն, ինչպես սովորեցնում են շատ կրոններ, մի քանի ամիս անց (կամ մի քանի օկտիլիոն տարի հետո, իրականում նշանակություն չունի), կյանքը ծանձրալի կդառնա: . Եվ երբ կյանքը ծանձրալի լինել, այն հիվանդագին և ահավոր սարսափելի կլինել: Որովհետև ոչինչ չէր մնա, քան գալիք ծանձրույթի անվերջ հավերժությունը՝ մահը փախչելու հրաշալի, բայց անհնարին միջոց (տես Դուկաս 20.35-38): Սա իսկապես կլինի վերջնական խոշտանգումը:

Բայց մեր Հավիտենական Հայրն ավելի լավ գաղափար ունի: Նա նախագծել է մի ծրագիր, որտեղ հավերժությունն աստիճանաբար ավելի ծանձրալի չի լինի: Բայց, որքան էլ անհավատալի թվա, հավերժությունը աստիճանաբար կդառնա ավելի հուզիչ, ավելի ցայտուն և ավելի հաճելի, քանի որ յուրաքանչյուր դար հաջորդում է դարին: (Kuhn RL. The God Family - Part Three. To Inhabit Eternity. Good News, հուլիս 1974)

Այո, Աստված ստեղծեց այն, ինչ արեց, որպեսզի հավերժությունը ավելի լավ լինի: Ուշադրություն դարձրեք Աստծո եկեղեցու մահացած գրողից մի բան.

Աստված, ով ստեղծեց այս աշխարհը, դա արեց մտքում ունենալով ծրագիր: Այդ ծրագիրը աշխարհի մեկ հիմնական կրոնի անհույս Նիրվանան չէր, որը խոստանում է, որ դուք հավերժ կդառնաք ոչնչի մեծ ամբողջության անգիտակից մասը՝ առանց անհանգստության, քանի որ դուք հավերժ չունեք անհատական գիտակցություն: Դա օազիսում երկու արմավենու արանքում կախած ցանցաճոճում քնելու երջանկությունը չէ, որը հավերժ կերակրում է կամայական աղջիկների կողմից, ինչի խոստումը Ալլահի հետևորդները երաշխավորված են: Դա ոսկյա փողոցներով ոսկե հողաթափերով քայլելը չէ, տավիղի վրա զարկելը, թո միակ մտահոգությունն այն է, թե ինչպես ուղիղ պահես թո լուսապսակը, ինչպես, թվում է, բողոքական խմբերի մեծամասնության խոստումն է: Դա, անշուշտ, խոստում չէ, որ վերջապես կարողանալ կարողանալ նայել Աստծո երեսին և

գնահատել երանելի տեսիլքը (ինչ էլ որ լինի դա), ինչպես խոստումն է նրանց, ովքեր հետևում են կաթոլիկ հավատքին. բերել ձեզ Նրա ընտանիքում: Լինել Աստված, ինչպես Աստված է Աստված: Ոչ միայն Աստված լինել այն Էվֆեմիստական իմաստով, որ մենք բոլորս եղբայրներ և քույրեր ենք Աստծո հետ որպես մեր գործիչ Հոր, այլ ամբողջովին կիսելու Նրա աստվածային էությունը: ...

Աստծո իրական ծրագիրը գործնական է: Նա ասում է Իր ընտանեկան Թագավորության մասին, որ երբեք վերջ չի լինի դրա ընդլայնմանը: Նրա ծրագիրն է շարունակել ավելացնել որդիներ ու դուստրեր, ովքեր նայում են, զգում, վարվում են Նրա նման և որոնք կազմված են նույն ինքնավերականգնվող հավերժական հոգևոր կյանքից, ինչպիսին Նա է, ընդմիջտ: Այդ իսկ պատճառով այն նպատակը, որն Աստված դրել է Իր առջև, հույս է, որը նույնիսկ Նա երբեք չի կատարի: Անվերջ, հավերժական, հավերժ ստեղծելով անընդհատ ընդլայնվող ընտանիք՝ վայելելու և ղեկավարելու այն մեծ ստեղծագործությունը, որը Նա արդեն ստեղծել է, և որպեսզի ես ու դու կիսվենք ապագա ստեղծագործություններում անվերջ: Չբաղված, գործնական, հետաքրքիր, դժվարին, շարունակական ծրագիր, որը հավերժական պատճառ է տալիս ապրելու:

Այդ պլանում ձանձրույթ չկա: Երբեք մի պահ, երբ ձեր հետաքրքրությունը կսպառվի: Ոչ մի առասպելական, կրոնական հնչեղություն ունեցող թղթապանակ ինչ-որ հոգևոր երբեք-երբեք երկրի մասին, որտեղ հավերժ ոչինչ չես անում, բայց հավերժական աշխատանք՝ ստեղծելու, կառավարելու: Խնդիրների լուծում՝ տեսանելի օգուտներով: ... Նա ունի ձեզ հարություն տալու զորություն ... (Hill DJ. What the World Needs Now Is...HOPE. Plain Truth, փետրվար 1979)

Ուշադրություն դարձրեք մի բան Աստծո եկեղեցու հանգուցյալ առաջնորդից.

«Եթե մարդը մեռնի, նորից կապրի¹⁵»: (Հոր 14:14): Սա պետք է լինի ՀՈՒՅՍԻ ժամանակ, որովհետև եթե նույնիսկ ԱՅՍ ԱՇԽԱՐՀԸ մեռնի, և այն պիտի մեռնի, կիստևի **Նոր 7 ավելի լավ աշխարհի ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆԸ**, խաղաղության աշխարհը, գոհունակության, երջանկության, առատության, ուրախության աշխարհ: Աստված օգնի մեզ հասկանալ. Ոչ միայն շարունակական գոյություն, այլ լիարժեք, ուրախ, հետաքրքիր, ԱՌԱՏ կյանք: Այո, և դա ՈՂՋ ՀԱՎԵՐԺՈՒԹՅԱՆ համար: (Armstrong HW. What Is the Purpose of the Resurrection? Good News, Մարտ 1982)

Քանի որ շատերը լիովին չեն հասկանում սուրբ գրությունները, նրանք առաջ են քաշել տեսակետներ, օրինակ, թե ինչպես են նրանք ուսուցանում երջանիկ տեսիլքը, որոնք լիովին չեն համապատասխանում Աստծո ծրագրին:

Աստծուն նայելը ինքնին հավերժությունն ավելի լավը չի դարձնում: Թեև Նա մեզ հավիտյան օրհնելով, անկասկած, դա կանի (տես Սաղմոս 72.17-19):

Բոլոր բաները, որոնք ստեղծված են Հիսուսի համար

Նոր Կտակարանը սովորեցնում է սա՝ կապված Հիսուսի և ստեղծագործության հետ.

¹⁵ Նա անտեսանելի Աստծու պատկերն է, անդրանիկը բոլոր արարածների վրա: ¹⁶ Որովհետև Նրանով ստեղծվեցին բոլոր բաները, որ երկնքում են և երկրի վրա՝ տեսանելի և

անտեսանելի, լինեն գահեր, թե տիրություններ, թե իշխանություններ, թե իշխանություններ: Ամեն ինչ ստեղծվել է Նրա միջոցով և Նրա համար: Կողոսացիներ 1:15-16)

² ... Նրա Որդուն, որին նա բոլոր բաների ժառանգ է նշանակել, որի միջոցով նույնպես ստեղծեց աշխարհները. ³ Ով լինելով Նրա փառքի պայծառությունը և Նրա անձի արտահայտիչ պատկերը և ամեն բան պահում է իր զորության խոսքով (Եբրայեցիս 1:2-3)

Արդյո՞ք մենք պարզապես ստեղծված ենք Զիսուսին հավերժության համար նայելու համար:

Ոչ

Ուշադրություն դարձրեք, թե ինչու Զիսուսն ասաց, որ եկավ.

¹⁰ ... Ես եկել եմ, որ նրանք կյանք ունենան, և որ այն ունենան *ավելի* առատ: (Յովհաննես 10:10)

«Կյանք» ունենալով և «ավելի առատ» ունենալով՝ Զիսուսը ուսուցանում է, որ Նա եկավ, որպեսզի մենք ունենանք ավելի լավ հավերժություն, և որ մենք կարողանանք օգնել հավերժությունը ավելի լավը դարձնել:

Աստված մարդկանց չի ստեղծել այն նպատակով, որ մարդիկ ամբողջ հավերժության ընթացքում նայեն Նրան:

4. Ինչո՞ւ է Աստված թույլ տալիս տառապանքը:

Եթե Հիսուսը եկավ, որպեսզի մենք կարողանանք «ավելի առատ» կյանք ունենալ (Հովհաննես 10.10), մի՞թե Աստված թույլ է տալիս տառապանքը:

Այո՛:

Կա՞ր դրա նպատակը:

Այո՛:

³¹ Որովհետև Տերը հավիտյան չի վանի. ³² Թեպետ Նա վիշտ է պատճառում, բայց իր ողորմութիւնների բազմութեան համեմատ կարեկցութիւն պիտի ցուցաբերէ: ³³ Որովհետև Նա կամովին չի տանջում և չի տրտմեցնում մարդկանց զավակներին: (Ողբ 3:31-33)

Ուշադրություն դարձրեք, որ Աստված կամովին չի տանջում և չի վշտացնում մեզ: Նա ցանկանում է, որ մենք լավ գործենք (տես 3 Հովհաննես 2):

Թվացյալ վատ բաներ պատահում են պարկեշտ մարդկանց հետ:

Հիսուսը երբեք մեղք չի գործել (Եբրայեցիս 4:15), այլ չարչարվել է մեզ համար (Ա Պետրոս 2:21): Եվ «թեև Նա Որդի էր, բայց հնազանդություն սովորեց այն չարչարանքներով» (Եբրայեցիս 5.8):

Ինչո՞ւ է Աստված թույլ տալիս, որ մարդիկ տառապեն:

Կան մի քանի պատճառ. Մեկը որպես պատիժ մեր մեղքերի համար/հետևանք է՝ քաջալերել մեզ չմեղանչել և հետ դառնալ դեպի Աստված (Ողբ 3:39-40; Ղևտացոց 26:18): Եվ մենք պետք է հասկանանք, որ Աստվածաշունչը սովորեցնում է, որ Աստված պատժում է մեզ ավելի քիչ, քան արժանի են մեր անօրինություններին (տես Եզրաս 9:13; Հոբ 11:6): Հիմա Նույնիսկ այն մարդիկ, ովքեր հավատում են Աստվածաշնչի գոնե այդ հատվածներին, հասկանում են դա:

Բայց կա ևս մեկ, ավելի բարդ, պատճառ.

Պողոս Առաքյալն ասում է մեզ, որ «ստեղծագործությունը ենթարկվեց ունայնության, ոչ թե կամավոր, այլ Նրա պատճառով, ով հնազանդեցրեց Նրան հույսով» (Հռոմեացիս 8.20): Նա նաև գրել է.

¹⁶ Ուստի մենք չենք կորցնում սիրտը. Թեև մեր արտաքին մարդը կորչում է, բայց ներքին մարդը օրեցօր Նորոգվում է: ¹⁷ Որովհետև մեր թեթև տառապանքը, որը միայն մի պահ է, մեզ համար ավելի մեծ և հավիտենական փառքի ծանրություն է գործում, ¹⁸ մինչդեռ մենք չենք նայում տեսանելիներին, այլ՝ չտեսնվածներին: Որովհետև տեսանելիները ժամանակավոր են, իսկ չտեսնվածները՝ հավիտենական: (2 Կորնթացիներ 4:16-18)

Մարդիկ կատարելագործվելու գործընթացում են, որը ներառում է վիշտն ու տառապանքը, սակայն հույս կա: Նրանք, ովքեր կանչված չեն այս դարում, գտվում են մի կերպ (Եսայիա 48.10; Երեմիա 9.7), մինչդեռ կանչվածները պետք է գտվեն և մաքրվեն ավելի շատ, ինչպես արծաթը և/կամ ոսկին (Չափարիա 13.9; Սաղմոս 66.10; Դանիել 11:35, 12:10, Ա Պետրոս 1:7, տե՛ս

Հայտնություն 3:18): Ուստի այս դարում «կրակոտ» փորձություններ են լինում (Ա Պետրոս 1:7; 4:12):

Հույս կա, թե ինչն ավելի լավ կլինի.

⁹ Բայց, սիրելիներ՛ր, մենք վստահ ենք ձեր մասին ավելի լավ բաների վրա, այո, այն բաների վրա, որոնք ուղեկցում են փրկությանը, թեև այսպես ենք խոսում: ¹⁰ Որովհետև Աստված անարդար չէ, որ մոռանում է ձեր գործն ու սիրո աշխատանքը, որը դուք ցույց տվեցիք իր անվան հանդեպ, երբ ծառայեցիք սրբերին և ծառայեցիք: ¹¹ Եվ մենք ցանկանում ենք, որ ձեզնից յուրաքանչյուրը նույն ջանասիրությունը ցույց տա հույսի լիարժեք հավաստիացման համար մինչև վերջ, ¹² որպեսզի չծուլանաք, այլ ընդօրինակեք նրանց, ովքեր հավատքով և համբերությամբ ժառանգում են խոստումները: (Եբրայեցիս 6:9-12)

Այսպիսով, մենք պետք է համբերատար լինենք և վստահ լինենք, որ Աստծո ճանապարհները «ավելի լավ բաների» կհանգեցնեն:

Համբերատար տոկալ տառապանքը սիրո նշան է.

⁴ Սերը երկայնամիտ է, բարի է, սերը չի նախանձում, սերը չի պարծենում, չի գոռոզանում, ⁵ անպատշաճ չի գործում, իրենը չի փնտրում, չի գրգռվում, չարություն չի վերագրում, ⁶ [չի] ուրախանում անիրավության վրա, և ուրախանում է ճշմարտությամբ. ամեն բանի տանում է, ⁷ ^{ամենին} հավատում է, ամեն ինչին հուսով է, ամեն ինչին համբերում է: ⁸ Սերը երբեք չի անհետանում. (1 Կորնթացիներ 13:4-8, Բառացի ստանդարտ տարբերակ)

Հոնարեն բառը, որը թարգմանվում է որպես սեր, տառադարձվում է որպես «ագապե», և այս տեսակի սերը ուրախանում է ճշմարտությամբ և տանելու է ամեն ինչ: Իրական սիրո առեղծվածն այն է, որ տառապանքը կարող է ներգրավվել սիրո զարգացման մեջ: Իսկական սերը չի տապալվի:

Երբեմն մարդիկ տառապում են բարիք գործելու համար.

¹⁷ Որովհետև *ավելի* լավ է, եթե Աստծո կամքն է, չարչարվել բարիք անելու համար, քան չարություն անելու համար: (1 Պետրոս 3:17)

Նկատի ունեցեք, որ վերը նշվածը ՉԻ ԱՍՈՒՄ, որ Աստծո կամքն է տառապանք պատճառել մեզ, որպեսզի մենք թշվառ լինենք: Աստծո ճանապարհները ավելի բարձր են, քան մեր ճանապարհները (Եսայիա 55:8-9), և սիրո կողմերը առեղծված են Աստծո ծրագրում (տես Եփեսացիս 5:25-32):

Այժմ Աստվածաշունչը պարզ է, որ կան օգուտներ, որոնք կառաջանան մեզ տանջող տառապանքից.

³ Վիշտն ավելի լավ է, քան ծիծաղը, քանզի տխուր դեմքով սիրտը լավանում է: ⁴ Իմաստունի սիրտը սզի տանը է, բայց հիմարների սիրտը ուրախության տանը է: (Ժողովող 7:3-4)

¹⁶ Հոգին ինքն է վկայում մեր իսկ հոգու հետ՝ վկայելով, որ մենք Աստծո զավակներն ենք: ¹⁷ Իսկ եթե մենք զաւակներ ենք, մենք ալ ժառանգորդներ ենք, իսկապես՝ Աստուծոյ

ժառանգորդներ եւ Քրիստոսի ժառանգակիցներ, եթէ իրապէս չարչարուինք անոր հետ, որպէսզի մենք ալ անոր հետ փառաւորուինք: (Հռոմեացիներ 8:16-17, AFV)

¹⁸ Որովհետեւ ես համարում եմ, որ այս ժամանակի չարչարանքները արժանի *չեն համեմատվելու* այն փառքի հետ, որը կհայտնվի մեր մեջ: (Հռոմեացիներ 8:18)

¹² Սիրելիներ՛ր, տարօրինակ մի՛ կարծեք ձեզ փորձելու բոցավառ փորձության համար, կարծես ինչ-որ տարօրինակ բան պատահեց ձեզ հետ. ¹³ այլ ուրախացէ՛ք այն չափով, որ ճաշակում էք Քրիստոսի չարչարանքներին, որպէսզի երբ նրա փառքը յայտնուի, դուք էլ ուրախանաք մեծ ուրախութեամբ: (1 Պետրոս 4:12-13)

¹¹ Որդի՛ս, մի՛ արհամարհիր Տիրոջ խրատը և մի՛ ատիր նրա խրատը. ¹² նրա համար , ում սիրում է Տերը, նա ուղղում է, ինչպես հայրը, որդուն, ում նա սիրում է: (Առակաց 3:11-12)

⁵ Եվ դու մոռացել ես այն հորդորը, որը խոսում է քեզ՝ որպէս որդիների. ⁶ Որովհետեւ Տերը խրատում է ում սիրում է, և խարազանում է յուրաքանչյուր որդի, ում ընդունում է»:

⁷ Եթե դուք համբերում եք խրատին, Աստված ձեզ հետ վարվում է ինչպես որդիների հետ. քանզի ո՞ր որդի կա, որին հայրը չպատժի: ⁸ Բայց եթե դուք առանց խրատների եք, որին բոլորը մասնակից են դարձել, ապա դուք անօրէն եք և ոչ թե որդիներ: ⁹ Ավելին, մենք ունեցել ենք մարդկային հայրեր, ովքեր ուղղել են մեզ, և մենք հարգել ենք նրանց: Չէ՞ որ մենք ավելի պատրաստակամ հնազանդվեք հոգիների Հորը և ապրենք: ¹⁰ Որովհետեւ նրանք իսկապէս մի քանի օր խրատեցին մեզ, ինչպես թվում էր իրենց, բայց նա մեր օգուտի համար, որպէսզի մենք մասնակից լինեք նրա սրբությանը: ¹¹ Այժմ ոչ մի խրատ չի թվում ուրախալի, այլ ցավալի. այնուամենայնիվ, այնուհետեւ այն տալիս է արդարության խաղաղարար պտուղը նրանց, ովքեր կրթվել են դրանով: (Եբրայեցիս 12:5-11)

Տառապանքը թույլատրված է, որպէսզի մարդիկ ուղղվեն, մարզվեն, կերտեն բնավորություն և ավելի լավը լինեն դրանից (տես նաև Հռովմայեցիս 5.3-4, 8.17; Բ Թեսաղոնիկեցիս 1.3-5; Հակոբոս 1.2-4; 2 Պետրոս 1:5-8; Հայտնություն 21:7-8): Փորձություններն ու խնդիրներն օգնում են հավատք ձևավորել, խոնարհություն են սովորեցնում, դասեր են տալիս մեզ և կարող են օգնել մեզ ավելի մոտենալ Աստծուն:

Թեև հիմա դա կարող է ճնշող թվալ, Աստված հասկանում և այնպես է անում, որ Իր ժողովուրդը կարողանա դա տանել (Ա Կորնթացիս 10.13): Հիսուսը, ըստ Էության, ուսուցանեց ընդունել այն մեկ օրում (Մատթեոս 6.34): Եվ այն, ինչ նա ծրագրել է ապագայում, շատ ավելին է, քան ֆիզիկական տառապանքները կլինեն այս կյանքում (Հռոմեացիներ 8.18):

Հիսուսը և Աստծո ժողովուրդը տառապել են.

¹ Ուրեմն, տեսնելով, որ մենք էլ շրջապատված ենք վկաների այսքան մեծ ամպով, թողնելով մեզ շրջապատող մեղքի ողջ ծանրությունը, համբերությամբ վազենք մեր առջև դրված մրցավազքում, ² մեր աչքերը հառած Հիսուսին. մեր հավատքի հեղինակն ու ավարտողը, որին ուրախություն էր տրվել, խաչին համբերեց {Գր. stauros – ցից}, արհամարհելով ամոթը և նստեց Աստծո գահի աջ կողմում: ³ Որովհետեւ նկատի առեք նրան, ով համբերեց մեղավորների նման հակասությանը իր դեմ, որպէսզի չհոգնեք ձեր հոգիներում և ուշաթափվեք: (Եբրայեցիս 12:1-3, Հոբեյանական Աստվածաշունչ)

Տառապանքը կավարտվի.

¹² ... Թեև ես քեզ նեղել եմ, այլևս չեմ տանջելու քեզ. ¹³ Իսկ հիմա նրա լուծը կջնջեմ քեզնից և կպոկեմ քո կապերը: (Նահում 1:12-13)

Թեև սա տրվել է որպես Նինվեի հետ կապված մարգարեություն, այլ սուրբ գրություններ հաստատում են, որ տառապանքը կավարտվի (Հայտնություն 21:4) և կկոտրվի Սատանայի լուծը (Եսայիա 14:12-17; Հայտնություն 20:1-3):

Պետք է նշել, որ տառապանքը միշտ չէ, որ բխում է մեր գործողություններից: Մենք, ինչպես Հիսուսը, կարող ենք անիրավ կերպով տառապել.

¹⁹ Որովհետև սա *գովելի է*, եթե Աստծո հանդեպ ունեցած խղճմտանքը համբերի տրտմության՝ անիրավությամբ տանջվելով: ²⁰ Որովհետև ի՞նչ պատիվ է, եթե, երբ քեզ ծեծում են քո արատների համար, համբերությամբ վերաբերվում ես դրան: Բայց երբ բարիք ես անում ու չարչարվում, եթե համբերատար ես ընդունում, սա *գովելի է* Աստծո առաջ:

²¹ Որովհետև դրա համար կանչվեցիք, որովհետև Քրիստոսն էլ մեզ համար չարչարվեց՝ օրինակ թողնելով մեզ, որպեսզի հետևեք նրա հետքերով.

²² «Ով մեղք չգործեց, նրա բերանում խաբեություն չգտնվեց» .

²³ Ով երբ նրան նախատում էին, փոխարենը չէր հայիոյում. երբ Նա չարչարվում էր, չէր սպառնում, այլ *հանձնվում* էր նրան, ով արդարությամբ է դատում. (1 Պետրոս 2:19-23)

Հիսուսը մեզ օրինակ թողեց տառապանքի վերաբերյալ (Ա Պետրոս 2.21-24): Ինչպես արեցին մարգարեները (Հակոբոս 5:10-11):

Մենք պետք է ընդօրինակենք Հիսուսին (Ա Պետրոս 2:21-24), ինչպես նաև Պողոս մարգարեին (Ա Կորնթացիս 13:2), ինչպես նա ընդօրինակեց Հիսուսին (Ա Կորնթացիս 11:1):

Երեխաներ

Ինչ վերաբերում է երեխաներին, ովքեր տառապում են:

Աստվածաշունչը պատմում է տառապող երեխաների մասին: Առնվազն մեկ մարդ կույր է ծնվել, որպեսզի «Աստծո գործերը հայտնվեն նրա մեջ» (Հովհաննես 9.3): Բայց մյուս պատճառն այն է, որ նրանք էլ բնավորություն կերտեն:

Աստված մեզ համար ծրագիր ունի, նույնիսկ մեր ծնվելուց առաջ.

¹⁶ Քո աչքերը տեսան իմ Էությունը՝ դեռ չձևավորված: Եվ Քո գրքում նրանք բոլորը գրված էին. Ինձ համար կերտված օրերը, երբ դեռ դրանցից ոչ մեկը չկար: (Սաղմոս 139:16)

Ի՞նչ կասեք այն երեխաների մասին, ովքեր մահանում են, վիժվում կամ սպանվում վաղ տարիքում:

Թեև դրանք մարդկային ողբերգություններ են, Աստված նրանց համար ծրագիր ունի. Նա չի մոռացել դրանք (տես Եսայիա 49.15): Նրանք, ինչպես այս դարաշրջանում չկոչված և չընտրված մյուսները, կլինեն երկրորդ հարության մի մասը (Հայտնություն 20:5, 11): Եվ Աստվածաշունչն ասում է, որ նրանք նորից կապրեն, բայց այդ ժամանակը՝ 100 տարի՝ համաձայն Եսայիա 65:20-ի:

Շարժվել դեպի կատարելություն

Հին Կտակարանում Մովսեսը գրել է, որ Աստծո «գործը կատարյալ է» (Բ Օրինաց 32.4): Նոր Կտակարանում Հակոբոս առաքյալը գրել է.

² Եղբայրներս, ամենայն ուրախություն համարեք, երբ ընկնում եք տարբեր փորձությունների մեջ, ³ իմանալով, որ ձեր հավատքի փորձությունը համբերություն է ծնում: ⁴ Բայց համբերությունը թող կատարյալ գործի, որպեսզի կատարյալ և կատարյալ լինեք՝ ոչինչ չպակասի: ⁵ Եթե ձեզնից որևէ մեկին պակասում է իմաստությունը, թող խնդրի Աստծուն, որը բոլորին տալիս է առատորեն և առանց նախատինքի, և կտրվի նրան: (Հակոբոս 1:2-5)

Տառապանքը, կարծես, մաս է կազմում դեպի կատարելություն: Սա ՉԻ նշանակում, որ մենք պետք է միտումնավոր խոշտանգենք ինքներս մեզ, ինչպես դա անում են ոմանք, այլ համբերությամբ դիմանալ փորձություններին և տառապանքներին, որոնց մենք հանդիպում ենք:

Եվ այո, դա ավելի հեշտ է գրել, քան ապրել, և Աստված գիտի սա (տես Եբրայեցիս 12.11).

⁸ Տերը կատարելագործելու է այն, ինչ վերաբերում է ինձ. (Սաղմոս 138:8)

Աստված աշխատում է ձեզ կատարելագործելու համար:

Մտածեք, որ Աստվածաշունչը սովորեցնում է Հիսուսին հնազանդություն սովորել տառապանքից.

⁸ Թեև Նա Որդի էր, բայց հնազանդություն սովորեց այն չարչարանքներով: ⁹ Եվ կատարելագործվելով, Նա դարձավ հավիտենական փրկության հեղինակը բոլոր նրանց, ովքեր հնազանդվում են իրեն (Եբրայեցիս 5:8-9):

Դա պետք է սովորեն նաև նրա հետևորդները:

Հիսուսն ուսուցանեց.

⁴⁸ Ուստի դուք կատարյալ կլինեք, ինչպես կատարյալ է ձեր Հայրը, որ երկնքում է: (Մատթեոս 5:48)

Արդյո՞ք դա նշանակում է, որ քրիստոնյաներն այժմ կատարյալ են:

Ոչ

Հովհաննես Առաքյալը հստակորեն ուսուցանել է, որ ճշմարիտ քրիստոնյաները դեռևս մեղք են գործում և ներման կարիք ունեն (Ա Հովհաննես 1.8-10):

Այսպիսով, սա նշանակում է, որ քրիստոնյաները պարզապես պետք է եզրակացնեն, քանի որ դա անհնար է, որ լավ է չփորձել:

Ոչ

Քրիստոնյաները պետք է Աստծո օգնությամբ հաղթահարեն (Հռոմեացիներ 12:21; Փիլիպպեցիս 4:13; 1 Հովհաննես 4:4) փորձությունները և փորձությունները այս կյանքում, որն օգնում է մեզ ավելի մոտեցնել կատարելությանը (Հակոբոս 1:2-4):

Պողոս Առաքյալը, երբ տառապում էր տառապանքից, պատմեց մի բան, որ Հիսուսն ասաց իրեն.

⁹ Եվ նա ասաց ինձ. «Իմ շնորհը բավական է քեզ, որովհետև իմ ուժը կատարյալ է դառնում թուլության մեջ»: (2 Կորնթացիներ 12:9)

Մենք հիմա կատարելագործվում ենք այն ամենի միջով, ինչի միջով անցնում ենք:

Այն ժամանակ է, երբ քրիստոնյաները հարություն առնեն որպես Աստծո զավակներ, նրանք լիովին կատարելագործվեն (տես Եփեսացիս 4:13; Եբրայեցիս 11:40):

5. Ինչու՞ Աստված Ստեղծեց Քե՞՞՞:

Ո՞րն է քո նպատակը:

ԴՈՒ նույնը չես, ինչ մեկ ուրիշը: Աստվածաշունչն ուսուցանում է, որ «բոլոր անդամները նույն գործառույթը չունեն... անհատապես... Աստված անդամները, նրանցից յուրաքանչյուրին, դրել է մարմնի մեջ, ինչպես որ կամենա» (Հռոմեացիներ 12:4-5, 1 Կորնթացիներ 12:18): .

Այսպիսով, դուք տարբեր եք: Ձեր ճակատագիրը եզակի է և կարևոր: Ձեր կյանքը իմաստ ունի:

Ո՞րն է ձեր կյանքի աստվածաշնչյան իմաստը:

Ով ես դու?

ԴՈՒ մեկն ես, ով կարող է սեր տալ յուրօրինակ ձևով:

Եվ դա մի բան է, որը դուք կկարողանաք անել հավերժ:

Անցյալ դարի կեսերին Աստծո եկեղեցին (յոթերորդ օր) հրապարակեց.

Քրիստոնյան ապրում է ոչ միայն այսօրվա համար. նա ավելի լավ վաղվա օր է ակնկալում: (Ինչին հավատում է Աստծո եկեղեցին. Աստվածաշնչի պաշտպան և գալիք Թագավորության ավետաբեր. հոկտեմբերի 3, 1949 թ., էջ 7)

Բայց քրիստոնյան պարզապես չի ակնկալում ավելի լավ վաղվա օրը: Ճշմարիտ քրիստոնյան այժմ կերտում է բնավորությունը կյանքի փորձությունների, հնարավորությունների և փորձությունների միջոցով (տես Հռոմեացիներ 5.1-4), որոնք կօգնեն քրիստոնյային կարողանա անձամբ նպաստել «լավ վաղվա օրը»:

Ի վերջո, Աստված հատուկ ծրագրեր ունի անձամբ Քե՞՞՞ համար:

Աստված ձեզ ստեղծել է սեր տալու ձեր սեփական ձևով (տես Ա Կորնթացիներ 12:20-13:10):

Բայց ինչպես?

Ըստ Էուբայան, այս կյանքում ապրելով հավատքով և Աստծուն հնազանդվելով:

Հնազանդ լինելով, աստվածաշնչյան ընտրություն կատարելով, հավատք ունենալով, սեր գործադրելով և մինչև վերջ համբերելով՝ քրիստոնյաները ոչ միայն բնավորություն կկերտեն, այլև հավերժությունն ավելի լավ կդարձնեն իրենց և ուրիշների համար:

Ինչ վերաբերում է հավատքին, քանի որ Աստծո գոյությունը փաստ է (տես Հռոմեացիներ 1.20, տես նաև անվճար գիրքը, որը հասանելի է ccog.org կայքում, *Արդյո՞ք Աստծո գոյությունը տրամաբանական է*), հավատք չի պահանջվում հավատալու համար, որ կա Աստված. նույնիսկ դևերն են հավատում և դողում (Հակոբոս 2:19): Այնուամենայնիվ, Աստծուն վստահելու, հավատալու և հնազանդվելու համար անհրաժեշտ է հավատք: Դա «հավատքի առեղծվածի» մի

մասն է (տես 1 Տիմոթեոս 3.9; հավատքի մասին ավելին կարելի է գտնել անվճար գրքույկում, որը հասանելի է առցանց՝ ccog.org, *Հավատք նրանց համար, ում Աստված կանչել է ընտրել է*):

Աստված իր Սուրբ Հոգին է շնորհում նրանց, ովքեր « հնազանդվում են իրեն» (Գործք 5.32): Դա՝ Աստծո Հոգին է, որ մարդուն դարձնում է իսկական քրիստոնյա (Հռոմեացիներ 8:9-11):

Քրիստոնյաներն իրենք էլ հետագայում կփոխվեն և կկատարելագործվեն առաջին հարուստի ժամանակ (Ա Կորնթացի 15:50-54; Հայտնություն 20:5-6), որպեսզի օգնեն սեր տալ և իրականում հավերժությունը ավելի լավը դարձնել: Այս հարուստիները համընկնում է յոթերորդ և վերջին փողի հետ (Ա Կորնթացի 15:52), որը Աստծո անեղծվածի ավարտի ժամանակն է (Հայտնություն 10:7):

Պողոս Առաքյալն ինքնին փոփոխությունն անվանեց «անեղծված» (Ա Կորնթացի 15.51):

Նրանք, ովքեր ներկայումս ոչ քրիստոնյա են, փոփոխությունների այս հնարավորությունը կունենան հետո հարություն առնելուց հետո (տե՛ս նաև անվճար գիրքը առցանց ccog.org կայքում, *Փրկության համընդհանուր ԱՌԱՋԱՐԿ, Apokatastasis. Կարո՞ղ է Աստված փրկել կորածներին գալիք դարում: Հարյուրներ սուրբ գրությունները բացահայտում են Աստծո փրկության ծրագիրը*):

Բարի արա

Աստված բարի է (Մարկոս 10:18, Սաղմոս 143:10) և անում է այն, ինչ ճիշտ է (տես Ծննդոց 18:25):

Աստված նաև ցանկանում է, որ մենք բարիք անենք այնպես, ինչպես դա հաճելի է իրեն (Սաղմոս 34:14; Եբրայեցի 13:16):

¹⁹ Դու մեծ ես խորհրդով և հզոր՝ գործով, որովհետև թո աչքերը բաց են մարդկանց որդիների բոլոր ճանապարհների վրա, որպեսզի ամեն մեկին տաս իր ճանապարհների համաձայն և ըստ իր գործերի պտուղի: (Երեմիա 32:19)

⁹ Եվ եկեք չհոգնանք բարիք գործելիս, որովհետև ժամանակին կհնձենք, եթե չկորցնենք: ¹⁰ Ուրեմն, քանի որ հնարավորություն ունենք, **եկեք բարիք անենք բոլորին**, հատկապես նրանց, ովքեր հավատքի ընտանիքից են: (Գաղատացի 6:9-10)

⁵ ... Աստված, 6՝ ով «կհատուցի յուրաքանչյուրին ըստ իր գործերի»՝ (Հռոմեացիներ 2:5-7)

Աստված լավ է ցանկանում ձեզ համար, և եթե դուք իսկապես սիրում եք և «հնազանդվում նրան» (Գործք 5:32; Եբրայեցի 5:9), ամեն ինչ այդպես կգարգանա (Հռոմեացիներ 8:28):

Ուշադրություն դարձրեք հետևյալին.

²⁴ Մարդու համար ավելի լավ բան չկա, քան այն, որ նա ուտի և խմի, և նրա հոգին բարիք վայելի իր աշխատանքով: Սա էլ, ես տեսա, Աստծո ձեռքից էր: (Ժողովող 2:24)

¹² Ես գիտեմ, որ նրանց համար ոչինչ *ավելի* լավ չէ, քան ուրախանալը և իրենց կյանքում բարիք գործելը, ¹³ և նաև, որ յուրաքանչյուր մարդ պետք է ուտի և խմի և վայելի իր ամբողջ աշխատանքի բարիքները, դա *Աստծո* պարգևն է: ¹⁴ Ես գիտեմ, որ ինչ էլ որ Աստված անի, դա կլինի հավիտյան: (Ժողովող 3:12-14)

Վերոնշյալը ճիշտ է, ըստ էության, որովհետև աշխատանքում արդյունավետ լինելը նպատակ ունի ավելի լավը դարձնելու համար: Եվ մարդիկ պետք է վայելեն արդյունավետ լինելը:

Ավելին, Աստծո ծրագիրը հաշվի է առնում այն, ինչ տեղի է ունեցել ձեզ հետ: Ուշադրություն դարձրեք դրա հետ կապված Հին Կտակարանի ուսմունքներին.

¹¹ Տիրոջ խորհուրդը հավիտյան է, Նրա սրտի ծրագրերը բոլոր սերունդներին: ¹² Երանի *այն* ազգին, որի Աստվածը *ՏԵՐՆ Է, այն ժողովրդին*, որ նա ընտրել է որպես իր ժառանգության: ¹³ Տերը *ՆԱՅՈՒՄ Է երկնքից*. Նա տեսնում է բոլոր մարդկանց որդիներին: ¹⁴ ^Ն իր բնակության վայրից **Նայում է երկրի բոլոր բնակիչներին** . ¹⁵ **Նա առանձին-առանձին ձյավորում է Նրանց սրտերը. Նա հաշվի է առնում Նրանց բոլոր աշխատանքերը** : (Սաղմոս 33:11-15)

¹ Որովհետև այս ամենը սրտումս մտածեցի, որպեսզի կարողանամ այդ ամենը պատմել, թե արդարներն ու իմաստունները եւ Նրանց գործերը *Աստծու* ձեռքում են: (Ժողովող 9:1 ա)

⁹ Մարդու սիրտը ծրագրում է իր ճանապարհը, բայց *ՏԵՐՆ* ուղղում է Նրա քայլերը: (Առակաց 16:9)

²⁴ Մարդու քայլերը *ՏԻՐՈՁԻՑ ԵՆ* . Ուրեմն ինչպե՞ս կարող է մարդը հասկանալ իր ճանապարհը: (Առակաց 20:24)

⁷³ Քո ձեռքերն են ինձ կերտել և ձևավորել. (Սաղմոս 119:73)

¹⁷ ... «Աստված դատելու է արդարներին և ամբարիշտներին, քանզի *այնտեղ կա* ժամանակ ամեն նպատակի և յուրաքանչյուր աշխատանքի համար»: (Ժողովող 3:17)

Ուշադրություն դարձրեք, այժմ, Նոր Կտակարանի հատվածները.

¹¹ Բայց այս բոլոր բաներուն *ՄԷՋ* կը գործէ միեւնոյն Հոգին ²⁷ Այժմ դուք *Քրիստոսի* մարմինն եք, և *դուք բոլորդ* առանձին անդամներ եք: (1 Կորնթացիներ 12:11, 27, AFV)

⁷ Մի՛ խաբվեք, Աստված չի ծաղրվում. որովհետև ինչ որ մարդ ցանի, այն էլ կհնձի: ⁸ Որովհետև նա, ով իր մարմնի համար է սերմանում, մարմնից ապականություն կհնձի, իսկ ով հոգու համար է սերմանում, հավիտենական կյանք կհնձի: (Գաղատացիս 6:7-8)

¹⁰ Որովհետև Աստված անարդար չէ , որ մոռանում է թո գործն ու սիրո աշխատանքը, որ դու դրսևորել ես Նրա անվան հանդեպ... (Եբրայեցիս 6:10)

Աստված ծրագիր ունի ԲՈՒՆՈՒԻ ՀՎՄԱՐ: Դա ներառում է ՁԵՁ ԱՆՀԱՏՈՒԿ՝ անկախ Նրանից՝ կանչված եք այս տարիքում, թե ոչ: Եվ Նա համարում է ՔՈ ԲՈՒՆՈՐ ԱՇԽԱՏԱՆՔՆԵՐԸ:

Այն ամենը, ինչի միջով դուք անցել եք, այն ամենը, ինչ դուք կրել եք, այն ամենը, ինչ կատարել եք և այլն, պատրաստում է ձեզ հավերժությունն ավելի լավը դարձնելու (եթե ի վերջո չիրաժարվեք աջակցել Աստծո Թագավորությանը): Այն ամենը, ինչի միջով դուք անցել եք, պատրաստել է ձեզ կոչմանը և աշխատանքին, որն Աստված ունի ձեզ համար: ԴՈՒՔ կկարողանաք տալ յուրօրինակ ձևով և օգնել հավերժությունն ավելի լավը դարձնել:

Աստվածաշունչը նշում է, որ ինչպես մարմինն ունի մասեր, ինչպիսիք են ձեռքերը և աչքերը, և մասերը հոտառելու, լսելու և այլ բաների համար (Ա Կորնթացիս 12:12-26), մենք բոլորս էլ ունենք մեր եզակի մասը Աստծո հավերժական ծրագրի մեջ: Այո, ձեր դերը կարող է միանգամայն տարբերվել մյուս միլիարդավոր մարդկանցից. մի կարծեք, որ Աստված իրական ծրագիր չունի ձեզ համար:

Ավելին, դուք պատասխանատու եք ձեր արածի համար (Հռոմեացիներ 14:12): Աստված կդատի՝ հիմնվելով ձեր արածի վրա (Ժողովող 12:14; Հայտնություն 20:12), ինչպես նաև այն, ինչ դուք չեք անում (Մատթեոս 25:24-30): Որքան շատ անեք այն, ինչ պետք է անեք, այնքան ավելի լավ կդարձնեք հավերժությունը ձեր և ուրիշների համար: Որքան շատ չանեք այն, ինչ չպետք է անեք, հավերժությունն ավելի լավը կդարձնեք ձեր և ուրիշների համար: Աստված արդար դատավոր է (Բ Տիմոթեոս 4:8):

Աստվածաշունչը սովորեցնում է, որ մենք կպարգևատրվենք մեր գործերի համաձայն (Մատթեոս 16: 2 7; Հռոմեացիներ 2:6; Առակներ 24:12; Երեմիա 17:10; Յայտնություն 22:12): Եվ մենք կկարողանանք ավելի շատ մարդկանց օգնել դրա շնորհիվ (տես Ղուկաս 19:15-19): Աստվածաշունչն ասում է, որ մահից հետո մեր գործերը հետևում են մեզ (տես Հայտնություն 14:13), ինչը հիմնականում նշանակում է, որ այն, ինչ մենք սովորել և զարգացրել ենք, մինչդեռ ֆիզիկականը ձևավորելու է, թե ինչպես մենք կկարողանանք տալ և աշխատել հավերժության ընթացքում:

Այն ամենը, ինչ Աստված արել է, նա պատճառ է ունեցել (Եզեկիել 14:23): Այդ թվում՝ մեր կյանքի երկարությունը, որը մեզ համար սովորաբար առեղծված է (տես Ժողովող 9:12):

«Հավատացեք Աստծուն» (Մարկոս 11:22), քանի որ նա ունի ֆանտաստիկ պատճառներ այն ամենի համար, ինչ անում է, նույնիսկ այն դեպքում, երբ դա միշտ չէ, որ մեզ այդպես է թվում (տես Եբրայեցիս 12:11; Հռովմայեցիս 8:28):

Շատերը սխալմամբ դատել են Աստծուն՝ հիմնվելով իրենց իսկ եզրակացությունների վրա, սակայն Աստվածաշունչը նաև սովորեցնում է.

⁵ Ուրեմն **ժամանակից շուտ մի դատեք**, մինչև գա Տերը, որը և՛ լույս կբերի խավարի թաքնված բաները, և՛ կբացահայտի սրտերի խորհուրդները: Այդ ժամանակ յուրաքանչյուրի փառքը կգա Աստծուց: (1 Կորնթացիներ 4:5)

Որոշ բաներ թաքցվել են: Մենք նաև ամեն ինչ չգիտենք որևէ մարդու մասին:

Բոլոր մարդիկ նույնը չեն. Աստված մեզանից յուրաքանչյուրի համար ունի անհատական ծրագիր (Ա Կորնթացիս 12:4-12):

Աստված աշխատում է բոլորի հետ, որպեսզի մեզանից յուրաքանչյուրը կարողանա ունենալ մեր բաժինը հավերժության մեջ: Ինչպես սուրբ գրությունն է սովորեցնում.

¹⁷ Արդարության գործը կլինի խաղաղություն, և արդարության արդյունքը, հանդարտությունն ու վստահությունը հավիտյան: (Եսայիա 32:17)

¹¹ Դու ինձ ցույց կտաս կյանքի ճանապարհը. Քո ներկայությամբ լի է ուրախությունը. Քո աջ կողմում հավերժ հաճույքներ են: (Սաղմոս 16:11)

Խաղաղություն և հաճույքներ ընդմիջտ: Ավելի լավ հավերժություն:

Ի՞նչ է ինչ-որ բան, ՈՐ ՊԵՏՔ Է ԱՆԵԼ:

¹¹ Եկե՛ք, զավակներ, լսե՛ք ինձ. Ես կսովորեցնեմ ձեզ Տիրոջ վախը. ¹² Ո՞վ է այն մարդը, ով կյանք է ուզում և շատ օրեր է սիրում, որ բարին տեսնի: ¹³ Պահպանիր քո լեզուն չարից, և քո շուրթերը խաբեություն չխոսեն: ¹⁴ Հեռացե՛ք չարից և բարիք գործե՛ք. Փնտրեք խաղաղություն և հետևեք դրան: (Սաղմոս 34:11-14)

³ Ապավինիր Տիրոջը և բարի գործիր. Բնակվեք երկրում և սնվեք Նրա հավատարմությամբ: ⁴ Նաև ուրախացի՛ր Տիրոջով, և նա քեզ կտա քո սրտի ցանկությունները: (Սաղմոս 37:3-4)

ԼԱՎ ԱՐԵ՛ ԿՍՏԱՀԵՔ ԱՍԾՈՒՆ.

Ի՞նչ է նշանակում այս ամենը:

Դա նշանակում է, որ Աստված ստեղծել է այն, ինչ արել է, որպեսզի Իր ստեղծածը կարողանա բարիք գործել:

Կամ ավելի կոնկրետ՝ Աստված ստեղծեց այն ամենը, ինչ արեց, որպեսզի հավերժությունն ավելի լավը լինի:

Հիանալի չե՞:

³ ... Մեծ և սքանչելի են քո գործերը, Տեր Աստված Ամենակարող: (Հայտնություն 15:3)

¹⁹ Օ՛, որքան մեծ է քո բարությունը, որը դու հավաքել ես քեզանից վախեցողների համար, որոնք պատրաստել ես Նրանց համար, ովքեր ապավինում են քեզ՝ մարդկանց որդիների առաջ: (Սաղմոս 31:19)

Աստծո բարությունը մեծ է այն բանի շնորհիվ, ինչ նա պատրաստել է մեզ գալիքի համար:

Եբրայեցիս 11.4-12-ում, սկսած Աբելից, մենք սովորում ենք Հին Կտակարանում Աստծուց կոչված տարբեր մարդկանց մասին: Եվ անդրադառնալով նրանց՝ ուշադրություն դարձրեք, թե ինչ են սովորեցնում հաջորդող հատվածները.

¹³ Սրանք բոլորն էլ մահացան հավատքով, չստանալով խոստումները, բայց հեռվից տեսնելով դրանք, համոզվեցին նրանց մեջ, գրկեցին նրանց և խոստովանեցին, որ իրենք օտար են և ուխտավորներ երկրի վրա: ¹⁴ Որովհետև նրանք, ովքեր նման բաներ են ասում, պարզ ասում են, որ իրենք հայրենիք են փնտրում: ¹⁵ Եվ իսկապես, եթե նրանք հիշեին այն երկիրը, որտեղից նրանք դուրս էին եկել, նրանք հնարավորություն կունենային վերադառնալ: ¹⁶ Բայց հիմա **նրանք ցանկանում են ավելի լավ, այսինքն՝ երկնային երկիր:**

Ուստի Աստված չի ամաչում նրանց Աստված կոչվելուց, որովհետյ նա քաղաք է պատրաստել նրանց համար : (Եբրայեցիս 11:13-16)

Այսպիսով, գոնե Աբելի ժամանակներից ի վեր մարդիկ հավատացել են, որ Աստված ավելի լավ բանի ծրագիր ուներ, և որ Աստված նրանց Աստվածն է, ովքեր իսկապես հասկացել են դա: «Քաղաքը» Նոր Երուսաղեմն է, որը երկիր կիջնի երկնքից (Հայտնություն 21.2):

Ծրագիրն այն է, որ ամեն ինչ լավանա:

Նկատի առեք հետևյալը Նոր Կտակարանից.

¹⁷ Հետևաբար, ով գիտի բարիք անել և չի անում, նրա համար դա մեղք է: (Հակոբոս 4:17)

Դա չի¹⁸ նշանակում, որ քրիստոնյաները պետք է բարիք գործեն:

Լավություն անելը իրերն ավելի լավ դարձնելն է:

Եկեղեցու վաղ շրջանի գրողները բարիք գործելու 7 աստվածացման մասին

Եկեղեցու վաղ շրջանի գրողները որոշակի հասկացողություն ունեին և հուշումներ էին տալիս Աստծո ծրագրի առեղծվածի նպատակի մասին:

Երկրորդ դարում (մ.թ.) Պոլիկարպոսը Չմյունացին, որը ձեռնադրվել է սկզբնական առաքյալներից մեկի կամ մի քանիսի կողմից, գրել է.

Եկեք նախանձախնդիր լինենք բարիին հետամուտ լինելու մեջ (Պոլիկարպոսի Նամակը Փիլիպպեցիս, Գլուխ 6)

Նա {Հիսուսը} ուսուցանում է ... հավերժական վարձատրության պտուղի համար: (Polycarp, Fragments from Victor of Capua, բաժին 4)

Նմանապես, Մելիտոն Սարդիսացին, որը հետագայում Պոլիկարպոսի հաջորդն էր, գրում է.

Նա քեզ ազատությամբ օժտված միտք է տվել. Նա քո առջև շատ առարկություններ է դրել, որպեսզի դու կարողանաս տարբերել ամեն ինչի բնույթը և ընտրել այն, ինչը լավ է: (Melito. A Discourse which Was in Presence of Antoninus Caesar. In Ante-Nicene Fathers by Roberts and Donaldson, Volume 8, 1885. Hendrickson Publishers, Peabody (MA), տպագրություն 1999, էջ 755)

Լավություն անել սովորելը բնավորություն է ձևավորում: Երբ մենք ընտրում ենք անել այն, ինչ լավ է, մենք օգնում ենք ամեն ինչ ավելի լավը դարձնել:

Մելիտոն հասկացավ, որ Աստված մարդկանց ընտրության ազատություն է տվել, և մենք պետք է ընտրենք այն, ինչ լավ է: Չնայած Ադամն ու Եվան ընտրեցին օրինազանցություն անել, ինչը, ըստ Էոլթյան, բերեց ստրկություն (տես Հռոմեացիներ 6.16-17), Մելիտոն բացատրեց.

Բայց մարդը, ով իր Էության մը ընդունակ է բարին ու չարին ընդունելու, ինչպես երկրի հողը, ընդունակ է սերմեր ընդունել երկու կողմից, ընդունեց թշնամական և ազահ խորհրդականին և դիպչելով այդ ծառին, խախտեց պատվիրանը և չինազանդվեց Աստծուն: (Melito. The Homily On the Passover by Melito, տող 48)

Մեյխոն նաև հասկացավ, որ Հիսուսը մեզ մեղքի ստրկությունից ազատելու ծրագրի մի մասն էր.

Պասեքի խորհուրդը նոր է և հին, հավերժական և ժամանակավոր, ապականելի և անապական, մահկանացու և անմահ... Դե, հարցի ճշմարտությունն այն է, որ Տիրոջ խորհուրդը և՛ հին է, և՛ նոր... Որովհետև մարգարեության ձայնի միջոցով էր, որ Տիրոջ խորհուրդը հռչակվեց. ...Սա նա է, ով մեզ ազատեց ստրկությունից դեպի ազատություն, խավարից դեպի լույս, մահից դեպի կյանք, բռնակալությունից դեպի հավերժական թագավորություն, և ով մեզ հավերժ դարձրեց նոր քահանայություն և հատուկ ժողովուրդ: (Melito. The Homily On the Passover by Melito, տող 2 ,58,61,68)

Այո, թագավորությունը հավերժ է, հավերժ: Եվ դա մարգարեության առեղծվածի միջոցով էր՝ մարգարեություններ, որոնք այնքան լավ չէին հասկանում, ինչպես պետք է ըմբռնեին Հիսուսի ժամանակաշրջանի կրոնական առաջնորդները, Հիսուսը հռչակվեց նախքան Նրա գալը (այդ հարյուրավոր մարգարեությունների համար տե՛ս անվճար գիրքը, առցանց՝ www.ccog.org վերնագրված՝ *ապացույց՝ Հիսուսը Մեսիան է*): Պասեքի հետ կապված ևս մեկ առեղծվածն այն է, որ Հիսուսը կտրեց հացը և աշակերտներից յուրաքանչյուրին տվեց մի եզակի կտոր (տես Ղուկաս 24.30), որն այսօր օգնում է նրանց, ովքեր ճիշտ են պահում քրիստոնեական Պասեքը (որը երբեմն կոչվում է Հաղորդություն). ցույց տվեք, որ Աստված մեզանից յուրաքանչյուրի համար յուրահատուկ բան ունի, և մենք բոլորս առանձնահատուկ մարդիկ ենք:

Իրենեսու Լիոնացին պնդում էր, որ իրեն ուսուցանել է Պոլիկարպ Չմյունացին: Իրենեսուր գրել է, որ քրիստոնյաներն ունեն «հավիտենական հարության հույսը» (Irenaeus. Against Heresies, Book IV, Chapter 18, para 5): Եվ այո, հարություն առած քրիստոնյաները կապրեն հավերժության ընթացքում:

Սաղմոսները սովորեցնում են.

²⁰ Դու, որ ինձ ցույց տվեցիր մեծ ու սաստիկ նեղություններ, նորից կկենդանացնես ինձ և վեր կհանես ինձ երկրի խորքերից: ²¹ Դու կմեծացնես իմ մեծությունը և ամեն կողմից մխիթարիր ինձ: (Սաղմոս 71:20-21)

Հարությունից հետո (որը նաև կոչվում է նորից վերակենդանացում) Աստված կավելացնի Իր ծառաների մեծությունը:

Որքա՞ն այդքան:

Հիսուսը մեջբերեց Սաղմոս 82:6-ի «Դուք Աստվածներ» հատվածը (Հովհաննես 10.34), որը ուսմունք է, որը վերաբերում է վերջնական աստվածացմանը նրանց, ովքեր պատրաստ կլինեն ապրել Աստծո ճանապարհով:

Իրենեսուր նաև սովորեցրել է, որ.

... չկա ուրիշը, որը կոչվում է Աստված Սուրբ Գրքերով, բացի բոլորի Հայրից և Որդուց ք **Նրանցից, ովքեր ունեն որդեգրություն** (Irenaeus. Adversus . haereses , Գիրք IV, Նախաբան, հատված 4)

«Ես ասացի. Դուք բոլորդ Բարձրյալի որդիներն եք և աստվածներ. բայց դուք մեռնելու եք տղամարդկանց պես»։ Նա, անկասկած, ասում է այս խոսքերը նրանց հետ, ովքեր չեն ստացել որդեգրման պարգևը, բայց ովքեր արհամարհում են Աստծո խոսքի մաքուր սերնդի մարմնավորումը, խաբում են Աստծո առաջխաղացման մարդկային բնույթը և իրենց անշնորհակալ են ցույց տալիս Աստծո խոսքին։ Նրանց համար մարմին դարձավ։ Որովհետև դրա համար էր, որ Աստծո խոսքը մարդ ստեղծվեց, և Նա, ով Աստծո Որդին էր, դարձավ մարդու Որդի, որպեսզի մարդը, ընդունվելով խոսքի մեջ և ստանալով որդեգրությունը, կարող է դառնալ Աստծո որդի։ . Որովհետև ոչ մի այլ կերպ չէինք կարող հասնել անապականության և անմահության, եթե միացած չլինեինք անապականությանը և անմահությանը։ Իրենեսու. Հակառակորդ haereses , Գիրք III, Գլուխ 19, հատված 1)։

Հովհաննես առաքյալը գրել է.

² Սիրելիներ՛ր, այժմ մենք Աստծո զավակներն ենք, և այն, ինչ լինելու ենք, դեռ չի երևացել. մենք գիտենք, որ եթե դա հայտնվի, մենք նրան նման կլինենք, որովհետև կտեսնենք նրան այնպիսին, ինչպիսին որ կա։ (1 Հովհաննես 3:2, Դարբի Աստվածաշնչի թարգմանություն)

Քանի որ Հիսուսը դեռ չի վերադարձել, քրիստոնյաները դեռ չեն փոխվել, որպեսզի նմանվեն Նրան, բայց այդքան փոխված լինելը ծրագրի մի մասն է (տես Ա Կորնթացիս 15.50-53)։ Դեռևս որոշ առեղծված կա, թե ինչ տեսք կունենանք (1 Կորնթացիս 13:12), բայց Աստծո ծրագիրը ներառում է աստվածացում (Հռոմեացիներ 8:29; Գործք 17:29; Մատթեոս 5:48; Եփեսացիներ 3:14-19; Մաղաքիա 2 : :15)։

Երկրորդ դարի սկզբին Իգնատիոս Անտիոքացիս գրել է.

Որովհետև իմ ցանկությունն է ոչ թե ձեզ հետ վարվել որպես մարդահաճո, այլ Աստծուն հաճեցնելու, ինչպես որ դուք հաճո եք Նրան։ Որովհետև ես երբեք չեմ ունենա Աստծուն հասնելու այդպիսի [այլ] հնարավորություն ... ավելի լավ գործի պատվի իրավունք ունենալու ... Լավ է աշխարհից դեպի Աստված գնալը, որպեսզի ես նորից բարձրանամ Նրա մոտ։ ... Թույլ տվեք, որ կերակուր դառնամ վայրի գազանների համար, որոնց գործիքի միջոցով ինձ կշնորհվի հասնել Աստծուն... Ես ցանկանում եմ Աստծո խմելը, մասնավորապես Նրա արյունը, որն անապական սեր է և հավերժական կյանք։ (Իգնատիոս. Նամակ հռոմեացիներին, գլուխ 2,4)։

Նա Հոր դուռն է, որով մտնում են Աբրահամը, Իսահակը, Հակոբը, մարգարեները, առաքյալները և Եկեղեցին։ Սրանք բոլորն իրենց նպատակն ունեն Աստծո միասնության հասնելը (Իգնատիոս. Նամակ հռոմեացիներին, Գլուխ 9)։

Այսպիսով, Իգնատիոսը սովորեցնում էր, որ Աստծո ժողովրդի նպատակը աստվածացումն է և ավելի լավ, հավերժական գործ կատարելը։

Ավելի ուշ՝ երկրորդ դարում, Թեոփիլոս Անտիոքացիս գրում է.

Նրանց, ովքեր համբերատարությամբ անմահություն են փնտրում բարի գործի մեջ, Նա կտա հավիտենական կյանք, ուրախություն, խաղաղություն, հանգստություն և բարիքների առատություն, որոնք ոչ աչք են տեսել, ոչ ականջ չեն լսել, ոչ էլ մարդու սիրտ են մտել: հղիանալ. (Թեոֆիլ. դեպի Autolycus, Գիրք I, Գլուխ 14)

Ուստի նաև, երբ մարդը ձևավորվել էր այս աշխարհում, Ծննդոցում առեղծվածային կերպով գրված է, կարծես Նա երկու անգամ դրված լիներ Դրախտում. այնպես որ մեկը կատարվեց, երբ Նրան դրեցին այնտեղ, իսկ երկրորդը կատարվի հարությունից և դատաստանից հետո: Որովհետև ինչպես անոթը, երբ ձևավորվում է, այն ինչ-որ թերություն ունի, ձևափոխվում կամ վերափոխվում է, որպեսզի այն դառնա նոր և ամբողջական. այնպես էլ մարդու հետ պատահում է մահով: Որովհետև Նա ինչ-որ կերպ կտրվել է, որպեսզի հարություն առնի ամբողջությամբ. Ես նկատի ունեմ անբիծ, արդար և անմահ: ...

Որովհետև եթե սկզբից Նա անմահ դարձներ Նրան, Նա կդարձներ Նրան Աստված ... այնպես որ, եթե Նա հակված լիներ դեպի անմահության բաները, պահելով Աստծո պատվիրանը, **որպես վարձատրություն ստանար Նրանից անմահություն և դառնար. Աստված** ... Որովհետև Աստված մեզ օրենք և սուրբ պատվիրաններ է տվել. և ամեն ոք, ով պահում է դրանք, կարող է փրկվել, և հարություն ստանալով՝ կարող է ժառանգել անապականությունը (Թեոֆիլոս Աստիոբացին. To Autolycus, Book 2, Chapters 26, 27, p. 105):

Նա, ով արդար է գործում, կխուսափի հավերժական պատժից և արժանի կհամարվի Աստծուց հավերժական կյանքին: (Թեոֆիլ. դեպի Autolycus, Գիրք II, Գլուխ 34)

Բայց Նրանք, ովքեր պաշտում են հավիտենական Աստծուն, Նրանք կժառանգեն հավիտենական կյանքը, (Թեոֆիլ. դեպի Autolycus, Գիրք II, Գլուխ 36)

Եվ մենք սովորեցինք սուրբ օրենք. բայց մենք որպես օրենսդիր ունենք Նրան, ով իրականում Աստված է, ով սովորեցնում է մեզ արդար վարվել, բարեպաշտ լինել և բարիք գործել: (Թեոֆիլ. դեպի Autolycus, Գիրք III, Գլուխ 9)

Այսպիսով, Թեոֆիլոսը սովորեցրեց աստվածացնել և բարիք գործել Նրանց համար, ովքեր իսկական քրիստոնյաներ էին:

Երրորդ դարում Յոհաննիս կաթոլիկ սուրբը և Յոհաննիս եպիսկոպոս Յիպոլիտոսը գրել է.

Անմահության Յայրն աշխարհ ուղարկեց անմահ Որդուն և Խոսքին, որը եկավ մարդու մոտ, որպեսզի լվացի Նրան ջրով և Յոգով. և Նա, նորից մեզ ծնելով հոգու և մարմնի անապականության, կյանքի շունչը (հոգին) ներշնչեց մեզ և մեզ պարուրեց անապական տիրույթով: Եթե, ուրեմն, մարդն անմահ է դարձել, Նա նույնպես Աստված կլինի: Եվ եթե շերտի վերածնվելուց հետո Նա Աստված է դառնում ջրով և Սուրբ Յոգով, Նա Նաև Քրիստոսի հետ ժառանգորդ է մեռելներից հարությունից հետո (Hippolytus. The Discourse on the Holy Theophany, Գլուխ 8):

Որովհետև, առաքիլության մեջ առաջադիմելով և հասնելով ավելի լավ բաների, «հասնելով առաջ եղածներին», {Փիլիպպեցիս 3:13, KJV}, ըստ երանելի Պողոսի խոսքի,

մենք միշտ բարձրանում ենք դեպի ավելի բարձր գեղեցկությունը: Նկատի ունեմ, սակայն, իհարկե, հոգևոր գեղեցկությունը, որպեսզի մեզ էլ այսուհետ ասվի՝ «Թագավորը շատ է ցանկացել քո գեղեցկությունը»: (Hippolytus. Fragments from the Scriptural Commentaries of Hippolytus)

Այսպիսով, Հիպոլիտոսը ուսուցանում էր աստվածացումը, և որ քրիստոնյաները, առաքիլության մեջ առաջադիմելով, ավելի լավ բաների են հասնում:

4 - ^ոդարում հունահռոմեական սուրբը և Միլանի եպիսկոպոս Ամբրոսիսը ուսուցանել է.

Այնուհետև մի Կույս հղիացավ, և խոսքը մարմին դարձավ, որպեսզի մարմինը դառնա Աստված (Ամբրոսիոս Միլանացին. Կուսության մասին (Գիրք I, Գլուխ 11):

4 - ^ոդարում հունա-ուղղափառ սուրբ և եպիսկոպոս Հովհաննես Քրիզոստոմը գրում է.

... մարդը կարող է դառնալ Աստված, և Աստծո զավակ: Որովհետև մենք կարողում ենք. «Ես ասացի, որ դուք աստվածներ եք, և դուք բոլորը Բարձրյալի զավակներն եք» (Հովհաննես Ոսկեբերան. Պատարագ 32 Առաքյալների Գործերի մասին):

Աստվածացումը համարվում էր մարդկանց նպատակը առնվազն Հիսուսի ժամանակներից:

Ռասայի առեղծվածը.

Մարդիկ լինում են տարբեր գույների, ձևերի և արտաքին տեսքի:

Ոչ մի ռասա չի գերազանցում որևէ այլ ռասայի:

Շատ մարդիկ ապրում են երկրներում, որտեղ գերիշխում է նրանց ռասան: Նրանք տարբեր դասեր են սովորում:

Որոշ մարդիկ ապրում են երկրներում, որտեղ նրանց ռասան խիստ խտրականության է ենթարկվում: Նրանք տարբեր դասեր են սովորում:

Ոմանք մեկից ավելի ռասայի խառնուրդ են: Նրանք տարբեր դասեր են սովորում:

Որոշ մարդիկ ապրում են այնպիսի երկրներում, որոնք ավելի շատ են ընդունում բազմաթիվ ռասաները: Նրանք տարբեր դասեր են սովորում:

Եվ այդ սցենարների մեջ կան տատանումներ, որոնք մասամբ հանգեցնում են տարբեր դասեր քաղելու:

Մենք բոլորս սերել ենք Ադամից և Եվայից (Ծննդոց 3:20), իսկ հետո՝ Նոյի որդու և նրանց կանանց հետնորդներից:

Մինչ Ադամից և Եվայից առաջ եղել են տարբեր տեսակի հոմինիդներ, բոլոր ժամանակակից մարդիկ սերել են Ադամից և Եվայից, ուստի, այո, մենք բոլորս մարդկային ցեղի մի մասն ենք՝ Ադամի և Եվայի ընտանիքից:

Նոր Կտակարանը նշում է «առեղծվածը հեթանոսների մեջ» (Կողոսացիս 1.27):

Առաջին տեղը, որտեղ մենք հանդիպում ենք հեթանոսներ տերմինին, Ծննդոց 10-ում է, որտեղ ցույց է տրվում, որ ջրհեղեղից հետո Նոյի երեխաները երեխաներ են ունեցել և տեղափոխվել տարբեր վայրեր և եղել են տարբեր ռասաների և բազմաթիվ էթնիկ խմբերի նախահայրերը:

Փրկության տեսանկյունից տարբերությունն չկա հրեայի կամ հեթանոսի, իսրայելացու կամ ոչ իսրայելացու միջև (Կողոսացիս 3:9-11), «որովհետև Աստծո մոտ աչառություն չկա» (Յոհաննիս 2:11): «Նրանք կգան արևելքից և արևմուտքից, հյուսիսից և հարավից և կնստեն Աստծո արքայությունում» (Ղուկաս 13.29):

Այդպես ասվեց, ինչու՞ սորտերը:

Դե, դա հանգեցնում է նրան, որ մարդիկ ունեն տարբեր փորձառություններ:

Բայց ինչ վերաբերում է անհատներին, ոչ միայն մարդկանց:

Աստծո ծրագիրը հաշվի է առնում ձեր ԲՈՒՆՈՐ անհատական փորձառությունները (Գաղատացիս 6.7-8; Եբրայեցիս 6.10; Սաղմոս 33.11-15):

Աստվածաշունչը նշում է, որ ինչպես մարմինն ունի մասեր, ինչպիսիք են ձեռքերն ու աչքերը, և հոտառության, լսողության և այլ բաների մասեր, որոնք մարմնում ամեն ինչ ունի իր դերը.

¹⁴ Որովհետև մարմինը մեկ անդամ չէ, այլ շատ:

¹⁵ Եթե ոտքը ասի. 16 Եվ եթե ականջն ասի. «Որովհետև ես աչք չեմ, ես մարմնից չեմ», ուրեմն դա մարմնից չէ՞: ¹⁷ Եթե ամբողջ մարմինը աչք լիներ, որտե՞ղ կլիներ լսողությունը: Եթե ամբողջը լսեր, որտե՞ղ կլիներ հոտը: ¹⁸ Բայց հիմա Աստուած անդամները՝ անոնցմե իւրաքանչիւրը, դրաւ մարմնի մեջ՝ ինչպէս որ կամեցաւ: ¹⁹ Եվ եթե նրանք բոլորը մեկ անդամ լինեին, որտե՞ղ կլիներ մարմինը:

²⁰ Բայց հիմա իսկապես շատ անդամներ կան, բայց մեկ մարմին: ²¹ Եվ աչքը չի կարող ասել ձեռքին. «Ես քո կարիքը չունեմ». ոչ էլ՝ գլուխը դեպի ոտքերը՝ «Ես քո կարիքը չունեմ»: ²² Ոչ, ավելի շուտ, անհրաժեշտ են մարմնի այն անդամները, որոնք ավելի թույլ են թվում: ²³ Եվ մարմնի այն անդամները, որոնք մենք կարծում ենք, որ ավելի քիչ պատվաբեր են, նրանց ավելի մեծ պատիվ ենք տալիս. և մեր անհերքելի մասերը ավելի մեծ համեստություն ունեն, ²⁴ բայց մեր ներկայանալի մասերը կարիք չունեն: Բայց Աստված կազմեց մարմինը՝ ավելի մեծ պատիվ տալով այն հատվածին, որը չունի այն, ²⁵ որպեսզի մարմնի մեջ չլինի հերձվածություն, այլ որ անդամները նույն հոգատարությունն ունենան միմյանց հանդեպ: (1 Կորնթացիս 12:14-26)

Ուշադրություն դարձրեք, որ տարբերություններ ունենալու պատճառներից մեկն այն է, որ մենք կարողանանք նույն հոգատարությունը ցուցաբերել մյուսի նկատմամբ, ինչը նշանակում է, որ տարբերությունները կոչված են օգնելու մեզ սեր տալ տարբեր ձևերով:

Հիմա, ոմանք կարող են ասել, որ ավելի դժվար է ապրել, եթե դու որոշակի ռասա ես, հասակ, ավելի թույլ և այլն:

Եվ որոշ առումներով դա ճիշտ է:

Այնուամենայնիվ, սա ծրագրի մի մասն է.

²⁷ Բայց Աստված ընտրել է աշխարհի հիմարներին՝ ամաչեցնելու իմաստուններին, և Աստված ընտրել է աշխարհի տկարներին՝ ամաչեցնելու զորավորներին. (1 Կորնթացիներ 1:27)

Աստված ստեղծեց տարբեր գույների, ձևերի և այլնի մարդկանց, որպեսզի լինեն մեկ մարմնի մաս (Հռոմեացիներ 12:4-5; Ա Կորնթացիս 12:12-14):

Բոլորը փրկության հնարավորություն կունենան:

Բոլոր նրանք, ովքեր կընդունեն այդ առաջարկը, կկարողանան սեր տալ յուրօրինակ ձևով, որպեսզի հավերժություն ավելի լավը դարձնեն իրենց և բոլորի համար. այս դարաշրջանում տարբեր ռասաների, էթնիկական պատկանելության և արտաքին տեսք ունենալը կնպաստի, որ հավերժության գալիք դարաշրջանն ավելի լավը լինի, քան այլ կերպ կլիներ: ունեն.

Աշխատեք բարիք անելու համար

Սողոմոնը գրել է, որ մարդիկ պետք է հաշվի առնեն Աստծո գործը (Ժողովող 7.13): Շատ մարդիկ չեն հասկանում Աստծո գործը կամ բավական լավ են համարում այն, բայց պետք է (տես Մատթեոս 6.33): Այժմ աշխատանք կա անելու՝ աջակցելու համար (Մատթեոս 24:14, 28:19-20; Հռոմեացիներ 9:28; 2 Կորնթացիներ 9:6-8; Հայտնություն 3:7-10): Եվ դա լավ է անել (տես Բ Կորնթացիս 9:6-14; Հայտնություն 3:7-13):

Ավելի քան երկու տասնյակ անգամ (NKJV) Աստվածաշունչը հատուկ ասում է «բարիք անել»: Մենք լավ ենք անում՝ աշխատելով օգնելու ուրիշներին: Մենք բարիք ենք անում՝ սիրելով Աստծուն և մեր մերձավորներին (Մատթեոս 22:37–39)՝ այլ մարդկանց:

Քրիստոնյաները պետք է աջակցեն Աստծո գործին ուրիշներին հասնելու համար (Մատթեոս 24:14, 28:19-20; Հռոմեացիներ 10:15, 15:26-27):

Աշխատանքի նպատակը ամեն ինչ ավելի լավը դարձնելն է.

⁵ Աշխատասերների ծրագրերը անշուշտ առատության են տանում (Առակաց 21:5 ա)

²³ Ամեն աշխատանքում օգուտ կա (Առակաց 14:23):

²³ Ամեն աշխատանքում առավելություն կա (Առակաց 14:23, Յանգի բառացի թարգմանություն)

Աշխատելը պետք է օգուտ (առավելություն) ապահովի բոլորին:

Պողոս առաքյալը գրել է.

¹² Ուրեմն, սիրելիներս, ինչպես միշտ հնազանդվեցիք, ոչ թե ինչպես միայն իմ ներկայությամբ, այլ ավելի շատ հիմա՝ իմ բացակայությամբ, վախով և դողով աշխատեցե՛ք ձեր փրկությունը: ¹³ որովհետև Աստված է, որ գործում է ձեր մեջ և՛ կամենալու, և՛ իր հաճության համար անելու համար: (Փիլիպպեցիս 2:12-13)

Մենք պետք է աշխատենք հանուն Աստծո հաճության, որը սերն ավելացնելու և հավերժությունն ավելի լավ է դարձնում:

Աստված մեզանից յուրաքանչյուրի համար ունի աշխատանք:

¹⁵ Դու կկանչես, և ես կպատասխանեմ քեզ: Քո ձեռքերի գործը պիտի ցանկանաս: (Յոբ 14:15)

ԴՈՒ նույնպես Աստծո ձեռքի գործն ես: Նա ծրագիր ունի ձեզ համար, և այն ներառում է ձեզ աշխատանք, որը կօգնի հավերժությունն ավելի լավ դարձնել:

Գրող Մարիա Պոպովան հետևյալ դիտարկումն է արել:

Այն առեղծվածը, թե ինչն է ձեզ և ձեր մանկության ժամանակ դարձրել միևնույն անձը, չնայած ամբողջ կյանքի փոփոխություններին, ի վերջո, փիլիսոփայության ամենահետաքրքիր հարցերից մեկն է: (Պոպովա Մ. Գրեյս Փեյլի ծերացման արվեստի մասին: Ուղեղի ընտրանքներ, 3 սեպտեմբերի, 2015թ.)

Թեև դա առեղծված է շատերի համար, սակայն առեղծված չէ Աստծո համար: Աստված աշխատում է բոլորիս հետ՝ օգնելու մեզ լինել լավագույնը, որ կարող ենք: Ինչպես նաև օգնել ուրիշներին:

Համարեք, որ իրեր հորինելու պատճառը սովորաբար իրերն ավելի լավ դարձնելն է:

Մարդկանց «հորինելը» Աստված հավերժությունն ավելի լավ դարձնելն էր:

Պողոսն ու Բառնաբասն ասացին.

¹⁸ Նրա բոլոր գործերը հայտնի են Աստծուն հավերժությունից: (Գործք 15:18)

Աստված ստեղծեց մարդկանց և դրեց նրանց այս երկրի վրա՝ որպես բարի աշխատանքի Իր ծրագրի մի մաս:

⁸ Որովհետև դուք շնորհքով փրկվել եք հավատքի միջոցով, և դա ձեզանից չէ. դա Աստծո պարգևն է, ⁹ ոչ թե գործերի, որպեսզի որևէ մեկը չպարծենա: ¹⁰ Որովհետև մենք նրա գործն ենք՝ ստեղծված Քրիստոս Հիսուսով բարի գործերի համար, որոնք Աստված նախապես պատրաստեց, որ մենք քայլենք դրանցով: (Եփեսացիս 2:8-10)

Բոլոր մարդկանց?

Բոլոր նրանք, ովքեր ընդունում են Աստծո ծրագիրը, հավերժությունն ավելի լավ կդարձնեն: Եվ դա կլինի բոլոր նրանք, ովքեր երբևէ ապրել են, բացի անուղղելի չարերից (դրա վերաբերյալ ավելի շատ մանրամասների համար տե՛ս մեր անվճար առցանց գիրքը. *Փրկության համընդհանուր*

ԱՌԱՋԱՐԿ, Ապոկատաստաս. Կարո՞ղ է Աստված փրկել կորածներին գալիք դարում: Հարյուրավոր սուրբ գրություններ բացահայտում են Աստծո ծրագիրը. փրկություն):

Հիսուսը հայտարարեց, որ մեզանից յուրաքանչյուրի համար տեղ կա.

¹ «Թող ձեր սրտերը չխռովվեն. Դուք հավատում եք Աստծուն; հավատացե՛ք նաև Ինձ: ² Իմ Հոր տանը շատ սենյակներ կան: Եթե այդպես չլիներ, ես ձեզ կասեի՞, որ գնում եմ ձեզ համար տեղ պատրաստելու: ³ Եվ եթե գնամ և ձեզ համար տեղ պատրաստեմ, կվերադառնամ և կընդունեմ ձեզ իմ ներկայությամբ, որպեսզի դուք նույնպես լինեք այնտեղ, որտեղ ես եմ: (Հովհաննես 14:1-3, BSB)

Քեզ համար տեղ նշանակում է, որ Հիսուսը խոստանում է այն վայրը, որը լավագույնը կլինի քեզ համար: Ձեր կարողությունների համար: Մի անհանգստացե՛ք, որ չեք կարող լինել Աստծո Թագավորության երջանիկ և նպաստող անդամ: Աստված հավատարիմ է ավարտելու այն գործը, որը Նա սկսել է ձեր մեջ (տես Փիլիպպեցիս 1:6):

Աստծո ծրագիրը մարդկանց համար հավերժ կմնա.

¹⁴ Ես գիտեմ, որ ինչ էլ որ Աստված անի, դա կլինի հավիտյան: (Ժողովող 3:14)

Աստվածաշունչը ցույց է տալիս, որ Հիսուսն ինքը եկել է ամեն ինչ լավացնելու համար.

⁶ ... Նա նաև միջնորդ է ավելի լավ ուխտի, որը հաստատվել է ավելի լավ խոստումների վրա: (Եբրայեցիս 8:6)

Քրիստոնյաները հույս ունեն դեպի լավը, և սա պետք է մխիթարական լինի.

¹⁹ ... կա ավելի լավ հույսի բերում, որի միջոցով մենք մոտենում ենք Աստծուն: (Եբրայեցիս 7:19)

¹³ Բայց ես չեմ կամենում, որ դուք անտեղյակ լինեք, եղբայրներ՝, ննջեցյալների մասին, որպեսզի չտխրեք, ինչպես ուրիշները, ովքեր հույս չունեն: ¹⁴ Որովհետեւ եթե հաւատանք թե Յիսուս մեռաւ ու յարութիւն առաւ, նոյնպէս Աստուած իր հետ պիտի բերէ Յիսուսի մեջ ննջողները:

¹⁵ Որովհետև սա ասում ենք ձեզ Տիրոջ խոսքով, որ մենք, որ կենդանի ենք և մնում ենք մինչև Տիրոջ գալուստը, ոչ մի կերպ չենք նախորդի քնածներին: ¹⁶ Որովհետև Տերն ինքը կիջնի երկնքից աղաղակով, հրեշտակապետի ձայնով և Աստծո փողով: Եվ Քրիստոսով մահացածները առաջինը հարություն կառնեն: ¹⁷ Այն ժամանակ մենք, որ ողջ ենք և մնացինք, նրանց հետ կբռնվենք ամպերի մեջ՝ օդում Տիրոջը դիմավորելու: Եվ այսպես, մենք միշտ Տիրոջ հետ կլինենք: ¹⁸ Ուստի մխիթարեցե՛ք միմյանց այս խոսքերով. (1 Թեսաղոնիկեցիս 4:13-18)

³⁴ ... իմանալով, որ դուք ունեք ավելի լավ և մնայուն ունեցվածք: (Եբրայեցիս 10:34, Բերիական բառացի Աստվածաշունչ)

Աստված ստեղծեց այն ամենը, ինչ արեց, որպեսզի հավերժությունն ավելի լավը լինի: Ավելի լավ կլինի ընդմիշտ (տես Երեմիա 32.38-41):

Մեզ համար ամեն ինչ ավելի լավ դարձնելը հաճելի է Աստծուն, ինչը նույնպես ավելի լավ է: Եվ այո, Աստված կարող է գոհ լինել (տես Եբրայեցիս 11:5, 13:16; 1 Պետրոս 2:19-20, NLT) - դա ավելի լավ չէ՞ նաև Աստծո համար:

Աստված ստեղծեց այն, ինչ նա արեց, որպեսզի հավերժությունն ավելի լավ լիներ:

Ահա թե ինչու նա ստեղծեց տիեզերքը և դրա համար էլ ստեղծեց տղամարդկանց և կանանց:

Աստծո ծրագիրը ներառում է բոլոր նրանց, ովքեր ականջ կդնեն Նրա կոչին այս դարաշրջանում (տես նաև. Աստված *կանչում է քեզ ? գալի՞ք դարա՞յ հարյուրավոր սուրբ գրություններ բացահայտում են Աստծո փրկության ծրագիրը*):

Քրիստոնյաները պետք է հասկանան, որ իրենց անհատական մասը հավերժությունն ավելի լավը դարձնելն է:

Բայց սա ՊԵՏՔ է արվի Աստծո ճանապարհով:

¹² Ճանապարհ կա, որ մարդուն ճիշտ է թվում, բայց դրա վերջը մահվան ճանապարհն է: (Առակաց 14:12; 16:25)

Կան մարդիկ, ովքեր կարծում են, որ աշխարհը ավելի լավն են դարձնում շատ առումներով: Եվ քանի դեռ այն համապատասխանում է Աստծո ճանապարհներին, հուսով ենք, որ դրանք համապատասխանում են:

Այնուամենայնիվ, կան մարդիկ, ովքեր կարծում են, որ աշխարհն ավելի լավն են դարձնում, երբ բողոքում են աբորտի իրավունքների և Աստվածաշնչի կողմից դատապարտված անբարոյականության տարբեր ձևերի օգտին:

Կան մարդիկ, ովքեր կարծում են, որ աշխարհն ավելի լավն են դարձնում, երբ հեթանոսական սովորությունները լավ են քարոզում:

Ցավոք սրտի, մարդկանց մեծամասնությունը համոզում է իրեն և վստահում ուրիշների տեսակետին, հին ավանդույթներին, նրանց ցանկություններին և/կամ իրենց սրտին Աստվածաշնչի նկատմամբ: Այնուամենայնիվ, սուրբ գրությունը զգուշացնում է.

⁹ «Սիրտն ամեն ինչից ավելի խաբեբա է և հուսահատ չար. Ո՞վ կարող է դա իմանալ: ¹⁰ Ես՝ Տերս, կը քննեմ սիրտը, կը փորձեմ միտքը, որպեսզի ամեն մեկուն տամ իր ճամբաներուն համեմատ, իր արարքներուն պտուղին համեմատ: (Երեմիա 17:9-10)

Ունե՞ս սիրտ, որը ցանկանում է անել ամեն ինչ Աստծո ճանապարհով:

Իսկապե՞ս: Իսկապե՞ս:

Հուսով եմ, որ դուք դա անում եք:

Թեև Աստված ցանկանում է, որ մարդիկ բարիք գործեն, նրանք, ովքեր խաբեբա սրտով են, այդպես չեն անում.

²⁰ Խարդախ սիրտ ունեցողը բարիք չի գտնում, իսկ նենգ լեզու ունեցողը չարի մեջ է ընկնում: (Առակաց 17:20)

Նույնիսկ երբ ամեն ինչ դժվար է թվում ֆիզիկական տեսանկյունից, վստահիր Աստծուն.

⁹ Ո՛վ, վախեցե՛ք Տիրոջից, ո՛վ նրա սրբեր: Ցանկություն չկա նրանց համար, ովքեր վախենում են Նրանից: ¹⁰ Առյուծների ձագերը պակասում են և սով են ապրում. Բայց նրանք, ովքեր փնտրում են Տիրոջը, ոչ մի լավ բանի պակաս չեն ունենա: (Սաղմոս 34:9-10)

³¹ «Ուրեմն մի՛ անհանգստացիր ու ասա. «Ի՞նչ ուտենք»: կամ «Ի՞նչ խմենք»: կամ «Ի՞նչ հագնենք»: ³² Որովհետև հեթանոսները այս բոլոր բաներն են ետք կը փնտռեն: Որովհետև ձեր երկնավոր Հայրը գիտի, որ ձեզ հարկավոր է այս ամենը: ³³ Բայց նախ փնտռեցե՛ք Աստուծոյ թագաւորութիւնը եւ անոր արդարութիւնը, եւ այս բոլոր բաները ձեզ պիտի աւելացուին: ³⁴ Ուրեմն մի՛ մտահոգվեք վաղվա օրվա համար, որովհետև վաղը հոգ կտանի իր բաների համար: Օրվա համար բավական է իր նեղությունը: (Մատթեոս 6:31-34)

Որպեսզի առավելագույնի հասցնեք ձեր ներուժը ձեզ և ուրիշների համար, վստահեք Աստծուն և եղեք Նրան որպես որոշումներ կայացնելու ձեր խորհրդական.

⁵ Քո ամբողջ սրտով ապավինիր Տիրոջը և մի վստահիր քո հասկացողությանը. ⁶ Քո բոլոր ճանապարհներում ճանաչիր Նրան, և Նա կուղղի քո ճանապարհները: ⁷ Քո աչքին իմաստուն մի՛ եղիր. Վախեցե՛ք Տիրոջից և հեռացե՛ք չարից: ⁸ Դա առողջություն կլինի ձեր մարմնի համար և ուժ՝ ձեր ոսկորներին: (Առակաց 3:5-8)

Քո աչքին այնքան իմաստուն մի եղիր, որ լիովին չվստահես Աստծուն:

Ավելի լավ կլինի, եթե վստահես Աստծուն:

Աշխատեք և աջակցեք Աստծո աշխատանքին ուրիշներին հասնելու համար:

6. Գոյություն ունի երկարաժամկետ պլան

Այժմ Աստված «Բարձրն ու Բարձրն է, Ով բնակվում է հավերժության մեջ, որի անունը Սուրբ է» (Եսայիա 57.15):

Քրիստոնյաները, որպես Աստծո ժառանգորդներ և Աստծո բառացի զավակներ, որոնք պետք է փառավորվեն Նրա հետ մոտ ապագայում (Հռոմեացիներ 8:16-17), ի վերջո կանեն Նույնը: Քրիստոնյաները կապրեն հավերժությունը (թեև, ի տարբերություն Աստծո, մենք բոլորս սկիզբ կունենանք):

Աստված Ինքը մտքում ունի երկարաժամկետ ծրագիր.

²⁰ Որովհետև արարածը ունայնության ենթարկուեցաւ, ոչ թէ կամովին, հապա անոր՝ որ հնազանդեցաւ զայն յոյսով. ²¹ որովհետև ստեղծագործությունն ինքն էլ կազատվի ապականության գերությունից դեպի Աստծո զավակների փառավոր ազատությունը: ²² Որովհետև մենք գիտենք, որ ամբողջ արարածը հառաչում է և ծննդաբերության ցավերով մինչև այժմ միասին աշխատում: ²³ Ոչ միայն դա, այլև մենք, որ ունենք Հոգու առաջին պտուղները, ինքներս էլ հառաչում ենք մեր մեջ՝ անհամբեր սպասելով որդեգրմանը, մեր մարմնի փրկությանը: ²⁴ Որովհետև մենք փրկվեցինք այս հույսով, բայց երևացող հույսը հույս չէ. որովհետև ինչո՞ւ մարդ դեռ հույս ունի իր տեսածի վրա: ²⁵ Բայց եթե մենք հույս ունենք այն բանի վրա, որը չենք տեսնում, ապա անհամբերությամբ սպասում ենք դրան: (Հռոմեացիներ 8:20-25)

Աստված գիտեր, որ դժվարություններ են լինելու Իր ստեղծագործության մեջ, բայց Նա ծրագիր ունի:

Ուշադրություն դարձրեք Երեմիա 29:11 -ի երեք թարգմանություններին.

¹¹ Որովհետև ես գիտեմ, թե ինչ ծրագրեր ունեմ քեզ համար,- ասում է Եհովան,- ես ուզում եմ քեզ բարգավաճել և չվնասել, Նախատեսում եմ քեզ հույս և ապագա տալ: (Երեմիա 29:11, NIV)

¹¹ Որովհետև ես գիտեմ այն մտքերը, որ մտածում եմ ձեր մասին, ասում է Տերը, խաղաղության մտքերը և ոչ թե Նեղության, որպեսզի վերջ տամ ձեզ և համբերություն տամ: (Երեմիա 29:11, Դուայ-Ռեյմս)

¹¹ Որովհետև ես գիտեմ, թե ինչ ծրագրեր ունեմ քեզ համար,- ասում է Եհովան: «Դրանք լավ ծրագրեր են, ոչ թե աղետի, քեզ ապագա ու հույս տալու համար: (Երեմիա 29:11, Նոր կենդանի թարգմանություն)

Ոմանք մեջբերում են Երեմիա 29:11-ը՝ որպես ապացույց, որ Աստված իրենց համար ծրագիր ունի: Եվ չնայած Աստված ծրագիր ունի բոլորի համար, շատերը հակված են չդիտարկել այդ հատվածը համատեքստում:

Ուշադրություն դարձրեք, թե ինչ է սովորեցնում Աստվածաշունչը.

¹¹ Որովհետև ես գիտեմ այն մտքերը, որ մտածում եմ ձեր մասին, ասում է Տերը, խաղաղության մտքերը և ոչ թե չարության, որպեսզի ձեզ ապագա և հույս տամ: ¹² Այն ժամանակ դու ինձ կկանչես և կգնաս ու կաղոթես ինձ, և ես կլսեմ քեզ: ¹³ Եվ դուք ինձ կփնտրեք և կգտնեք, երբ որոնեք ինձ ձեր ամբողջ սրտով: ¹⁴ Ես քեզ կգտնեմ, ասում է Տերը, և կվերադարձնեմ քեզ թո գերությունից. Ես ձեզ կհավաքեմ բոլոր ազգերից և բոլոր այն վայրերից, ուր ձեզ բշել եմ, ասում է Տերը, և ձեզ կբերեմ այն տեղը, որտեղից ձեզ գերի կտամ: (Երեմիա 29:11-14)

Ուշադրություն դարձրեք, որ ծրագիրը աքսոր էր: Պանդիտանայ, ուխտավոր լինել: Այսպիսով, մենք՝ հավատացյալներս, չպետք է զարմանանք, որ միշտ չէ, որ տեղավորվում ենք: Նկատի առեք նաև այն, ինչ գրել է Պետրոս առաքյալը.

⁹ Բայց դուք ընտրված սերունդ եք, թագավորական քահանայություն, սուրբ ազգ, Նրա հատուկ ժողովուրդը, որպեսզի կարողանաք հռչակել Նրա գովասանքները, ով ձեզ կանչեց խավարից դեպի Իր սքանչելի լույսը: ¹⁰ որոնք մի ժամանակ ժողովուրդ չէին, բայց այժմ Աստծո ժողովուրդն են, ովքեր ողորմություն չեն ստացել, բայց հիմա ողորմություն են ստացել:

¹¹ Սիրելիներ՛ր, աղաչում եմ ձեզ, որպես պանդուխտներ և ուխտաւորներ, հեռու մնաք հոգու դեմ պատերազմող մարմնական ցանկութիւններից, ¹² հեթանոսների մեջ պատուական վարք ունենալով, որպեսզի ձեր դեմ չարագործների պես խօսեն, ձեր բարի գործերով, որ պահում են. փառավորեք Աստծուն այցելության օրը: (1 Պետրոս 2:9-12)

¹⁷ Որովհետև եկել է ժամանակը, որ դատաստանը սկսվի Աստծո տնից. և եթե այն սկսվի առաջին հերթին մեզանից, ապա ո՞րն է լինելու նրանց վերջը, ովքեր չեն հնազանդվում Աստծո ավետարանին: ¹⁸ Հիմա՝ « Եթե արդարը հազիվ է փրկվել, որտե՞ղ կհայտնվեն անաստվածն ու մեղավորը»: (1 Պետրոս 4:17-18)

²⁸ Եվ մենք գիտենք, որ բոլոր բաները միասին գործում են բարու համար նրանց համար, ովքեր սիրում են Աստծուն, նրանց համար, ովքեր կանչված են ըստ Նրա նպատակի: (Հռոմեացիներ 8:28)

Երբեմն մենք շփոթվում ենք, բայց հաշվի առեք սուրբ գրությունների ուսուցումները.

²⁴ «Սովորեցրո՛ւ ինձ, և ես կպահեմ իմ լեզուն. Ստիպիր ինձ հասկանալ, թե որտեղ եմ սխալվել: (Հոբ 6:24)

⁸ «Որովհետև իմ մտքերը ձեր մտքերը չեն, և ձեր ճանապարհները՝ իմ ճանապարհները», - ասում է Տերը: ⁹ «Որովհետև ինչպես երկինքն է երկրից բարձր, այնպես էլ իմ ճանապարհները ձեր ճանապարհներից բարձր են, և իմ մտքերը՝ ձեր մտքերից: (Եսայիա 55:8-9)

Հավատացեք և հասկացեք, որ Աստված ծրագիր ունի և չի սխալվում: Հավատացեք (տես նաև մեր անվճար առցանց գրքույկը. *Հավատք նրանց համար, ում Աստված կանչել և ընտրել է*):

Այդ դժվարությունների պատճառով դուք ավելի լավ կլինեք, եթե վստահեք Աստծուն (Եբրայեցիս 12:5-11; Առակաց 3:5-8): Եվ եթե դուք կանչված, ընտրված և հավատարիմ եք եղել այս դարում

(Հայտնություն 17:14), դուք կթագավորեք երկրի վրա որպես թագավորներ և քահանաներ (Հայտնություն 5:10) Հիսուսի հետ հազարամյա դարաշրջանում (Հայտնություն 20:4-6): . Դուք կկարողանաք մարդկանց սովորեցնել ավելի լավ ապրելու ճանապարհը, որպեսզի օգնեք նրանց հազարամյակում և Վերջին Մեծ Օրում (տես Եսայիա 30:21):

Հասկացեք, որ և՛ Հայրը, և՛ Որդին տառապում են մարդկության մեղքերից (տես Ծննդոց 6:5-6), գումարած այն տառապանքով, որ Հիսուսը ստանձնեց մեռնել մեր մեղքերի համար (տես Ա Պետրոս 4:1): Հիսուսը կամավոր կերպով իրեն դրեց դրա միջով (Հովհաննես 10:18), բայց դա արեց հավերժությունն ավելի լավը դարձնելու համար:

Կան դասեր, որոնք մենք պետք է սովորենք այս կյանքում, որպեսզի ձևավորենք բնավորության այն տեսակը, որը կօգնի մեզ ավելի լավը դարձնել հավերժությունը:

¹ Ուրեմն հաւատքով արդարացած՝ խաղաղութիւն ունինք Աստուծոյ հետ՝ մեր Տէրոջ՝ Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, ² որուն միջոցով ալ հաւատքով մուտք ունինք այս շնորհքին, որուն մէջ կեցած ենք, եւ Աստուծոյ փառքին յոյսով կ'ուրախանանք: ³ Եվ ոչ միայն դա, այլև մենք պարծենում ենք նեղությունների մէջ՝ իմանալով, որ նեղությունը տոկոսություն է ծնում: ⁴ և հաստատակամություն, բնավորություն; և բնավորություն, հույս: (Հռոմեացիներ 5:1-4)

⁵ Բայց նաև այս պատճառով, ամենայն ջանասիրությամբ, ձեր հավատքին ավելացրեք առաքինություն, առաքինությանը՝ գիտելիք, ⁶ գիտելիքին՝ ինքնատիրապետում, ինքնատիրապետումը՝ համառություն, հաստատակամությանը՝ աստվածապաշտություն, ⁷ աստվածապաշտությանը եղբայրական բարություն և եղբայրական բարություն՝ սեր: ⁸ Որովհետև եթէ այս բաները ձերն են եւ շատ են, դուք ո՛չ ամուլ կլինեք, ո՛չ էլ անպտուղ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի գիտութեան մէջ: (2 Պետրոս 1:5-8)

Դուք կարող եք չմտածել, որ դուք օգուտ քաղում եք դժվարություններից և փորձություններից, բայց եթե քրիստոնյա եք, պետք է:

Ուշադրություն դարձրեք մի բան, որ հանգուցյալ Հերբերտ Վ. Արմսթրոնգը գրել է.

ԻՆՉՈՒ՞ Արարիչ Աստված ՄԱՐԴՈՒՆ դրեց երկրի վրա: Ինքն իրեն վերարտադրելու Աստծո գերագույն նպատակի համար՝ իրեն վերստեղծելու, այսպես ասած, արդար աստվածային կերպարը ի վերջո միլիոնավոր անթիվ ծնված և ծնված երեխաների մեջ ստեղծելու գերագույն նպատակի միջոցով, որոնք կդառնան Աստծո Էակներ՝ Աստծո ընտանիքի անդամներ: Մարդը պետք է բարելավեր ֆիզիկական երկիրը այնպես, ինչպես Աստված տվել էր նրան՝ ավարտին հասցնելով դրա ստեղծումը (ինչը մեղանչող հրեշտակները միտումնավոր մերժել էին անել) և դրանով իսկ վերականգնելով ԱՍՏԾՈ ԿԱՌՎԱԿՐՈՒԹՅՈՒՆԸ՝ Աստծո կյանքի ուղիով. և հետագայում, հենց այս գործընթացում ԱՎԱՐՏԵՑՆԵԼ ՄԱՐԴՈՒ ՍՏԵՂԾՈՒՄԸ Աստծո սուրբ, արդար ԲՆՈՒՅԹԻ զարգացմամբ՝ մարդու համաձայնությամբ: Երբ այս կատարյալ և արդար բնավորությունը սերմանվի մարդու մեջ, և մարդը մահկանացու մարմնից վերածվի անմահ հոգու, այնուհետև կգա ԱՆՉԱՎԱՆԱՎԱՆ ՄԱՐԴՎԱՅԻՆ ՆԵՐՈՒԺԸ. և այնուհետև մասնակցել ՏԻԵՉԵՐՔԻ ողջ անվերջանալի տարածության վրա ստեղծման ավարտին: ... Աստված պիտի վերարտադրի ԻՐԵՆ անասելի միլիոնավոր անգամներ: Այսպիսով, այդ վերստեղծման շաբաթվա վեցերորդ օրը Աստված (Էլիհիմ) ասաց. Մարդը ստեղծված էր (իր

համաձայնությամբ) հատուկ հարաբերություններ ունենալ իր Արարչի հետ: Նա ստեղծվել է Աստծո տեսքով և ձևով: Նրան տրվել է ոգի (Էությունը ձևով) հարաբերությունները հնարավոր դարձնելու համար (Armstrong HW. *Mystery of the Ages*. Dodd Mead, 1985, pp. 102-103):

Բնավորություն կառուցելու նպատակը ավելի լավը լինելն է և ավելի լավ ծառայել կարողանալը:

Ինչպե՞ս ենք մենք ձևավորում բնավորությունը:

Լավագույն ճանապարհը Նրան հնազանդվելն է:

Եվ դա մեր լավության համար է:

¹⁹ Ես այսօր երկինքն ու երկիրը վկաներ եմ կանչում ձեր դեմ, որ ձեր առջև դրեցի կյանք և մահ, օրհնություն և անեծք. ուրեմն ընտրիր կյանքը, որ դու և թո սերունդը ապրես. ²⁰ որպեսզի սիրես թո Տեր Աստծուն, որ կարողանաս հնազանդվել նրա ձայնին, եւ որպեսզի կառչես նրանից, որովհետեւ նա է թո կեանքը եւ թո օրերի երկարութիւնը. և որ դուք բնակվեք այն երկրում, որը Տերը երդվել է ձեր հայրերին՝ Աբրահամին, Իսահակին և Չակոբին, որ տալ նրանց»: (Բ Օրինաց 30:19-20)

¹² «Եվ հիմա, Իսրայել, ի՞նչ է պահանջում թո Տեր Աստվածը քեզից, այլ միայն վախենալ թո Տեր Աստծուց, գնալ նրա բոլոր ճանապարհներով և սիրել նրան, ծառայել թո Տեր Աստծուն թո ամբողջ սրտով և թո ամբողջ սրտով. հոգի, ¹³ և **պահել Տիրոջ պատվիրաններն ու նրա կանոնները, որոնք ես այսօր պատվիրում եմ քեզ թո բարիքի համար** : (Բ Օրինաց 10:12-13)

Ուշադրություն դարձրեք, որ Աստված պատվիրաններ է տվել մեր բարօրության համար:

Դուք կարող եք ասել, որ դա եղել է Հին Կտակարանում, և որ սերն է կարևորը:

Ինչ-որ չափով դուք ճիշտ կլինեք:

Ինչ-որ չափով?

Այո, այնքանով, որ դուք պատրաստ եք հնազանդվել Աստծո պատվիրաններին, որոնք սիրառատ կանոններ են մեր բարօրության համար, դուք ճիշտ կլինեք:

Հիսուսն ուսուցանեց.

¹⁵ Եթե սիրում եք ինձ, պահեք իմ պատվիրանները. (Հովհաննես 14:15)

⁹ «Ինչպես Հայրը սիրեց ինձ, ես էլ ձեզ սիրեցի. մնա իմ սիրո մեջ: ¹⁰ Եթե դուք պահեք իմ պատվիրանները, դուք կմնաք իմ սիրո մեջ, ինչպես որ ես պահեցի իմ Հոր պատվիրանները և մնամ նրա սիրո մեջ: (Հովհաննես 15:9-10)

Աստված մեզ սիրեց և այնպես արեց, որ մենք ընդունենք և օգուտ քաղենք այդ սերից: Յուրաքանչյուր աստվածաշնչյան ճիշտ ընտրություն, ճիշտ որոշում և մեր կատարած ճիշտ

գործողությունն օգնում է մեզ ձևավորել բնավորություն: Սա կօգնի մեզ անձամբ, ինչպես նաև ուրիշներին:

Պողոս առաքյալը գրել է.

¹ Ընդօրինակե՛ք ինձ, ինչպես որ ես էլ եմ ընդօրինակում Քրիստոսին: (1 Կորնթացիներ 11:1)

¹² ... օրենքը հավատքից չէ, այլ «մարդը, ով դրանք կատարում է, նրանցով կապրի»: (Գաղատացիս 3:12)

¹² ... պատվիրանը սուրբ և արդար և բարի: (Հռոմեացիներ 7:12)

Նրանք, ովքեր իսկապես կրկնօրինակեն Հիսուսին, հավերժության ընթացքում կաճեն Հիսուսի շնորհով և գիտելիքներով (Բ Պետրոս 3.18), որպեսզի ավելի լավ սեր տան:

Հակոբոս առաքյալը և Հիսուսը հայտարարեցին, որ սերը կապված է Աստծո պատվիրանների հետ.

⁸ Եթե դու իսկապես կատարում ես թագավորական օրենքը Սուրբ Գրքի համաձայն՝ «Սիրիր ընկերոջդ քո անձի պես», լավ ես անում. ⁹ բայց եթե աչառություն դրսևորես, մեղք ես գործում և օրենքով դատապարտված ես որպես օրինազանց: ¹⁰ Որովհետև ով պահում է ամբողջ օրենքը, բայց մեկ կետով զայթակղվում է, նա ամեն ինչում մեղավոր է: ¹¹ Որովհետև նա, ով ասաց՝ «շնություն մի արա», նա էլ ասաց՝ «մի սպանիր»: Արդ, եթե շնություն չես անում, այլ սպանում ես, օրենք խախտող ես դարձել: (Հակոբոս 2:8-11)

³⁷ Հիսուսն ասաց նրան. «Պիտի սիրես քո Տեր Աստծուն քո ամբողջ սրտով, քո ամբողջ հոգով և քո ամբողջ մտքով»: ³⁸ Սա է առաջին և մեծ պատվիրանը. ³⁹ Եվ երկրորդը նման է դրան. «Սիրիր քո ընկերոջը քո անձի պես»: ⁴⁰ Այս երկու պատվիրաններից են կախված ողջ Օրենքն ու Մարգարեները»: (Մատթեոս 22:37-40)

Պատվիրանների նպատակն է սեր ցուցաբերել (1 Տիմոթեոս 1.5), մեզ ավելի լավը դարձնել և օգնել ուրիշներին ավելի լավը լինել:

¹³ Եկեք լսենք ամբողջ հարցի եզրակացությունը.

Վախեցե՛ք Աստծուց և պահե՛ք Նրա պատվիրանները , որովհետև սա է մարդու բոլորը:

¹⁴ Որովհետև Աստուած դատաստանի պիտի ենթարկե ամեն գործ՝ ամեն գաղտնի բանի մեջ՝ բարի թե՛ չար: (Ժողովող 12:13-14)

Տասը պատվիրանները կամայական կանոններ կամ բեռ չէին:

Ուշադրություն դարձրե՛ք մի բան Հին և Նոր Կտակարաններից.

¹⁸ Որտեղ հայտնություն չկա, ժողովուրդը հեռացնում է զսպվածությունը. Բայց երանելի է նա, ով պահում է օրենքը: (Առակաց 29:18)

³ Սիրելի ընկերներ, թեև ես ցանկանում էի գրել ձեզ մեր ընդհանուր փրկության մասին, ես այժմ ստիպված եմ գրելու փոխարեն՝ բաջալերելու ձեզ, որ եռանդորեն պայքարեք այն հավատքի համար, որը ժամանակին ընդմիջտ վստահված էր սրբերին: ⁴ Որովհետև որոշ մարդիկ ծածուկ ներս են մտել ձեր մեջ, մարդիկ, ովքեր վաղուց նկատվել են այն դատապարտության համար, որը ես պատրաստվում եմ նկարագրել, ամբարիշտ մարդիկ, ովքեր մեր Աստծո շնորհը վերածել են չարի թույլտվության և ուրանում են մեր միակ Տիրոջն ու Տիրոջը. , Հիսուս Քրիստոս. (Հուդա 3-4, NET Bible)

³ Որովհետև սա է Աստծո սերը, որ պահենք նրա պատվիրանները. եվ նրա պատվիրանները ծանր չեն: (1 Հովհաննես 5:3)

Տասը պատվիրանները բեռ չեն, բայց դրանք պահելը երջանկացնում է մարդուն:

Այս կյանքում Աստված ցանկանում է, որ մենք ապրենք հաջողակ, երջանիկ կյանքով. վայելենք լավ առողջություն, դժվարին կարիերա, գեղեցիկ ամուսնություն և երջանիկ երեխաներ: Նա խոստանում է օրհնություններ և հատուկ պաշտպանություն նրանց, ովքեր ձգտում են կատարել նրա կամքը և պահել նրա պատվիրանները:

² Սիրելիներ՝, աղոթում եմ, որ ամեն ինչում հաջողակ լինեք և առողջ լինեք, ինչպես ձեր հոգին է բարգավաճում: ³ Որովհետև ես շատ ուրախացա, երբ եղբայրները եկան և վկայեցին այն ճշմարտության մասին, որ ձեր մեջ է, ինչպես դուք եք գնում ճշմարտության մեջ: ⁴ Ես ավելի մեծ ուրախություն չունեմ, քան լսել, որ իմ երեխաները քայլում են ճշմարտությամբ: (3 Հովհաննես 2-4)

²⁶ «Ահա ես այսօր օրհնություն և անեծք եմ դնում քո առաջ. ²⁷ օրհնությունը, եթե հնազանդվես քո Տեր Աստծու պատվիրաններին, որոնք ես այսօր պատվիրում եմ քեզ, ²⁸ և անեծքը, եթե չհնազանդվես Տիրոջ պատվիրաններին. քո Աստվածը, բայց շեղվիր այն ճանապարհից, որը ես այսօր պատվիրում եմ քեզ (Բ Օրինաց 11:26-28):

¹⁹ Ես այսօր երկինքն ու երկիրը վկաներ եմ կանչում ձեր դեմ, որ ²⁰ ձեր առջև դրեցի կյանք և մահ, օրհնություն և անեծք. Ուրեմն ընտրիր կյանքը, որ դու և քո սերունդը ապրես. ²⁰ որպեսզի սիրես քո Տեր Աստծուն, որ կարողանաս հնազանդել նրա ծայնին, եւ որպեսզի կառչես նրանից, որովհետև նա է քո կեանքը եւ քո օրերի երկարությունը. (Բ Օրինաց 30:19-20)

Աստծո ճանապարհով ապրելը երջանկություն է բերում, որն ավելին է, քան անցողիկ հաճույքը: Այն բերում է երաշխիք, երբ դժվար ժամանակները.

¹³ Երջանիկ է այն մարդը, ով իմաստություն է գտնում, և այն մարդը, ով խելք է ձեռք բերում. ¹⁴ Որովհետև նրա եկամուտը ավելի լավ է, քան արծաթը, և նրա շահը՝ նուրբ ոսկուց: ¹⁵ Նա ավելի թանկ է, քան սուտակները, և այն ամենը, ինչ դուք ցանկանում եք, չի կարող համեմատվել նրա հետ: ¹⁶ Նրա աջ ձեռքում է օրերի երկարությունը, նրա ձախ ձեռքին՝ հարստությունն ու պատիվը: ¹⁷ Նրա ճանապարհները հաճելի ճանապարհներ են, և նրա բոլոր ճանապարհները՝ խաղաղություն: ¹⁸ Նա կենաց ծառ է իրեն բռնողների համար, և երջանիկ են բոլոր նրանք, ովքեր պահում են նրան: (Առակաց 3:13-18)

¹⁵ Երանի այն ժողովրդին, որի Աստվածը Տերն է: (Սաղմոս 144:15)

²¹ Ով արհամարհում է իր մերձավորին, մեղք է գործում. Բայց նա, ով ողորմում է աղքատներին, նա երջանիկ է: (Առակաց 14:21)

¹⁴ Երջանիկ է այն մարդը, ով միշտ հարգում է... (Առակաց 28:14ա)

⁵ Երջանիկ է նա, ով օգնական ունի Չակոբի Աստծուն, ում հույսը իր Տեր Աստծու վրա է, ⁶ Ով ստեղծեց երկինքն ու երկիրը, ծովը և այն ամենը, ինչ նրանց մեջ է. Ով հավիտյան պահում է ճշմարտությունը (Սաղմոս 146:5-6)

Աստծո ճանապարհով ապրելը մեզ իսկապես երջանիկ է դարձնում: Մենք պետք է դա անենք, ինչպես նաև աղոթենք իմաստության համար (Չակոբոս 1:5):

Տասը պատվիրանները հայտնի դարձան մեզ՝ օգնելու մեր մեջ ձևավորել բնավորություն, որպեսզի մենք կարողանանք ավելի լավը լինել և հավերժությունն ավելի լավը դարձնել: Մենք կարող ենք այս կյանքում ավելի լավը դարձնել մեր սեփական հավերժությունը, եթե իսկապես վստահենք Նրան:

Այնուամենայնիվ, կրոնական առաջնորդների կողմից աղավաղումների պատճառով Պողոս Առաքյալը ներշնչված գրեց «անօրենության առեղծվածի» մասին (Բ Թեսաղոնիկեցիս 2.7): Ըստ Չիսուսի՝ այս վերջին ժամանակներում անօրենությունը կմեծանա և կսառչի շատերի սերը (Մատթեոս 24.12): Ցավոք սրտի, դա կօգնի տանել դեպի «Առեղծված Մեծ Բաբելոն» վերջնական ժամանակը (Չայտնություն 17:5), որը կրոնական ուժ է յոթ բլուրներից բաղկացած քաղաքում (Չայտնություն 17: 9,18): Այդ և Տասը պատվիրանների մասին ավելին իմանալու համար տե՛ս անվճար առցանց գրքույկը՝ *Տասը պատվիրանները. Տասնյակը, քրիստոնեությունը և գազանը* :

Աստծո ծրագիրն ավելի լավն է

Աստծո ծրագրի վերջին մասը ավելի լավ կլինի, քան ծրագրի առաջին մասը, քանի որ.

⁸ Բանի վերջը ավելի լավ է, քան սկիզբը. (Ժողովող 7:8)

Այնուամենայնիվ, նկատեք հակադրություն նրանց միջև, ովքեր կասկածում են Աստծուն և Աստծո իրական ժողովորդին.

¹³ «Քո խոսքերը դաժան էին իմ դեմ , - ասում է Տերը,- բայց դու ասում ես. «Ի՞նչ խոսեցինք քո դեմ»: ¹⁴ Դու ասացիր. «Աստծուն ծառայելն անօգուտ է. Ի՞նչ օգուտ, որ պահում ենք Նրա կանոնները, և որ սգավոր քայլում ենք Չորաց Տիրոջ առջև: ¹⁵ Ուրեմն հիմա ամբարտաւանները երանելի կը կոչենք. Նրանք նույնիսկ Աստծուն են գայթակղում և ազատվում»:

¹⁶ Այն ժամանակ նրանք, ովքեր վախենում էին Տիրոջից, խոսեցին միմյանց հետ, և Տերը լսեց և լսեց նրանց. Այսպիսով, նրա առջև հիշատակի գիրք գրվեց նրանց համար, ովքեր վախենում են Տիրոջից և մտածում են նրա անվան մասին:

¹⁷ «Նրանք իմը կլինեն,- ասում է Չորքերի Տերը,- այն օրը, երբ ես դրանք դարձնեմ իմ զարդերը: Եվ ես կխնայեմ նրանց, ինչպես մարդն է ինչայում իր որդուն, ով իրեն ծառայում

Է»: ¹⁸ Այնուհետև դարձյալ կտարբերակեք արդարի և ամբարշտի միջև, Աստծուն ծառայողի և Նրան չծառայողի միջև: (Մաղաքիա 3:13-18)

Ուշադրություն դարձրեք հետևյալ մարգարեությանը.

⁶ Որովհետև մեզ մանուկ է ծնվել, մեզ որդի է տրվել. Եվ իշխանությունը կլինի Նրա ուսին: Եվ Նրա անունը կկոչվի Սքանչելի, Խորհրդական, Զգոր Աստված, Զավիտենական Զայր, Խաղաղության Իշխան: ⁷ **Նրա կառավարության ավելացմանը 7 խաղաղությանը վերջ չի լինի** Դավթի գահի վրա և Նրա թագավորության վրա, որպեսզի հրամայի այն և հաստատի այն դատաստանով և արդարությամբ Այդ ժամանակից ի վեր, Նույնիսկ հավիտյան: Չորաց Տիրոջ Նախանձախնդրությունը դա կանի: (Եսայիա 9:6-7)

Այսպիսով, Աստված կավելացնի Իր իշխանությունն ու խաղաղությունը, և դրան վերջ չի լինի: Իրերն ավելի լավ դարձնելու վերջ չկա:

«Առաքյալները, ինչպես Զիսուսն Էր արել, հռչակեցին ավետարանը՝ գալիք ԼԱՎ ԱՇԽԱՐՀԻ ԼԱՎ ԼՈՒՐԸ» (Armstrong HW. The Incredible Human Potential. Everest House, 1978):

Աստուծոյ գալիք Արքայութիւնը յաւիտենական է.

¹³ Քո թագաւորութիւնը յաւիտենական թագաւորութիւն է, եւ քո տերութիւնը կը մնայ բոլոր սերունդների մէջ: (Սաղմոս 145:13)

³ Որքա՛ն մեծ են Նրա նշանները, և որքան զորեղ են Նրա հրաշքները: Նրա թագավորությունը հավիտենական թագավորություն է, և Նրա իշխանությունը սերնդից սերունդ է: (Դանիել 4:3)

²⁷ Այնուհետև թագավորությունն ու իշխանությունը և ամբողջ երկնքի տակ գտնվող թագավորությունների մեծությունը կտրվի ժողովրդին՝ Բարձրյալի սրբերին: Նրա թագավորությունը հավիտենական թագավորություն է, և բոլոր տերությունները կծառայեն և հնազանդվեն Նրան: (Դանիել 7:27)

Ուշադրություն դարձրեք, որ սրբերին տրվելու է հավիտենական թագավորություն: Դա համահունչ է այն ամենին, ինչ Պետրոս առաքյալը ներշնչված էր գրել.

¹⁰ Ուրեմն, եղբայրներ՝, ավելի ջանասեր եղեք ձեր կոչումն ու ընտրությունը հաստատելու համար, քանզի եթե այս բաներն անեք, երբեք չեք սայթաքի. ¹¹ որովհետև այսպիսով ձեզ առատորեն մուտք կտրվի դեպի մեր Տեր և Փրկիչ Զիսուս Քրիստոսի հավիտենական թագավորությունը: (2 Պետրոս 1:10-11)

Արդյո՞ք դա նշանակում է, որ մենք գիտենք բոլոր մանրամասները:

Ոչ, բայց Նա մեզ հնարավորություն է տվել հասկանալու և տեսնելու Նրա որոշ ծրագրեր.

¹⁰ Ես տեսել եմ Աստծո կողմից տրված հանձնարարությունը, որով պետք է զբաղվեն մարդկանց որդիները: ¹¹ Նա ամեն ինչ գեղեցիկ է արել իր ժամանակին: Նա նաև

հավերժություն է դրել նրանց սրտերում, բացառությամբ, որ ոչ ոք չի կարող իմանալ այն աշխատանքը, որ Աստված անում է սկզբից մինչև վերջ: (Ժողովող 3:10-11)

¹² Այժմ մենք տեսնում ենք հայելու մեջ աղոտ, բայց հետո՝ դեմ առ դեմ: Հիմա ես մասամբ գիտեմ, բայց հետո կիմանամ ճիշտ այնպես, ինչպես ինձ ճանաչում են: (1 Կորնթացիներ 13:12)

⁹ Բայց ինչպես գրված է.

«Աչքը չտեսավ, ականջը չլսեց և մարդու սիրտը չմտավ այն բաները, որ Աստված պատրաստել է Իրեն սիրողների համար»: (1 Կորնթացիներ 2:9)

Այսպիսով, աշխատանքը Աստված է ուզում, որ մարդիկ անեն: Աստված կունենա նրանց, ովքեր կդառնան Իր գործերը, որպեսզի հավերժությունն ավելի լավը դարձնեն: Այսպիսով, մենք կարող ենք իմանալ ծրագրի մի մասը, և ծրագիրն ավելի լավն է, քան մենք հասկացել ենք:

Նույնիսկ Հին Կտակարանի ժամանակներում ոմանք ակնթարթորեն նկատեցին հավերժությունը և Աստծո ծրագրի իրականությունը (տես Եբրայեցիս 11.13-16):

Որպեսզի պատկերացնեք, թե որքան ավելի լավ կլինի հավերժությունը Աստծո Արքայությունում համեմատած «այս չար ժամանակի» հետ (Գաղատացիս 1.4), ուշադրություն դարձրեք հետևյալին.

³ Եվ ես լսեցի մի բարձր ձայն երկնքից, որն ասում էր. Աստված Ինքը կլինի նրանց հետ և կլինի նրանց Աստվածը: ⁴ Եվ Աստված կսրբի նրանց աչքերից ամեն արտասուք. այլևս մահ չի լինի, ոչ վիշտ, ոչ լաց: Այլևս ցավ չի լինի, քանի որ նախկին բաներն անցել են»:

⁵ Այն ժամանակ նա, ով նստեց գահի վրա, ասաց. «Ահա ես ամեն ինչ նոր եմ անում»: Եվ նա ասաց ինձ. «Գրիր, որովհետև այս խոսքերը ճշմարիտ են և հավատարիմ»: (Հայտնություն 21:3-5)

⁷ ... Հավիտենական ուրախությունը նրանցը կլինի: (Եսայիա 61:7)

¹⁸ Որովհետև ես համարում եմ, որ այս ժամանակի չարչարանքները արժանի *չեն համեմատվելու* այն փառքի հետ, որը կհայտնվի մեր մեջ: (Հռոմեացիներ 8:18)

Ոչ միայն կվերջանա տառապանքը, կլինի իսկական ուրախություն: Եվ դուք կարող եք ունենալ մի մասը, որը մեծացնում է այդ ուրախությունը:

7. Եզրափակիչ մեկնաբանություններ

Հաշվարկվել է, որ ընդհանուր առմամբ 40-ից 110 միլիարդ մարդ է ապրել (և մեծ մասը մահացել է):

Մարդկության նպատակը Աստծուն իզուր երկրպագելը չէ, որպեսզի հաճույքներ կուտակենք մեզ համար և փառք Նրա համար: Թեև հավերժությունը մեզ համար լի է հաճույքներով, և Աստված արժանի է ավելի մեծ փառքի, քան մենք կարող ենք հիմա հասկանալ, մեր նպատակն է հավերժությունը ավելի լավը դարձնել նաև ուրիշների համար:

Հիսուսը մեզանից յուրաքանչյուրի համար տեղ է հատկացրել (հմմտ. Հովհաննես 14:2), քանի որ Աստված մեզ անհատապես ձևավորում է (Սաղմոս 33:15) մեզ կատարելագործելու համար (Սաղմոս 138:8): Նա կավարտի այն աշխատանքը, որը Նա սկսել է մեզանից յուրաքանչյուրի մեջ, ովքեր ցանկանում են (Փիլիպպեցիս 1.6):

Մեզնից միլիարդավոր մարդիկ տարբեր են և տարբեր ճանապարհներ ունենք տալու: Մեր վերջնական դերը հավերժությունն ավելի լավը դարձնելն է. սա նշանակում է, որ այո, ԴՈՒՔ կունենաք տալու յուրահատուկ ձև: Եթե ի վերջո չիրաժարվեք աջակցել Աստծո Թագավորությանը, դուք ձեր դերը կունենաք, որպեսզի հավերժությունն ավելի լավը դարձնեք առնվազն 40 միլիարդ ուրիշներից յուրաքանչյուրի համար, իսկ հետո նույնիսկ ավելին (տես Ա Կորնթացիս 12:26; Հոբ 14:15; Գաղատացիս 6: 10)!

Աստվածաշունչը սովորեցնում է, որ մենք պետք է «ավելի լավ գնահատենք ուրիշներին, քան ինքներս մեզ» (Փիլիպպեցիս 2.3): Հետևաբար, մտածեք, որ գրեթե բոլորը, ում երբևէ հանդիպել եք, մի օր կօգնի հավերժությունն ավելի լավը դարձնել ձեզ համար (և դուք՝ նրանց համար): Յուրաքանչյուր ոք, ում նկատմամբ դուք սխալ եք գնահատել, նախապաշարմունքներ եք ունեցել, սխալ մտքեր են ունեցել, երևի թե երթևեկությունից կտրվել են, վատ են վերաբերվել, ինչպես նաև նրանց, ում հանդեպ բարյացակամ եք եղել, դուք իրականում ստիպված կլինեք աշխատել: Այսպիսով, փորձեք «բարի լինել միմյանց հանդեպ, գթած, ներելով միմյանց, ինչպես որ Աստված Քրիստոսով ներեց ձեզ» (Եփեսացիս 4.32): «Որքան ձեզնից է կախված, բոլորի հետ խաղաղ ապրեք» (Հռոմեացիս 12.18):

Քանի որ հավերժությունը տևում է անսահման ժամանակ, հաշվի առեք, որ դուք իրականում կկարողանաք ճանաչել 40 միլիարդ (հավանաբար ավելի) մարդկանց շատ ավելի լավ, քան այժմ ինքներդ եք ճանաչում:

Դուք իրականում ստիպված կլինեք աշխատել ոմանց համար, որոնց թվում է, որ Աստված երբեք չի կարող օգտագործել (տես Մատթեոս 21:28-32), քանի որ «շատերը, ովքեր առաջինն են, կլինեն վերջինները, իսկ վերջինները՝ առաջինները» (Մարկոս 10:31):

Նկատի առեք, որ Աստվածաշունչն ուսուցանում է, որ բոլոր մարդիկ, ներառյալ նրանք, ում համար դուք կարող եք շատ չիղճել, ներուժ ունեն լցվելու Աստծո ամբողջ լիությամբ:

¹⁴ Դրա համար ես ծնկի եմ գալիս մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի Հոր առաջ, ¹⁵ որից կոչված է ամբողջ ընտանիքը երկնքում և երկրի վրա, ¹⁶ որպեսզի նա ձեզ շնորհի, ըստ իր փառքի հարստության, զորացնեք զորությամբ. ¹⁷ որպեսզի Քրիստոսը բնակի ձեր սրտերում՝ հաւատքով. որ դուք, արմատացած և սիրո մեջ հիմնված լինելով, ¹⁸ կարողանաք բոլոր սրբերի հետ հասկանալ, թե որն է լայնությունը, երկարությունը, խորությունը և

բարձրությունը,¹⁹ ճանաչել Քրիստոսի սերը, որը գերազանցում է գիտելիքը. **որպեսզի դուք լցված լինեք Աստծո ամբողջ լիությամբ** : (Եփեսացիս 3:14-19):

Մենք պետք է սովորենք և ավելին սովորենք (Բ Պետրոս 3.18):

Ավելի շատ գիտելիք էր մարգարեացվել վերջի ժամանակի համար (Դանիել 12:4) , ներառյալ կորած բաների վերականգնումը (Մատթեոս 17:11):

Թվում է, թե գիտելիքն այն մասին, թե ինչու Աստված ստեղծեց այն ամենը, ինչ Նա արեց, մի բան է, որը պետք է ավելի լիովին վերականգնվեր:

Ինչպե՞ս է Աստված դա անում:

⁹ «Ո՞ւմ կսովորեցնի գիտելիքը. Իսկ ո՞ւմ կստիպի հասկանալ ուղերձը: Նրանք, ովքեր պարզապես կաթից կտրված են: Նրանք պարզապես քաշված են կրծքից: ¹⁰ Որովհետև պատվիրանը պետք է լինի ցուցումի վրա, ցուցում առ ցուցում, տող առ տող, տող առ տող, մի քիչ այստեղ, մի քիչ այնտեղ»: (Եսայիա 28:9-10)

¹⁰ Բայց Աստուած զանոնք յայտնեց մեզ Իր Հոգիով. Որովհետև Հոգին քննում է ամեն ինչ, այո, Աստծո խորը բաները: (1 Կորնթացիներ 2:10)

Այսպիսով, տարբեր սուրբ գրություններ դիտելով, մենք կարող ենք սովորել վարդապետություն: Եվ եթե մենք առաջնորդվենք Աստծո Հոգով, մենք կարող ենք ավելին հասկանալ:

Իսկ ինչպե՞ս պետք է առանձին քրիստոնյաներ արձագանքեն, երբ բախվեն աստվածաբանական Նոր գիտելիքների:

Աստծուն աղոթելը հասկանալու համար, ինչպես նշեց Հոբբը, մի քայլ է.

²⁴ Սովորեցրո՛ւ ինձ, և ես կպահեմ իմ լեզուն. Ստիպիր ինձ հասկանալ, թե որտեղ եմ սխալվել: (Հոբ 6:24)

Նոր Կտակարանում բերեացիները ազնիվ օրինակ են տվել.

¹⁰ Այն ժամանակ եղբայրներն իսկույն գիշերով Պողոսին ու Շիղային ուղարկեցին Բերիա: Երբ հասան, մտան հրեաների ժողովարանը: ¹¹ Սրանք ավելի արդարամիտ էին, քան Թեսաղոնիկեում գտնվողները, որովհետև նրանք ամենայն պատրաստակամությամբ ընդունեցին խոսքը և ամեն օր ուսումնասիրեցին Գրքերը՝ պարզելու, թե արդյոք այս բաներն այդպես են: (Գործք 17:10-11)

Այս գրքի նպատակի մի մասը եղել է սուրբ գրություններ տալը, որպեսզի բոլոր նրանք, ովքեր ցանկանում են, կարողանան տեսնել, որ դա այդպես է: Գրելու իմ նպատակի մի մասը Աստծո ճշմարտությունը կիսելն էր բոլոր նրանց, ովքեր կարող են բաց ականջներ ունենալ:

Աստված ձեզ համար ծրագիր ունի: Աստված սիրում է թեզ և ցանկանում է, որ դու սիրես ուրիշներին: Դուք պետք է ապրեք Նրա սիրառատ ապրելակերպի համաձայն: Աճող իրական սեր. դա կարելի է համարել կյանքի իմաստ:

Աղոթեք Աստծո կողմից լինելու համար (տես Հեսու 5.13-14): «Եթե Աստված մեր կողմն է, ո՞վ կարող է մեր դեմ լինել»: Հռոմեացիներ 8:31):

Աստվածաշունչն ուսուցանում է, որ ողջ ստեղծագործությունը, ներառյալ մարդիկ, ստեղծվել է «շատ բարի» (Ծննդոց 1:31), և որ Նա ստեղծեց և օրհնեց յոթերորդ օրը (Ծննդոց 2:2-3):

Աստվածաշունչն ուսուցանում է, որ թեև Աստված մարդկանց ուղղամիտ է ստեղծել, նրանք շատ սխալ ճանապարհներ են փնտրել (Ժողովող 7:29) :

Կրկին, ինդրում եմ, գիտակցեք, որ Աստվածաշունչը սովորեցնում է.

⁸ Բանի վերջը ավելի լավ է, քան սկիզբը. Հոգով համբերատարն ավելի լավ է, քան հոգով հպարտը: (Ժողովող 7:8)

Սկիզբը շատ լավն էր, իսկ վերջն էլ ավելի լավը կլինի:

Աստված մարդկությանը ստեղծեց, որպեսզի վերարտադրվի Իրեն և լինի Իր ընտանիքի մի մասը (Մադաբիա 2.15):

Նա ստիպեց մեզ մասնակցել Իր փառքին (Հռոմեացիներ 8:17) և կառավարել տիեզերքը (Եբրայեցիս 2:5-17): Հիսուսն ուսուցանեց, որ «Ավելի երանելի է տալը, քան ստանալը» (Գործք 20.35):

Աստված ստեղծել է մարդկությանը սեր տալու համար (հմմտ. Ա Հովհաննես 4:7-12) և որպեսզի տիեզերքում ավելի շատ սեր լինի (տես Մատթեոս 22:37-39): Դա է կյանքի իմաստը:

Ո՞րն է Աստծո ծրագրի խորհուրդը: Ինչու՞ Աստված ինչ-որ բան ստեղծեց:

Աստված ստեղծեց այն, ինչ Նա արեց, որպեսզի հավերժությունը ավելի լավ լիներ (տես Եբրայեցիս 6:9, 11:16; Փիլիպպեցիս 1:23):

Ահա թե ինչու Նա ստեղծեց տիեզերքը և դրա համար էլ ստեղծեց տղամարդկանց և կանանց: Նա հատուկ ստեղծել է տիեզերքը՝ որպես ժառանգություն/ժառանգություն Հիսուսի և ողջ մարդկության համար:

Մարդիկ, որոնց շնորհվել է հավերժական կյանք, հավերժությունը կդարձնեն ավելի լավը:

Աստծո ծրագիրը ներառում է բոլոր նրանց, ովքեր ականջ կդնեն Նրա կոչին այս դարում (տես Նաև անվճար առցանց գրքույկը , *Աստված կանչում է քեզ ? Հարյուրավոր սուրբ գրություններ բացահայտում են Աստծո փրկության ծրագիրը*):

Քրիստոնյա, թե ոչ, ինչու՞ է Աստված քեզ ստեղծել:

Ձեր նպատակն այս կյանքում բնավորություն կերտելն է, որպեսզի կարողանաք առավելագույնի հասցնել ձեր ներուժը և ավելացնել, թե որքան լավ կարող եք բարելավել հավերժությունը:

Աստված ձեզ այնպես է ստեղծել, որ կարողանաք օգտագործել ձեր եզակի տաղանդները (Մատթեոս 25:14-23; Ղուկաս 19:11-19) սեր տալու համար, որպեսզի հավերժությունն ավելի լավը դարձնեք:

Ահա թե ինչու Աստված ստեղծեց այն, ինչ արեց: Ահա թե ինչու Աստված ստեղծեց ՔԵՁ:

Շարունակվող Աստծո Եկեղեցի

Շարունակական Աստծո Եկեղեցու ԱՄՆ-ի գրասենյակը գտնվում է: 1036 Վ. Գրանդ պողոտա, Գրովեր Բիչ, Կալիֆորնիա, 93433 ԱՄՆ. Մենք համախոհներ ունենք ամբողջ աշխարհում և բոլոր բնակեցված մայրցամաքներում (բոլոր մայրցամաքներում, բացի Անտարկտիդայից):

Աստծո Եկեղեցու շարունակական վեբ կայքի տեղեկատվությունը

CCOG.ORG Աստծո շարունակական եկեղեցու հիմնական կայքը՝ 100 լեզուներով գրականության հղումներով:

CCOG.ASIA Ասիական կենտրոնացված կայք, բազմաթիվ ասիական լեզուներով:

CCOG.IN Հնդկաստանի վրա կենտրոնացած կայք՝ որոշ հնդկական լեզուներով:

CCOG.EU Եվրոպական վրա հիմնված կայք՝ բազմաթիվ եվրոպական լեզուներով:

CCOG.NZ Կայքը ուղղված է Նոր Չելանդիայի համար:

CCOGAFRICA.ORG Կայքը ուղղված է դեպի Աֆրիկա.

CCOGCANADA.CA Կայքը ուղղված է Կանադային:

CDLIDD.ES Սա ամբողջովին իսպաներեն լեզվով կայք է:

CG7.ORG Սա ուղղված է 7-րդ օրվա շաբաթօրյակին.

PNIND.PH Ֆիլիպիններում կենտրոնացած կայք, որոշ տագալերենով:

Ռադիո և YouTube վիդեո ալիքներ

BIBLENEWSPROPHECY.NET Աստվածաշնչի Նորությունների մարգարեությունն առցանց ռադիո:

Bible News Prophecy ալիք. Քարոզներ YouTube-ում, BitChute-ում, Brighteon-ում և Vimeo-ում:

CCOGAfrica ալիք. YouTube և BitChute տեսահաղորդագրություններ Աֆրիկայից:

CCOG Animations Անիմացիոն հաղորդագրություններ YouTube BitChute-ում:

ContinuingCOG & COGTube. Քարոզները համապատասխանաբար YouTube-ում և BitChute-ում:

Նորությունների և պատմության կայքեր

CHURCHHISTORYBOOK.COM Եկեղեցու պատմության կայք.

COGWRITER.COM Նորությունների, պատմության և մարգարեությունների կայք

Աստվածաշունչը բացահայտում է բազմաթիվ առեղծվածներ

Աստվածաշունչը պատմում է առեղծվածի մասին, որը գաղտնի է պահվել աշխարհի սկզբից ի վեր (Հռոմեացիներ 16:25-27); բայց որ այն բացահայտված է մարգարեական սուրբ գրություններում՝ «ճշմարտության խոսքը» (Բ Տիմոթեոս 2.15; Հակոբոս 1.18):

Աստվածաշունչը վկայակոչում է բազմաթիվ առեղծվածներ, ինչպիսիք են Աստծո արքայության խորհուրդը (Մարկոս 4:11 շնորհի խորհուրդը (Եփեսացիս 3:1-5), հավատքի խորհուրդը (Ա Տիմոթեոս 3:9), ամուսնական հարաբերությունների առեղծվածը (Եփեսացիս 5:28-33), անօրինականության խորհուրդը. (Բ Թեսաղոնիկեցիս 2:7), հարության խորհուրդը (Ա Կորնթացիս 15:51-54), Քրիստոսի խորհուրդը (Եփեսացիս 3:4), Հոր խորհուրդը (Կողոսացիս 2:2), Աստծո խորհուրդը (Կողոսացիս 2:2; Հայտնություն 10:7) և Նույնիսկ Մեծ Բաբելոնի առեղծվածը (Հայտնություն 17:5):

Գիրքը՝ «Աստծո ծրագրի առեղծվածը. Ինչու՞ Աստված ստեղծեց որևէ բան»: *Ինչու՞ Աստված ստեղծեց քեզ: Սուրբ գրությունների միջոցով բացատրում է բազմաթիվ առեղծվածներ և օգնում է պատասխանել այնպիսի հարցերի, ինչպիսիք են.*

Արդյո՞ք Գեղեցիկ տեսիլքը՝ Աստծո վերջնական ծրագիրն է:

Արդյո՞ք Աստված մարդկանց շիտակ ստեղծեց:

Ինչու է տառապանքը:

Աստված ծրագիր ունի՞ քեզ համար:

Աստված ծրագիր ունի՞ Նրանց համար, ովքեր քրիստոնյա չեն:

Ի՞նչ կապ ունի սերը Աստծո ծրագրի հետ:

Արդյո՞ք Աստծո ծրագիրը բոլոր Նրանք, ովքեր կպատասխանեն Նրան, կարողանան սեր տալ յուրօրինակ ձևով, որպեսզի հավերժությունն ավելի լավը դարձնի անձամբ իրենց և բոլորի համար:

Այո, դուք կարող եք իմանալ, թե ինչու է Աստված ստեղծել որևէ բան և ինչու է Աստված ստեղծել ձեզ: